

५

ஹரி: ஒம்
ஸ்ரீமதோமாநுஜாயநம:

களப்பாள்

என்று வழங்குகிற

வதாருவனத்தலபுராணம்,

புகோணம் டவுன் ஹஹஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

பின்னத்தார், ப்ரம் ஹஸ்ரீ

அ. நாராயணசாமிஜியரவர்கள்

இயற்றியது.

திருக்களர்

சாமிநாத உபாத்தியாயரால்

கும்பகோணம்

ஸ்ரீவித்தியா அச்சக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்தப்பட்டது.

Copyright Registered.

இதன் விலை அணு 12.

1905

மு க வு ன ர .

பூவுலகத்தில் புகழ்மிக்கோங்கி மேவுறுவளம்பலமிகு சோழ
நாட்டில் வண்டுவராபதி மன்னார்கோயிலு (மன்னார்குடி) க்குத்
தென்றிசைக்கண் ஒருஶாதவழிக்கப்பாலுள்ளதும் களப்பாளை
ன்றுவழுங்கப்பெற்றதுமான இந்தத்தேவதாருவன் மகாகேஷ்தி
திரத்தில் அர்ச்சாவதாரமாகி எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகஜேந்தி
ரவரதப்பேருமாளின் புராணமொன்று வடமொழியிலிருந்ததனைத்
தென்மொழியில் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்று இந்தப்பெரு
மாள்கோயில் அர்ச்சகராஜிய மகா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்பட்டாசாரி
ப்ரவர்களும் யாஹும் நெடுநாளாக யோசித்துக்கொண்டிருந்தகா
லத்தில் மத்தியில் பான் திருக்களுக்குத்தலபுராவுத்தினை அச்சியற்
றவேண்டிப் பின்னத்துர் ப்ரகுமநூற்றீ நாராயணசாமிலூ॥ ரவ
ரகளிடத்திற் சென்று அஶதப்புராணத்தினை அச்சிட்டுத்தரும்
படி கேட்டுக்கொண்டனன் ; அங்கனமே அவர்கள் அதனைப்ப
ரிசோதித்துத்திருக்கி அச்சிட்டு வரும்பொழுது ஷ திருக்கள்
ரக்கோயிலுள்ள சிலாசாஸனம் முதலியவற்றை யெடுத்தெழுது
கிற நிமித்தம் அவர்கள் இங்குவந்தகாலத்தில் இங்குள்ளமுற்கூ
றிய பட்டாசாரியரவர்களும் இன்னும் சிலரும் இத்தேவதாருவ
னத்தலபுராணத்தை மொழிபெயர்த்துத் தரவேண்டுமென்று கே
ட்டிக்கொள்ள அவ்வண்ணமே இதனைத்தமிழில் செய்யுள்ளடை
யாக மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்தார்கள் ; இது கற்றேரன்றிம
ற்றீருக்கும்பயன்படுமாறு இப்புராணசெய்யுளுக்கிணக்க வச
னத்தையும் சுருக்கமாகஎழுதி இக்கோயிலில் வரைந்துள்ளசிலா
சாதனங்களையும் எடுத்துச்சேர்த்துச் செய்யுளிலுள்ள சிலஅரும்
பதங்களுக்குப்பொருளுமொழுதி ஷ கிருஷ்ணப்பட்டாசாரியரவர்
களுதனியாலும் கோயிற்களப்பாள் மகா-ா-ஸ்ரீ நா. பக்கிளோயோ
ந்திரியாரவர்களுதனியாலும் இன்னும் சில கனவான்களுதனியா
லும் இதனை அச்சிடுவித்தனன் ; இதில் ஏதேனும் எழுத்துப்பி
மூகள் முதலியனகாணப்படுமாயினும் அறிவுடையோர்கள் வெ
குளாது அங்கீகரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குசீ பத்திரம்.

விஷயம்.	பக்கம்.
புராணவசனச் சருக்கம் ...	க.
க. பாயிரச் சருக்கம் ...	கக.
க. வையிசச் சருக்கம் ...	கூ.
ந. தலவிசேடச் சருக்கம் ...	உ.
ச. கருடச் சருக்கம் ...	ஊ.
நு. வசிட்டச் சருக்கம் ...	ஊ.
ஞ. முனி தீர்த்தச் சருக்கம் ...	சச.
எ. கயேந்திர வரதச் சருக்கம்	சா.
அ. தாலத்துவசச் சருக்கம் ..	ஏ.
கூ. இந்திரயாகச் சருக்கம் ..	எக்.
தோ. தீர்த்தமான்மியச் சருக்கம்.	அக்.
கிலா சாதனங்கள் ...	அடி.
அரும்பத விளக்கம் ..	கந.

பிழை திருத்தம்.

வசனம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
உ	உ.ச	இத்தலத்	அத்தலத்
ஈ	ந.க	ஆனைக்கா	ஆனைகா
ஏ	க.உ	தன்	தம்
கூ	கக	என்னி	எம்மி
,,	கவ	தான்	தாம்
,,	உ.உ	தன்னு	தமமு

பாட வின் செய்யுள்.

என்

உ.உ	க.உ	கைகைகை	கைகைக
ந.க	உ.உ	மிசையை	மிசையெய
ந.ந.	க.உ	தப்போர்	தப்பேர்
சக	ந.உ	னிரம்பி	னிரப்பி
ச.அ	க.உ	மெய்யாது	மெய்யாத
ஏ.உ	ந.உ	வைபோகங்	வைப வங்
ந.கூ	க	அ-தாலத்துவசச் } சருக்கம். }	க-இந்திரயாதச { சருக்கம. }

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமதீ ராமாதநாஜரயாம:

கணப்பாள்

என்று வழங்குகிற

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

வசனச்சுருக்கம்.

முதலாவது பாயிரச்சுருக்கம்.

இது தெப்வவணக்கமும் அவையாடக்கமும் சிறப்புப்பாயிரமும் கூறுகின்றது.

* ° இரண்டாவது நூழிச்சுருக்கம்.

பூவுலகத்தில் தவஞ்செப்தற்குரிய இடம் ஒன்றினை விரும்பிய முனிவர்கள் பிரமதீவரையடைந்து வணங்கித் தங்கள் கருந்தினைக்கூற அதனைக்கீட்டட பிரமதேவர் மகிழ்ந்து கையிலிருந்த தருப்பையே ஒரு வளையமாகக்கட்டி முனிவரை நோக்கி இந்த நேரி (வளைப்பம்) எந்த இடத்தில் விழுந்ததோ அந்த இடம் மிக்க பரிசுத்தமுடையதாகும்; அவ்விடத்திலிருந்து நீங்கள் தவஞ்செய்யுங்களென்று சொல்லி அந்த நேரியைப் பூமியிற்போக்கலும் அது இமயமலையின் தென்பால் விழுந்தது; அது விழுந்த இடத்திலுண்டாகிய வனத்திற்கு நூழிசாரனியமென்று பெயராயிற்று.

அவ்வனத்தில் பிருகுமுனிவன் புதல்வனுகிய சௌனகனுதி ப்பற்பல முனிவர் ஒருங்குகூடித் தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் ஒரு நாள் வியாஸ மஹரிஷியின் சிவ்யரான சூதமுனிவரென்பவர்

அங்கு வர அவரை சிர்கொண்டு பணிந்து உபசாரம் புரிந்து ஒரு ஆஸனத்தின் மேலிருத்தித் தாம் அருகிலிருந்து ஐயா! பண் டொருகாலத்தில் நீர்ளங்களுக்கு நிலங்கடந்த நெடுமாலின் கோத்திரமான்மியங்கள் சொல்லிவரும்பொழுது களப்பா என்னும் தலத்தில் வீற்றிருந்தாருகிற கஜேந்திரவாசமுர்த்தியின் திவ்ய சரித்திரத்தைச் சொல்லி எங்களை மகிழ்விச்தீராயிரும் மீட்டும் “அதனைக்கேட்டுக் களிக்கவேண்டுகிறேமெலூ வணங்கக்கண்டூ சுதமுனிவா மகிழ்வு அவர்களைத் தன் அருகிலிருத்தி முனிவர்காள்! திருமாலின் திவ்யதேச சரிதமெல்லாம் பகவான் வியாஸ முனிவர் எனக்கு அருளிச்செய்து இவற்றை அன்பர்களுக்குத் தீ சொல்லுக் என்றவன்னம் உங்கள் பக்திக்கு யான் மிக மகிழ்வு ந்து ரொல்லுகிறேன். முன்வம் ஸாதமகாமுனிவர் பிரமாவை அடைந்து வணங்கி எம்பெருமானுடைய தேந்திரங்களின் சிறப்பனைத்துங்குதியருஞ்சும்படி கேட்டப், அணைத்துங்கூறுவேண்டா. சிறந்த ஒரு தலத்தின் மாண்மியங்கேட்டால் எல்லாவற்றையும் கேட்டதனுலைண்டாகும் பலன் ஒருங்கு அடையலாகும். அத்தகைய தலமொன்றுள்ளது அதன் மாண்மியத்தினைக்கேட்டப்ரயாக வென்று இக்களப்பாளின் தலமகிழையும் கருடன் பேறுபெற்றதும் சிட்டமுனிவர் ஞானம்பெற்றதும் மார்க்கண்டேயர் முதலானேர் பயன்பெற்றதும் அங்குத் தூருவாசமுனிவர்சாபந்தால் யானையும் முதலையுமாகிப் போர்புறிந்த கந்தருவர்கள் சாபநீங்கியதும் கலிங்கதேசத்து அரசன் தாலத்துவச னுற்ற பேய்வழிவும் நீங்கியதும் இத்தலத்தில் இந்திரன் அகலமேதபாக்ஞஶெய்ததும் தீர்த்தமான்மியமும் ஆகிய இவற்றைக் கூறக்கேட்டவாறே யான் சொல்லுகிறேன் தீகளுங்களென்று சொல்லத்தோட்டங்கினார்.

முன்றுவது தலவிசேடச்சக்ருக்ஷம்

திருவரங்கம் முதலாகிய நாற்பதுதிருப்பதிகளைப் பெற்றதும் ‘தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணுழ்வார், திருமங்கையாழ்வார்’ என்னும் இவர்கள் அவதாரித்தற்கிடமாகியதும் இராமாயணத்தைக் தமிழிலியற்றியருளிய கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் அவதரிப்பதற்கிடமாகிய தேரமுந்தூரைத் தன் னிடத்திற்கொண்டதும் நந்தியென்னுமூரிழ்பிறந்த வரதனென்

ஞமியற்பெயரையடைய காளமேகங்கு தமக்குக் திருமலைராயனால் கொடுக்கப்பெற்ற பரிசுகொண்டு பாம்புணிக்கூற்றத்துச் * கீற்றும்பார் என்றுமூரில் அக்கிரகாரமயைத்துப் பிராமணேநுத்தமர்களுக்குக் தானஞ்செய்யுப்பெற்றதும் இன்னும் பற்பல சிறப்புக்களைய்தப்பெற்றதுமாகிய சோழநாட்டையாண்ட சூரியவிமசத் தரசரில் சரகுரு முதலாகிப சோழமன்னர்களால் பல உள்ளாட்சிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுத் தம் முன்னேர்களின் பெயர்களாலே வழங்கப்பெற்ற அங்காடுகளில் இராஜேந்திரசோழவளநாட்டி னாள் புறங்கரம்பை நாட்டில் இன்னும் விளங்குவதென்றாகும். இது கிருதயுகத்தில் தேவதாருவனமென்றும் திரேதாயுகத்தில் வசிட்டபுரமென்றும் துவாபரயுகத்தில் கருடபுரமென்றும் கவி யுகத்தில் கஜேந்திரவரதபுரமென்றும்பெயர்வழங்கப்பெற்றனது. பிற்காலத்தில் வேலாளர்குலத்திற்பிறந்த களப்பாளனென்று மொருவன் அரசனாருளால் தன் பெயரை இந்தப்பதிக்கு இடத்தனால் இது களப்பாளன்று பெயராயிற்று.

இத்தலத்திற்கு முடிவழங்குசோழவிண்ணகரமென்றும் சங்கிதி அக்கிரகாரத்திற்கு முடிவழங்குசோழசதுரவேநிமங்கலமென்றும் பெயருள்ளன. சைவசமயத்தில் அறுபத்துலூன்றுநாயன்மார்களுள் கூற்றுவநாயனரென்பவர் இங்கு அவதரித்து இதனை ஏழூருபடுத்தியாண்டனரென்பது பிரவித்தம். பராங்கத்தோழன்மகனான இராஜாதித்தசோழனென்பவன் இவ்வூரிற் சிவபெருமான் கோயிலெடுப்பித்துத் தன் பெயரால் ஆதித்தேசசுரமெனப் பொயிட்டனனென்றுஞ்சொல்லுவார்கள்.

யாங்கும் எக்சமைபத்து எந்தத்தெப்பத்தைத்துடிப்பினும் அத்துதி அச்சுதப்பெருமானைச் சேர்தலால் அங்கனாந் துதிக்கி ன்றவர்களுக்கு அருளும்பொருட்டு அவ்வச்சமையத்தில் அவ்வக்கடவுள்போலத் தோட்டுகிற எம்பெருமான் இங்கு விளங்குவதால் இத்தலத்தை அடைவாரே நன்மையடைபவராவார். பிறப்பையகற்றவேண்டித் துதிப்போரும் தவஞ்செய்வோரும் அரும்பொருள்காண விரும்புவோரும் எக்காலத்திலும் இங்கு வசிக்கின்றார்கள். அன்றியும் மூவாயிரமக்கிலிகள் எம்பெரு

* இது தஞ்சாவூர் ஜில்லா மன்னார்குடித்தாலூகாவிலுள்ளது. சித்தாம்பூரென்று வழங்கப்படுகிறது.

மாணைத்தியானித்துக்கொண்டு இத்தலத்தில் வசிக்கின்றார்கள். இதனில் ஒரு விநாடிக்கைப்பொழுது வலிப்பவர் அனைத்துயம்பயனை ஞானிகளாலும் அறிந்துரப்பதறிதாகும். வைகுந்தத்தில் ஒரு மாதமும் கங்கைக்கரையில் ஐந்துமாதமும் மற்றத்தலங்களில் பற்பல்க்கரலமும் வலிப்பதனாலுண்டாம் ம்பான்களெல்லாம் இப்பதியில் ஒருபொழுது உறைபவர் அடையும் பலனுக்கு சிகராகா. இப்பதி யாவராலும் வணங்கப்பெறுகின்ற தூர்க்காதேவி கோயி ஸ்திரையதுமன்றிப் பலபல யாகசாலைகளும் கல்ஷிபயிலுமிடங்க் கும் வேதசாலைகளும் அரண்சத்திரங்களும் அமையப்பெற்றது.

கள்ளுண்டோரும் உறுதிதவறிடேனாலும் வஞ்சித்துண்டியோ, ரும் வஞ்சனையுரைப்போரும் உயிரை வகைப்போரும் பொய்யரும் வகைக்கறுவோரும் நஞ்சுக்காடுப்போரும் கற்பழித்தோரும் வேதசாலையை இழிவுபடுத்தினாலும் ஊனுண்பேரீரும் பெருமையிழப்பவர்கும் போரில் யின்னிடுவோரும்பெரியோரைப் பகைத்தவரும் ஞானிகளையிகழ்ந்தோரும். பெரியோர்சொல்லை அவமதித்தோரும் இந்தத்தலத்தையடைந்தால் தம் பாவங்களைப்போக்கினவராவார். எத்தலத்திலும் நிவர்த்தியாகாத தீமை களும் இங்கு நிவர்த்தியாகும். எத்தகைய கீழ்மையான உயிரானாலும் இக்களப்பாளையடைந்தால் நன்மைபெறுமென்பது நிச்சயம். இந்தப்பதியை அடைந்தாலும் அடைய நினைத்திருந்தாலும் அப்படி நினைத்தவரோடு நட்புடையாரானாலும் அவர்கள் பெரும்பேற்றவார்கள். எவ்வளவுதருமம்புரிந்தவரேயானாலும் இந்தக் களப்பாளையடையாதவர் நரகத்தினையன்றிவெற்றிடம்பெறார். திருக்கோயிலின்கண்ணே முளைக்கும் புல்லுகளை வேரோடு கீண்டெடுப்போரும் கோயிலுக்கு வேண்டுந்திருப்பணி செய்ய வோரும் நந்தவனங்கள் வைப்போரும் ஏம்பெருமானுக்குத்திருமாலைகட்டிச்சார்த்துவோரும் இருமைப்பயனையும் அடைவார்கள். ஈவு: இவ்வளவு சிறப்புற்ற களப்பாளில் உலகந்தோன்றியகாலத் தோடொப்பத்தோன்றிய நந்தியாவருத்த விமானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கு மெம்பெருமான் சேவடியைப்பணியாதார் பிறகிப்பிணியை அறுப்பதெவ்வண்ணமேயோ: இதன் சிறப்பினை முழுவதுங்கறுவதறிதாகனிற் சிறிதுறைத்தேன். இனி மற்றுள்ள தூதைகளைக்கூறுகின்றேன்.

நன்காவது கருடச்சுருக்கம்.

பிரமபுத்திரரில் மரீசியின் புதல்வராகிய காசியபமுனிவர் தகைப்பிரமாவின் புதல்வியரிற் பதின்மூவரை மணங்கு வாழுநாளில் அவர்களுள் வினாதெயன்பவள் கணவனைதோக்கி மகப் பேற்றைவிரும்பலும் முனிவர் இரண்டு அண்டங்களையுதவி ‘ஆயிரம் யாண்டு இவற்றைக்காப்பாயாக; பின்பு புத்திரர் தோன்றுவர்எனக்கூறித் தவத்திற்கெக்கினர். அவர் கூறியவாறே அண்டங்களைக் காத்துறையுங்காலத்து முனிவர்மனைவியருட் கததுருவெனபவள் பரமபுகளைபெல்லாம் தன்மக்களாக உயிர்த்தமைத்தன்டு வினாதை பொறுளாகிப்பாதியாண்டில் அண்டங்களில் ஒன்றன்னை உடைத்தத்தும் பாதியருவொடு அருணன்தோன்றித் தன்தாயைநோக்கி அன்னுய! ‘எனினை இங்ஙனம் முற்றுப்பெறுது கெடுத்தமையால் நீமாற்றுஞ்சுக்கு அடிமையாகுக’ என்று சபித்தனன்; மீட்டும் அன்னைவேண்ட மற்றேரண்டத்திலுள்ளவன் தீப்பனேன்று கூறியிட்டுச் சூரியனுக்குத் தேர்ப்பாகனுகிச்சென்றனன்.

பின்பு ஓர்நாள் கத்துருவும் வினாதயும் நீராடச்சென்றவிடத்து இந்திரனது குதிரை வந்து மேய்வது கண்டு அப்பரியின் வால் வெள்ளியதுபோலுமென்று வினாதை கூறக் கத்துருவென்பவள் மாருக அது கரியதேயாமென்றனள்; இருவரும் தாம்தாம் கூறுவிது பொய்ப்பின் ஒருவருக்கொருவர் அடிமையாவதென்று உறம்புதுசொல்லி மனையெய்தினர். அவருட்கத்துருவென்பவள் தன் மக்களிடத்திற்கும் மற்றைய நாள் அப்பரியின் வாலிற்கருமைதேர்ன்றசெய்து அதனை வினாதைக்குக்காட்டி அடிமையாக்கிக்கொண்டனள்.

சில நாளில் வினாதை தன்கேள்வன் சொன்னாலங்கடந்து மற்றேரண்டத்தினையுடைப்பக் கருடன் தோன்றினன். தோன்றியமைந்தன் தன் தாய் மாற்றுஞ்சுக்கு அடிமையாய்க் குற்றேவல்செய்வதும் அதன்காரணமும் நன்றாகவற்குத் து மீட்கும் வழி நாடித் தாயோடு கூற அவளும் கத்துருவின்பாற்சென்று தன்னை விடுவிக்குமாறு வேண்டலும் கத்துரு தன் மக்களை யோசித்து வினாதையை நோக்கித் ‘தேவாழுதம் இங்குத் தந்தால் நீ மீட்கப்பவாய்’ என அதனைத்தன் மைந்தனுக்குக்கூறியவளவில் யான் அழுதம் கொண்டுவருகிறேனென்று அவளால் தன் தந்தை

கந்தமாதனத்திலிருப்பதனையறிந்து அங்குச்சென்று தந்தையை வணங்கி நிகழ்ந்ததுகூற அவனும் மைந்த ! அடியவருளத்தி லிருக்கும் ஆதிமூலப்பிரானருளின்றி அமுதக்ஷை அடைவது அரியதாகும் ; ஆதலின் அவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து வரம் பெற்றால் நீ கருதியபடியே முடிக்கலாம். தவஞ்செய்வதற்காக சிய இடம் சோழநாட்டிற்கிறந்த களப்பாளான்றுமே தகுதி யுளது; நீ அங்குச்சென்று தவஞ்செய்வாயாகவென்று மந்தி ரோபதேசஞ்செய்து விடைகொடுத்தனன். மைந்தனும் களப்பாள் நகரத்தையடைந்து எம்பிரான் சங்கிதியில் தடாகமொன்று அமைத்து அதன்கரைமீதிருந்து தவம்புரிந்தனன்.

தலைக்கிடின்றித் தானருள்புரியும் பெருமான் தேவவல்லித் தாயாருடன்மைந்தன்முன் நேதோன்றிக்காக்கிகொடுத்துவேண் வெது கேளனக் கருடன் துதித்து தன்னுள்ளக்கருத்தை நீக முத்தினவளவில் தேவர்களைவென்று அமுதங் கைக்கொள்ளு மாறுவரமளித்து இன்னும்வேண்டுவனவற்றைக் கேளொமைந் தன் நின் பால் என்றும் நீங்காத அன்பு வேண்டுவனென அங்ந னமே உதசிப்பின்பு நீ எனக்கு வாகனமுமாகி என்னைநீங்காதி ருக்குக; மூன்றும் யுகத்தில் இவ்வூர் நின்பெயரால்விளங்குக வென வரமளித்து விமானத்தூடு மறைந்தருளினன்.

கருடன் உடனே தேவருலகுசென்று தன்வரவைத்தெரி வித்து அமுதங்கொடுப்பதற்கு இயையாத இந்திரனெனுடு பௌ ரும்போர் விளைத்துத் தன் ஆற்றலினால் இந்திரனையும் அவன் சேனைகளையுந் தோற்பித்து அமுதக்குடத்தைக் கைக்கொண்டு மீண்டு வரும்பொழுது இந்திரன் பின்வந்திரப்பக் கருடன்கூர்ந்து மீட்டு அவனுக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்துக் கத்துரு முன் னர்க் குடத்தைவைத்துத் தாயடிமையைமாற்றி ஆங்கு அமுதக் குடத்தை வஞ்சனையால் கைக்கொண்டு மீண்டு வருபவன் இக் களப்பாளில் எம்பிரான் ஸங்கிதியில் தன்னுலாக்கிய தடாகத்தில் சிறிது அமுதத்தைப்பெய்து ஏஞ்சியதைக்குடத்தோடு தேவர் பாலளித்துத் தான் ஆணைக்காத்த ஆதிமூலப்பிரான் சங்கிதியில் எக்காலத்ரும் வகிக்கின்றனன். சங்கிதித்தடாகத்திற்கு அமுது பெய்திருப்பதனால் அமுதவாவியென்றும் மனத்தாற்செய்தத னல்மானததிர்த்தமென்றும் கருடன்தவஞ்செய்ததனால் இறைவு வூரைத்தபடி மூன்றும்யுகத்தில் இப்பதிக்குக் கருடபுரமென்றும்

பெயராயின. கருடன் அமுதத்தைக்கொண்டுவருங்காலத்தில் அக்குடன் ததும்பி அமுதம் சிதர்ந்து இந்தகேஷத்திரத்திற் பலபாக ந்களிலும் விழுந்து தேவதாருவிருக்குங்களாக முனைத்தோங்கி னமையால் தேவதாருவனமென்று சொல்லுவர். தேவதாருவனமென ஒருகாற்சொன்னமையால் எத்தகைய தீங்குகளும் சீங்குமென்றால் அத்தலத்தின் பெருமை எம்மனோல் சொல்லுவது அரிதேயாம்.

ஜந்தாவது வசிட்டச்சருக்கம்.

பிரமபுத்திரரில் வசிட்டமுனிவர் வேதமுதலாகிய கலைகளை வீரங் கற்றும் நன்ஞானமொன்றுமே யெய்தப்பெறுதவராகித் தன் தந்தையைப்பணிந்து ஞானமுண்டாகு நெறி கூறியருளை னவேண்டப் பிரமதேவர் மைந்தி! ‘பூவுலகத்தில் மாயோன் வீற் றிருந்தருளுந் தலங்கள்தோறுஞ்சென்று பூசிப்பாயாக எத்தலத்திலேனும் நினக்கு அது கைகூடும்’ என்று கூறக்கேட்டு அங்கனமே இந்தப்பூமியில் வந்து எம்பெருமான் தலங்கள் பலவற்றிலுஞ்சென்று பூசித்தும் ஞானமடையாராகிச் சோழநாடு புகுந்து இக்களப்பாளைன்னுந் திவ்யதேசத்தின் எல்லையில் வரும் பொழுது ‘நீ இத்தலத்தில் வலிப்பாயாக’ என்று ஓர் சொல் அசரீரி கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்து இங்குப் புகுந்து அச்சதமூர்த்தியை வலும்பாந்து துதித்துக்கோயிலுக்குத் தென்பால் ஒரு பாணவீழ் ச்சியெல்லையில் ஒரு தடாகம் அமைத்து ஆங்குத் தவம் புரியுங்காலை அத்தவத்திற்கிரங்கிக் கருணைக்கொண்டலாகிய எம்பெருமான் ‘காக்கிகொடுத்தருளி யாதுவேண்டினையென முனிவர் களிப்புற்றுப் போற்றி எந்தாய்! ‘யான் நன்ஞானம் அடையவும் ணன்னால் உண்டாக்கிய இத்தடாகத்தில் ஆடுபவர் எவற்றை விரும்பினும் அவற்றைப்பெறவும் வேண்டினேன்; கொடுத்தருளுக்’ என் ஆதிமுதல்வன் அங்கனமே கொடுத்தருளி இந்தப்பதி உன்பெயரால் ஒருடிகும் விளங்குகவென வரைத்து நந்தியாவருத்தமானத்தையடைந்தனன். அந்த வசிட்டதீர்த்தத்தைத் தரி சித்தாலும் அதில் ஸ்நானம்செய்தாலும் வேண்டுவன் நல்கும்.

ஆருவது முனிதீர்த்தச் சருக்கம்.

முதன்மூர்த்தியாகிய கேசவப்பெறுமானது விமானத்தின் மேல்பால் இரண்டு பாணவீழ்ச்சியெல்லையில் மார்க்கண்டேயர்

முதலாகிய பல ரிஷிகளும் ஒரு தடாகம் உண்டுபண்ணி அவர்கள் தவம்புரியக் கடவுள் அங்குத்தோன்றி அவர்களால் துதிக் கப்பெற்று வேண்டியவாறே அவர்களுக்கு முத்தி மழுங்கி அத் தடாகத்தில் படிபவர்க்கும் வேண்டுவன் கொடுட்டீடுனன்று உரைத்தருளினமையால் அத்தடாகம் முனிதிட்டுமென்னும் பெயரோடு தன்னை அனுகுவார் விரும்பினவற்றை ஸிரும்பியாடி பேதருகின்ற தகுதிபெற்றுள்ளது.

ஏழாவது கஜேந்திரவரதச் சஞ்சகம்.

தேவர்கள் தலைவனுகிய இந்திரனென்பவன் ஒருகாலத்தில் பதினெண்கணங்களும் புடை சூழக் கற்பகவிருந்த முதலாயில் வெல்லாம் ஏவல்கேட்பத் தேவமாதர் ஒரூராடக் கன்னியாகவரியிச் சென்றெகாற்றக்குடை மேல்தீழிற்றுத் தேவளைப்பயில் விற்றிருந்தபொழுது கந்தருவரில் ஆடல்ஸாடல்களில் வல்லவராகிய இருவர் தம் பரிவாரத்தோடு இந்திரன் முன்னிலையில் நடனமாடி மகிழ்வித்தனர். கண்டுகளித்த அவ்விந்திரன் கந்தருவரை நோக்கி ‘நீங்கள் வேண்டுவன கொள்க’ என அவர் சுதமகணைவணங்கி யீய! யாங்கள் எங்கள் பரிவாரத்தோடும் பூலோகத்திற்சென்று இஷ்டப்படி பொழில்விளையாட்டு முதலாகிய அளவிலாக் காமவின்பமனுபவித்துவரக் கருதுகின்றோம்; அப்படியே விடைகொடுத்தருள்கவென அவனும் நீங்கள் டுவியிலியங்கவேண்டினிராயின் அங்குச் சோழநாட்டில் திருமாலுக்கடி மைசெய்வோர் பற்பலர் வசிக்கின்றனர்; அவர்களுக்கு ஊறுபாடியற்றிக் கோபமுட்டாமல் பாதுகாப்போடு ஆண்டுள்ள இன்பங்களை யனுபவித்துவருவீராகவென்று விடுத்தனன்.

இந்திரனீட்டத்து விடைபெற்ற அக்கந்தருவர் தம் குழாங்களோடு பூமியில்வந்து பற்பலவிடங்களிலும் தாங்களின்பமநுகர்தற்குரிய சோலை முதலாயினவற்றைக் காணுராய்ச் சோழநாடுகுந்து இச்களப்பாளினுள்ளதோர் சோலை மிக்க அழகாயிருந்தலைகண்டு அதனுட்புகுந்து மலர்களைக் கொய்துஞ்சிச் சோலைவிளையாட்டயர்ந்து மாலைக்காலத்தில் தாங்கள் வேண்டுமாறே நறவுண்டு காமவின்பத்திலாழுந்து மகிழ்ந்திருந்தனர். இப்படி நான்தோறும் நிகழ்த்திக்களித்திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் இச்சோலையின் வடபாலாக முகுந்தப்பிரான் திருக்கோயில்

அங்கு வடமேற்றிசையிலுள்ளதாகிய ஒரு பெரிய தடங்கத் திலிஹங்கி யாவரும் நீர்விளோயாட்டயரும்பொழுது கோபத்திற் சிறந்தவரும் இந்திரன் வறுமையறும்படி சபித்தவரும் அத்திரி மகரிஷியின் புதல்வருமாகிய துருவாஸமுனிவர் பற்பல மாணுக்கள்குழு உச்சிப்பொழுதில் ஸ்நானங்கிசைய்யவேண்டி இந்தத்தடாக்கக்கரைவந்து இதில் கந்தருவர் நீராடுவது கண்டு மாணுக்கர் முகமாக அவர்களை அங்கு நின்று அகலும்வண்ணம் பலவாறு கூறியும் அவர்கள் நீங்காமையைக்கண்டு கடுஞ்சினங்கொண்டு கந்தருவத்தலைவரை நோக்கி நீங்கள் இருபகுதியிரும் யானையும் முதலையுமாகக்கடவிரென்று சபித்தனர்.

முனிவர் சாபஞ்செய்ததைக்கண்ட அத் தலைவரிருவரும் அஞ்சியோடிவந்து முனிவர்பாதங்களில்விழுந்துபுலம்பி அறியாமையாற்செய்த பிழையைப்பொறுத்தருளவேண்டுமென் றிரப்ப அதனைக்கண்ட துருவாஸமுனிவர் இரக்கமுற்றுச்சாபத்தால் உங்கள் பரிவாரத்துடனும் அங்கனமாகிய நீங்களிருவிரும் ஒருவரோடொருவர் ஆயிரம் வருஷம் போர்ப்புறிந்து இறுதியில் பூர்வஞானத்தோடு மகாவிஷ்ணுவினால் முத்திபெறுவிரென்று சாபவிமோசனங்கூறிவிட்டு மாணுக்கர்கூட்டத்தோடு நீராடித் தமபன்னசாலை சென்றருளினார்.

இப்பால் கந்தருவரிருவரும் தங்கள் பரிவாரங்களோடு ஒரு பகுதியார் யானைகளாகியும் ஒரு பகுதியார் முதலைகளாகியும் யானைகள் சோலைகளிலும் காடுகளிலும் முதலைகள் அங்தத்தடாகத்திலும் சஞ்சரிக்கையில் அவ்யானைகளுக்குத் தலைவனுகியகளிறு பழைய அறிவுடையதாகி நாள்தோறும் அத்தடாகத்தில் மூலருகின்ற தாமரைமலர்களைக்கொய்து வைகுந்தாதனது திருவடிகளுக்கு மரனலீகமாய் அர்ப்பணங்கு செய்துகொண்டிருந்தது. இங்னனம் தினமும் பொய்க்கையிலிருங்கி மலர்பறிப்பது காரணமாக அதனைக் கலக்குவது பொருத முதலைகளுக்குத்தலைமைபெற்ற முதலையானது ஒருநாள் யானை வந்திரங்கலும் அதன்கால்களில் ஒன்றினைப்பற்றித் தண்ணீரிலிழுப்ப யானைக்கரையிலிழுப்ப இரண்டற்கும் பெரும்போர் விளைந்தவிடத்துக் கரையிலிருந்த யானைகளைல்லாம் தங்கள் துதிக்கைகளை நீட்டிக் களிற்றியானையைப்பற்றிக் கரையிலிழுத்தும் முதலையின் ஆற்றலுக்குத்

தோற்று விலகிச்சென்றன. இவ்வண்ணம் முதலீயாற்பிடிக்கப்பட்டான் ஆயிரவருடம் வரையில் அதனேடு போர்ப்புக்கு சோந்து இனி மீன்வதரிதென்று தன் துதிக்கையை மேலேதுக்கி ‘எல்லாவியிரயுங்காக்கும் ஆதிமூலமே! என்னக்காத்தருள்வாயாக’ என்று பெரும்பூச்சிட்டழைப்பு அப்பேராளிசென்று பாற்கடற்கண் ஆதிசேஷசயனத்தில் யோகந்ததிரையிலமர்ந்தருளிய ஆறைவனது திருச்செவியிற் சாற்றியவளவில் ஒருநொடிப் பொழுதினுக்குள் கவலையோடு விரைந்தெழுந்து சக்கராயுதத்தி னைத்திருக்கரத்தேந்திப்பறவைகளுக்கரசனுகிய கருடன்மீதெழுந்தருளிச் ‘சோழநாட்டைவிரைவினடைக’ என்றுகூற அவள் முழுவதுமோர்ந்து பிரமா தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவரெல்லாருந்தொடர்ந்துவர நாகரஞ்சியொளிப்படிமைக்குமளவிற்குள் ளாகச்சோழநாட்டினுள்ள களப்பாளையடையும்பொழுதே யானை மீட்டுந்தன்னைக்குறித்துக்கதறுகின்றபேராலி செவியிலெய்தப் பொருளுகிக் கையிலிருந்த சக்கராயுதத்தை விரைவில்லீசி நி ‘அவ் யானையைப்பற்றி வருத்துகின்ற முதலீயைக்கொல்லுவாயாக’ என்றுகூறித்தேவர்களோடு தானும் அந்தத்தாகக்கரையில் வந்தருளினான்.

இறைவனால் விடுக்கப்பட்ட சுதாரிசனப்படையானது அத்தாகத்துட்புகுந்து முதலீயினுடலைப்பிளங்கு அதனுயிரைப்பீடுபாக கிடிட்டுத் தேவர்கள் பூமாரிபொழிய நம்பெருமான் திருவதியை வலம்வந்து வணக்கித் திருக்கரத்தில் வீற்றிருந்தது. முதலீவாயில்நின்றும் விடுபட்ட யானையானது இருவினைப்பற்றுகித்தத்யோ கியறைப்போலாகித்தனக்கு நேர்ந்ததுன்பத்தை நீக்கபெற்றுஅங்குளின்றுகரையிலெய்தி அச்சுதப்பெருமாளைப்பலமுறைவைஞ்சிய பது பணிந்து துதித்தலும் கருணைகரமூர்த்தியாகிய எம்பெருமான் தன் கரத்தினால் யானையின் மெய்யைத்தடவி அதன் சிரத்தில் கரம்வைத்து நி முதலீயால் மிக்கமெலிவுற்றாலை போலாம் ஊழுவினையை வெல்வதரிதேயன்றோ? இந்திரன்ஸைபையினுள்ள கந்தருவாரிலொருவனுகிய சீ துருவாசமுனிசாபத்தா விங்கனமாயினை; யாம் முத்தொழில்நடத்து மூன்று வடிவினையுடையேமாகிப்பகை வரையிட்டுவாம் நாசஞ்செய்துளோமாயினும் மறையவந்தரயெதிர்க்கும்வளிமை பெற்றிலேம்; அந்தணர்கள் பிரமத்தின் முகமானிலை

என் சூபவராதனின் அவர்களை திர்ப்பவர்யாருமில்லை. தெய்வத்தை நிலைகிறுத்து மந்திரங்களைல்லாம் அந்தணர்க்கையகத்தவாதனின் அவர்கள் தெய்வத்தினுமேலாவார்கள். தெய்வங்களையிகழ்ந்து பின்பு புகழ்ந்தாலும் அவை பொறுத்துவிடும்; அந்தணரையிகழ்ந்து தார்க்கு நரகன்றி வேறிடனில்லை. சூரியன், சந்திரன், அக்கிணி, காற்று, அந்தணர் இவர்களைல்லாரும் உலகத்தைக்காக்குமுரி கீமடிடையராவார். சூரியனுடைய தேரில் வாலகில்லியரிருந்து உலகத்தைக் காப்பதனை நியறிந்திலாயோ? அந்தணர் தங் சூலச் செயல்விட்டாலும் அவரை சிந்திக்கலாகாது; அத்தகையாரிடத் தும் அப்புடையவரே மேலாகிய இன்பவீட்டிலிருப்பதற்குரிய ராவர். மிருகன்மூகரிவியென்பவர் ஒருநாள் பிராமணதெரி சனைபெற்றாய் ஒரு அந்தணனுக்குப்பிறந்தஅனுலோமபுத்திரனை நோக்கி (ஐ ஷூவீஜாயதெநி:); பிரமீஜாயதெநம: என்று வணங்கிப்பெற்றபேறு என்னற் சொல்லுங்கதன்மையதன்று. நன்கையுண்டால் உண்டவரேசாவார்; அந்தணர்பொருளைக் கவர்ந் தோர்தம்சற்றத்தோடுமழிவர். நகுஷன் அந்தணனது சாபத்தால் பாம்பாகிய கதையை நீ கேட்டதில்லையோ? இந்திரன்உங்களுக்கு விடைகொடுக்கும்பொழுதே அந்தணர்களுக்கு ஊறுஇழைக்க வேண்டாம் என்றதனைக்காமமயக்கத்தால்மறந்தீர்கள்; அக்காமத் தாலுய்த்தவர்யாருமில்லை யென்று இப்படிப்பட்ட நன்னெறிகளைச் சொல்லி 'நினக்குவேண்டுவனவற்றைக்கேள்' என யானை இறைவனைக்கி ஜிய! 'என் குலத்தோடும் பண்டைவடிவற்று முன் னிருந்தவிடம் போயிருக்கவும் நின்னடிக்கன்பு நீங்தாதிருக்கவும் எனக்குக்கருணைசெய்தமையாலெப்திய கஜேந்திரவரதான்னனும் இப்பெயரை நீ எக்காலத்தும் பெறவும் அந்தப்பெயரை இப்பதி பெறவும்வேண்டும்; என்னுற்குறிய துதிகளைச் சொன்னவர்க்கும் சொன்னவற்றைக் கேட்டவர்க்கும் நன்மையளிக்கவேண்டும்; இவற்றையீந்தருள்செய்வாயாக' என இறைவன் அப்படியே கொடுப்பேனென்று எல்லாவரங்களையுங்கொடுத்து இக்களப்பாருக்கு நீ சொல்லிய பெயர் நாலாவதாகிய கலியுகத்திலெலப்புதுக் கவனக்கூறினன்.

அங்கு முன்னமே யானைவடிவமும் முதலைவடிவமும் செத்த அவ்விருபகுதியாரும் முனிவராற்சொல்லிய சாபமங்கிக்கப்

பெற்று அங்கு முன்போல நட்புடையோராகி எம்பெருமானையும் தேவவல்லியன்னையாரையும் வலம்வந்து வணங்கி அருள் பெற்று அயலில்டின்ற பிரமா, இந்திரன், திக்குப்பாலகர் முதலா யிடீனுரையும் வணங்கித் தேவர்கள் பூமழைபொழியத் தம்முலக த்தையடைந்தனர். ஏனையோரும் இறைவனைத்துதித்து தத்த மிடமேகினார். அங்கு இந்திரன் ஆதியூர்த்தியை வணங்கி இத்த லத்தில் யான் அச்சுவமேதயாகமியற்றக் கருதுகிறேன் அருள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு அவ்வண்ணமேயருளப் பெற்றுத் தன் னுலகமெய்தினான். அழியாமுதல்வன் நந்தியாவருத்தவ்யா னத்தையடைந்தருளினான்.

எட்டாவது தாலத்துவசச் சுருக்கம்

முன்னம் இங்குனம் நிகழ்ந்தது; அவ்யர்ஜினாயாற் சொல்லிய துதியைச்சொல்லிப் பேறுபெற்றேர் அளவிலராவாடென்று புகலச் சௌனகன் முதலாகிய முனிவரர் அவற்றில் ஒருகதையா யினும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பச் சூதமுனிவர்சொல்ல அற்றனர்.

கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் அஹிவுடையோர் பலராலும்புகழு ப்படுகின்ற கலிங்கதேசத்துத்தலைநகராகிய கலிங்கமென்னும் பட்டினத்தில் அந்கர்செய்த நற்றவமே வடிவெடுத்தாற்போ ன்று அவதரித்துக் கொடியோர்களையழித்துப் பூமிபாரந்தீர்த் துச் செல்வத்தைப்பெருக்கிப் போகங்களையனுபவித்து ஈகை, பெர்காற இவற்றுல் உலகத்தில் இவனுக்குமாரும் நிகரிலரென்று யாவராலும்புகழுப்படுவனுகிய தாலத்துவசனென்னும் வேங் தன் பரைகவாரையடக்கி இவ்வலகத்தைப் பாதுகாத்து வருங் காலத்தில் ஒருபொழுது காட்டிலிருப்பனவாகிய விலங்குகள் கூடி நாட்டிற்புகுந்து ஆங்காங்குள்ள விளைபொருள்களை அழிக்க அற்றனவென்று அந்நாட்டுக்குடிகள் அரசன் முன்னிலையில்வந்து முறையிட்டார்கள். அவற்றைக்கேட்ட மன்னன் அமைச்சா களோடு யோசித்துவேட்டையாடி அவ்விலங்குகளை அழிப்பதே நன்றென்று சேனைகளோடைமுந்து காட்டிற்சென்று விலங்கின களை ஆங்காங்குவதைத்துவருநெறியில் ஒருக்கலைமான் அரசன் கைக்கு அகப்படாமல் அஞ்சித்தனமினைமானுடு விரைங்தோடு அம் வேந்தன் அவற்றைக் கொல்லக்கருதித் தன்னந்தனியனுக்க

அடிகணையொருவில்லேந்தித் தான் ஏறியிருக்கும்பரியைக் கது மெனச்செலுத்திப் பின்தொடர்ந்து சென்றனன். அவைதுக் காட்டிலிருந்து ஐந்துகாதவழிக்கப்பாலுள்ள துரோணமலைச் சாரலையடையும்பொழுது அரசன் அவற்றை அம்பினைலைய்து வீழ்த்தியபின் தான் அக்கானகங்கடந்து பசியால்வருந்தி அங்குள்ள ஓர் மறையோன் வீட்டினை எதிர்கண்டு அதனையடைந்து அந்தவிட்டிலிருந்த அந்தணைனோக்கி கீயா! “யான் கலிங்க நகரத்தரசன் வேட்டைமேவிட்டுவந்து தனித்துப்பசியால் வருந்துகின்றேன்; என்பதையப்போக்கி என்னுயிரைக் காத்தருள தேவனும்”. என்றுபணிவோடுரப்ப அந்தக்கொடிய வேதிய ஞகீய அக்கினிவருணனென்பவன் அரசனைனோக்கி நீ “அரசனே யாயினும் ஆகுக தேவராயினும் தேவரில்லுவராயினும் ஆகுக தாகத்திற்குத் தண்ணீரளவேனுங்கொடேன். இன்றைத்தினம் என்தந்தைக்குத் திவசநாளாதவின் பிராமணர்கள் உண்டபிறகு மாலைப்பொழுதில் யாதாயினும் உனக்குக்கொடுக்க வியலும் இடையில் நீ இங்கு நில்லாதொழிக்” என்று கடிந்து கூறினன். அரசன் பசி பொருளுகிப்பலவாறுசொல்லிப் பணிந்திரப்பவும் அந்தணன் அதற்கிரங்கானுக வேந்தன் வெறுண்டு பார்ப்பானது இல்லத்தினுட்புகுந்து அங்கு எதிரில்திவசத்திற்குரிய வாழைப் பழங்கள் வைத்திருந்தனவாக அவற்றையெடுத்துத்தன் பசியார வண்ணலும் அந்தணன் முனிந்து ‘நீ பேயாகுக’ என்றுசபித்துச் சமைத்தவற்றையெடுத்தெறிந்துவிட்டு வீட்டினைப் பரிசுத்தப் படுத்துமறுபடியும் சமைத்து அந்தணர்க்கு ஊட்டித் திவசத்தை விறைவேற்றினன்.

இப்பால் வேந்தன் தன் பரியைச்செலுத்திச் சேனையை டைந்து அமைச்சரிடத்தில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லும் பொழுது தேபெரியபேய்வடிவம்பெற்று அங்குள்ளவரில்கிலரக்கொன்று தின்று எங்குங் காற்றுப்போலலைந்து திரிந்து இவ்வாருக ஆயிரம். வருஷம் சென்றபீன் முன்னையங்கள்வினையால் இக் களப்பாளையடைந்து ஒருமரத்தில் தங்கியிருக்குநாளில் ஒருநாள் உத்தமமறையோன்றுவன் நந்தியாவருத்தவிமானத்தையடைந்து மூற்காலத்தில் யானையால் துதித்த பாடலைப்பாடித் திருமறுமார்பனைத்துதித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அப்பாடல் இப்பேயின்

செனியிற் சென்றவுடன் பேய்வடிவையொழிச்சுதுத் தெய்வவடி வைப்பெற்று அளவில்லாதபகிழ்ச்சியடைந்து நம்பெருமானுக்கு அங்கரங்கவைபோகங்களுக்காக ஐந்துகிராமங்கள்வாங்கித்தா னம்பண்ணி எம்பிராணைத் துதிக்குமளவிலே வைருந்தத்திலி ருந்து தெய்வங்மானம் வரப்பெற்று அத்னில் ஆரோகணித்துப் பரமபதமடைந்து ஸாருபம்பெற்று அங்குவாழ்ந்திருக்கின்றனன்.

ஓன்பதாவது இந்திரயாகச் சுருக்கம்.

அனந்தசயனஞ்சிய இறைவன் அருளிச்செய்தபடி இந்திரன் தான் இத்தலத்தில் அச்சவமேதயாகமியற்றக் கருதியதைத் தன் குருவினிடத்திற்சொல்ல அதனைக்கேட்ட ஆசிரியரும் இஹமிக நல்லதொருகாரியமென்றுகூறினர். குருவின் அனுமதிப்படி தேவர்களையழைத்து ‘களப்பாள்’ என்னுந்திருப்பதியில் யாகஞ் செய்வதற்குரிய உபகரணங்களைச் சேஷிக்கும்வண்ணங்கூற அவர்களும் இப்பதியில் திருக்கோயிலின்வடத்தைசயில் யாகம் புரிவதற்குத்தகுதியான இடமொன்றினையமைத்து ஒருயோசனை அகலநீளமுள்ளபந்தரிட்டு யாகசாலையும் அட்டிற்சாலையும்பற்பல பண்டங்களை நிரப்பிவைக்கும்பண்டசாலைகளு மமைத்து அந்தப் பண்டசாலைகளில் வேண்டியபொருள்களையுஞ்சேகரித்து வைத் தனர். வேள்வியைக்காணும்பொருட்டுப் பலவிடங்களிலுமிருள வேதியர்களும் முனிவர்களும் விஞ்சையர்களும் தேவர்களும் சித்தர்களும் ஏனையோர்களும் இக்களப்பாளில்வந்துநிறைவுற்றார்கள். தேவர்களுக்குத்தலைவனுகிய இந்திரனும் முசற்கடவுளர் கிய கேசவப்பிரானது திருநாமங்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டு பொன்னுலகில் நின்றெழுந்து குருவாகியபிரகஸ்பதியோடுதேவர் கள்குழுந்துவர இப்பதியைவலமாகவந்தடைந்து நந்தியாவ்ருத்தவிமானத்தில் எம்பெருமானைப்பணிந்து அநஞைப்பெற்றுச் சந்திதியிலுள்ள முடிவழுங்குசோழசதுரவேதிமங்கலத்திலிருக்கும் பிராமணைத்தமர்களை யாகத்திற்குஅழைத்துவருமாறன்னி அதனைச்சார்த்தலும் அங்குள்ள அந்தணர்கள் பூரணகும்பங்களைக்கைக்கொண்டு எதிர்சென்று வரவேற்று ஆசிகூரச் சதமகன் அவர்களைத்துதித்து ‘யான்செய்யும்வேள்வியை நீங்களே ஸ்ரீரும்வந்து நிறைவேற்றுவிக்கவேண்டுகிறேன்’ என்றுசொல்லி பாவரும் மகிழ்ந்து அங்கேகரித்து அவ்வண்ணம் உடன்வரத்

தான் யாகசாலையையடைந்தனன். அடைந்து அங்குள்ளதேவர் களால் வந்த அந்தணர்களுக்குத் தக்காசனங்களுத்தவி அவர்களை அவற்றிலிருத்தி உபசரித்தபின்பு குருவாகியபிரகஸ்பதி ‘தேவர் களொல்லாருந்தாயராகவேண்டும்’ என இந்திரனும் மற்றுமுன்ன தேவர்களும் அங்நன்மேஸ்நாநஞ்செய்து நித்தியகருமாநஷ்டானங்களைமுடித்து ஸமாச்சிரயணம்பண்ணிக்கொண்டு இருதோள் களிலும் சங்குசக்ரக்குறிகள் பொறிக்கப்பெற்றுப் பன்னிரண் டிபுண்டரங்களையும் மெய்யிலணிக்கு விளங்கினார்கள்.

ஆசிரியரும் வேள்வியைத்தொடங்குமுன் இவ்வூரிலுள்ள முறையவர்கள் என்னிலும் பலமடங்கு வேதசாஸ்திராராய்ச்சி யுடையவர்களாகி உலகமெங்கும் கிரத்திபெற்றிருக்கிறார்கள்; இவர்கள்முன்னிலையில் நாம் யரிகளுசெய்ய எத்தனிக்கிடேரும்; இடையில்யாதேனும் தவறுநேராமல் ஒழுங்குபெறமுடியவேண் டிமேயென் னுங்கவலையையுடையவராய்க் கஜேந்திரவரதரைச்சிங் தித்துஇந்திரனைஅறூாய்ந்து ஒருவாறுதேறி இந்திரன் கருத்தா வாகவும் தான் அத்துவரியுவாகவும் இப்பதியிலுள்ள அந்தணர்கள் பிரமா, உத்காதா, நித்துவிக்குக்கள் முதலாகிய யாகத்திற் குரிய பற்பல அங்கத்தினராகவும் நியமித்துக்கொண்டு எவ்விடத் திலாயினும் எனக்குச்சமுச்சயம்நேருமெனில் இம்மறையோர்கள் திருத்தி ஒழுங்குபெற இவ்வேள்வியை முடிப்பார்களாதலால் இனிக்கவற்சியில்லையெனக் களிப்புற்றுத் தன்னுடைய பயிற் சியின் மிகுதியாலும் முடிவழுங்குசோழசதுர்வேதிமங்கல மறை யோர்களினுடைய சொல்லின்வழியாலும் யாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

அப்படித்தொடங்கியயாகத்தின் கருத்தாவாகிய இந்திரன் வேள்வியின்முற்பகுதியைமுடித்துப் பூமியைவலஞ்செய்துவரும் படி யாகக்குதிரையைகிடுத்து அதுவலஞ்செய்துவந்தபின்யாகத் தைநிறைவேற்றி எக்குமுதல்வலஞ்சைய்பீர்மங்காராயணமூர்த்திக்கு அர்ப்பணம்பண்ணி அவ்வந்தணர்களாற்செய்யப்படும் ஆசிர்வாத ங்களைப்பெற்று அவர்களுக்கு யாகதகவினையாக அளவில்லாத கிதிகளைக்கொடுத்து அவ்விடத்தில் தன்பெயரால் ஒருதடாகமு ண்டாக்கி அதில் எல்லாரொடும் அவற்றில்லானம்பண்ணிப் புளிதனுகித் திருக்கோயிலையடைந்து விகிப்படி அவ்யாஜகருணை

மூர்த்தியாகிய அரிந்தமனைப்பூசித்து வணங்கித் துடிப்பப் பரங்காமன் கருடன்மீதெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்து ‘வேண்டுவன வற்றைக்கேள்’ என இந்திரன் வணங்கிப் புகழ்ந்து ‘என்மனத் தெழுந்தபுன்மைகளைப் போக்கியருளுவதோடு என்னுலமைக்கப் பெற்றதாகத்தில் ஸ்நாநம்புரிந்தவர்களுடைய குறைகளையுங் தவிர்த்து நினைத்தவெல்லாங் கொடுத்தருளவேண்டும்’ எனஅங்கு வனமே எம்பிரான் வரமுதவப்பெற்று இந்திரன்தன்பரிவாரத் தோடு வணங்கிப் பொன்னுலகமெய்தினன்; வைனேயோரும் தத்த மிடஞ்சென்றனர்.

பத்தாவது தீர்த்தமாண்மியச் சுருக்கம்.

இந்தத்தலத்தில் ஜிந்துதீர்த்தங்களுள்ளன;— அவற்றுள் [க.—அமுததீர்த்தம்.] இதுளம்பெருமானதுசங்கிதியிலுள்ளது; கார்த்திகைமீர் செவ்வாய்க்கிழமை சூரியோதயத்தின் முன்பே தந்தசுத்தி முதலாகியவற்றைச்செய்துகொண்டு இந்தத்தடாகத் தில்அறுகும்கோமயமுமிட்டு ஸ்நாநங்குசெய்து அந்தணர்க்குப் பூமிதானமும் அன்னதானமும் தம்மாலியன்றாளவு சுவர்ணதானமும் செய்க; அப்படிச்செய்தோரும் அந்தணர்க்கு வீடுகள்கட்டித் தானங்குசெய்வோருமிருப்பதற்கண்றே வைகுந்தமென்னும் மோகநவீடு கடவுளாலமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தடாகக்கரையில் தம் ஸந்ததியாரால் சரமகிரியை செய்யப்பெற்றஷிதிரா பிரமலோகத்தில் பற்பலகற்பகாலம்வரையில்வலிப்பார் இங்குச் செய்யும் பிதிர்சிராத்தம் கயாசிராத்தத்திலும்மேலானது.

[க.—வசிட்டதீர்த்தம்] திருக்கோயிலுக்குத் தென்றிசையுள்ள இவ்வசிட்டதீர்த்தத்தில் மார்கழிமீர்பூர்வபகூங் ஏகாதங்கில் நீராடிப் பிராமணர்களுக்குச் சுவர்ணதானங்குசெய்வோ இருமையின்பழும் எளிதிற்பெறுவார். வேதநிந்தகரும் பிராமணங்கிந்தகரும் வேதபாகியரும் அந்தணரைவணங்காதவரு; இத்தடாகத்தில்ஸ்நாநங்குசெய்து பிராமணரைவணங்கினால் புதராவார். புத்திரரைப்பெறவிரும்பின்வர் ஒருவருஷம் வணபில் ஒவ்வொருஏகாதசியிலும் தம்தம் மனைவியரோடுஇதில்ஸ்நநம்பண்ணி எம்பெருமாலைப்பூசித்துப் பாயஸான்னாநிவேதனசெய்து பிராமணர்களுக்குத் தானம்புரிந்தால் தாமதாம் விருப்பியபடியேபெறுவார். இதன்கரையில் தவஞ்செய்வோரும் காய-

திரிஜபஞ்செய்வோரும் உபநயனம்செய்வோரும் அன்னதானஞ் செய்வோரும் கல்விபயிற்றுவோரும் அடையும்பயனுக்கு அளவில்லை.

[ஏ.—முனிதீர்த்தம்] நந்தியாவருத்தவிமானத்தின்மேல்பாலாக அமைந்துள்ள முனிதீர்த்தத்தில் அமாவாஸை, பெளரணமி, கிரகணகாலங்கள், வ்யதிபாதம், அருத்தோதயம், மகோதயம், அவ்வப்பெழிதீர்த்தினங்கள் ஆகிய இந்தநாட்களில் மந்திரவிதிப்படி நீராடித் தருப்பணமுடித்து கேஷத்திரபிண்டங்களிட்டு இரணிய சிராத்தஞ்செய்வோருடையபிதிரர்கள் முத்தியையடைந்து எம்பிழங்களுள்பெற்றிருப்பார். இத்தடாகத்தில் ஸநாந்ஞ்செய்வோர் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கப்பெற்று வேண்டியங்களையெல்லாம் எய்துவார். எந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையிலாயினும் இதில்முழுகி மறையவர்க்கு அனுவளவேனும் சுவர்ணதானம்புரிவோர் திருவரங்கத்துப்பேரருளாளன் முன்னிலையில் மேருமலையைத்தானஞ் செய்த பயனைப்பெறுவார்.

[ச.—இந்திரதீர்த்தம்] இது எம்மான் கோயிலுக்கு வடபால் முன்றுபாணவிழிமுச்சியினுள்ளது; ஆனிமீசுக்கிலபகுதம்பெளரணமியில் இந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநாநனம்பண்ணுபவர் இந்திரலோகத்தில் வீற்றிருப்பார். குருவதை, மாதரைக்கொல்லுகை, பிராமணைக்கின்தை, குலமாதர்கற்பைக்கெடுத்தல், பதிதர்வீட்டிலுண்ணுகை, திருமாலடியவரைஇகழ்தல், வைஷ்ணவசமயமன்றி வேறு சமயங்களை அடைவதற்கு நினைத்தல், வைதிகநறியைக்கடத்தல் இத்தன்மையான பாவங்களெல்லாம் இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்தால் நீங்கும்; இதனில்நீராடிப் பிராமணர்களுக்கு வஸ்திரதானம், தீர்த்ததானம்பண்ணுவது மிக்கவிசேஷமாகும்.

[ஏ.—கஜேந்திரமோஷதீர்த்தம்] இது கவிவரதப்பிசான் திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்றிசையில் ஜிந்து பாணவிழிமுச்சியினுள்ளது; இதனில் எந்தநாளும் நீராடலாகும்; இதில் ஸநாநம்பண்ணுபவர்க்கு யமதண்டனையில்லை; பகைவரால் அச்சமில்லை; அங்கும் நீராடுபவரால் விரும்பப்பட்டு அடையாதனவில்லை.

[திருவாராதனம்] யானைகாத்தவெபருமானைப் புருஷகுக்தத்தால் பூசித்துத் துளசி, சண்பகப்பூ இவற்றாலங்கரித்து வழிப பெவர்ஸல்லாப்பேறும்பெறுவார். சந்திதியில் அமைக்கப்பெற-

கா

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

ஹருக்கிற யானையினதுயிம்பத்தைப் பூசிப்பவரும் அப்படியாகிய நன்மைகளைப் பெறுவார்.

[தூர்க்கையம்மை] தன்னைக் கருதித் துதிப்பவருக்கு வேண் டும்பயனைக் கொடுக்குகிமித்தமாக முழுமுதற்கடவுளாகிய கரிவ ரதப்பெருமானருளால் இத்தலத்தில் தூர்க்கையம்மை தோயில் கொண்டெடுமுந்தருளியிருக்கின்றமையால் அவருக்குப் பூசைசெய்விப்பவரும் வாகனங்களமைத்துத் திருவிழாநடத்துபவரும் மாணியங்களும் திருவாபரணங்களுமளிப்பவரும் அவரைக்குறித் து விரதமிருப்பவரும் அவராலயத்தைப் புதுக்குபவரும் தாம் இச்சித்த எல்லாப்பயன்களையும் அடைவார்.

[தேவதாருவனத்தலபுராணம்] முற்கூறியபடி தேவதாருவிருஷங்கள் மிகுதியாய் அடர்ந்திருந்தமைபற்றி இத்தலத்தை பாவரும் தேவதாருவனமென்பர். [இக்காரணம்பற்றித்தமிழிலும் தேவதாருவனத்தலபுராணம் என்று பதிப்பிக்கலாயிற்று.]

இவற்றையான ‘அறிந்தவாறுகூறினேன்’ என்றுகுதமுனி வர்சோல்லச் சௌனகாதிமுனிவர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்து விடைபெற்று ஆகாசமார்க்கமாகக் களப்பாளையடைந்து தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநங்கெய்து எம்பெருமானைப் பூசித்து வைகுந்தமெய்தி இறைவனதருளோப்பெற்று அங்கு வலிக்கலுற்றனர்.

ஸ்ரீ
ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநஞாயகம:

கள்ப்பாள்

என்று வழங்குகிற

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

—————
முதலாவது பாயிரச்சருக்கம்.

காப்பு.

ஸம்மாந்வார்.

பூமேவு குருகைநகர்ப் புளிப்பாலுற் றருங்தமிழ்ப்பாத்
தேமேவு சுவையொழுகித் தித்திப்ப வுவரினிலன்
மாமேவு மகிழ்துவர மருள்கைப்பக் கார்ப்புயனேர்
கோமேவு பதம்புனைந்த குழகனிரு பதம்பணிவாம்.

பறத்வம்.

உலகியலீ தெனவுயிர்க் ஞாயக்கொள்வா ஜெளியினையா
ரிலகயல்குழ்ந் தினிதிருப்ப வெழின்மணிமண்டபநாட்பன்
ஷிலகிலிமை யவர் துதிப்ப மிளிரணைமேற் பரமபதத்
தலகிலரு ளொடுமிருக்கு மமலனடித் துளைபணிவாம்.

2

விஷ்ணுகம்.

தொழிலனைத்து நடைபெறுமா துயக்கிலன்சங் கருடன்னு
மெழிலமையு மனிருத்தப் பிரத்தியும்ன ரிநுவர்களும்
வழிமொழிகேட் பன்றயரப் பரவாச தேவனென
வொழிலில்கடற் கிடந்தபிரா ஜெளிமலர்த்தாள் வணங்குவமால்.
விபவம்.

மறைநெறியினியங்கினரை மறுத்தொழுகி வயங்கினார
முறைதிறுவி யுடன்றெறுத்து மூதறமல் கிடவமைப்ப
வறைபுனல்வாய் மயிலைமுத லாயபல வடிவெடுத்த
ஷிறைவனதாள் வணங்காரே யியையின்பத் தினாங்காரே.

அந்தரியாமி.

பொலம்படுமொண் சுட்டிரன்னப் பூவினறு மனமென்ன
கிலம்படுமென் விடையிருக்கு நெய்யென்னப் பலபலவாங்
தலம்புபெல் நூரிச்தோ துங் தமியியங்கு மொருகரியாய்
வளம்படநின் றவன்மலர்த்தாள் வைகலும்போற் றவமன்றே. ④

அஞ்சித.

பண்டமர ரிறைஞ்சியரும் பயனைனத்துங் தாமொருங்கே
கொண்டபடி. யாவையினுங் குலவுயிர்கள் கொளவுய்ப்பா
னண்டர்சிரா ஞூக்ஜீஞ்து மமையுமருச் சைரின்படி வப்
புண்டரிக மலர்த்தாளீர் போற்றியிறைஞ் சுதுநானும். ⑤

கஜேந்திரவுரத்.

தெருளார் தெருள்வா ரெஹுமின்னவர் சிந்தை யுன்ளே
யிருளாகி ஞான வொசியாய்க்குண மெட்டு'மெய்தி
யருளாகி மூன்று பொழுதுங்கவிரந் தாதி மூலப்
பொருளா யழைத்த கரிகாத்தவற் போற்றி வாழ்வாம். ⑥

தேவவல்லிப் பிராட்டியார்

ஒருசா ருயிரோப்ப நினைத்திட மற்றை யோர்சா
ரருகா துலகங் தருமன்னையென் ரேத வன்ன
விருசார் பினர்க்கு மருடந்தய லேயு மின்னைப்
பொருதேவ வல்லி யிருதாண்மலர் போற்று கிற்பாம். ⑦

போய்கையாழ்வார்.

பொற்று மரையிற் றடம்பொய்கை யுபிரப்ப வந்தெஞ்
சிற்று யைனக்கங் குலிற்செங்கதிர்க் கைவி எக்கத்
துற்றுய வந்தா தியிற்சீர்த்தி யொருங்கு சொற்று
னற்று மரைத்தா ணமக்கோர்துணை யாக நானும். ⑧

பூத்துாழ்வார்.

கனந்து செய்யார் திருக்கோவ விடைக ழிக்கண்
ஞானங் திகழும் வினக்காக நளிந்த நம்பி ⑨¹
தானந்த மில்லான் றனைநோக்கித் தமிழ்வ ளர்த்த
கோணங்கள் பூதன் மலர்ப்பாதங் குறித்து வாழ்வாம். ⑩

யோழ்வார்.

வானே வளியே முதலாயினன் மாட்சி யோர்ந்து
தானே மழிசைப் பதியானைத் தருக்கொரீஇத்தன்

கோனேர் கெழுதா னினைக்குட்டிய கோதில் பேயன்
றேனே கமழு மடித்தாமரை சென்னி சேர்ப்பாம்.

கக

திருமழிசையாழ்வார்.

பலசமயங் தொறுமிகுந்தும் பயனறியா ரறிந்துயிம் பழி
யே சான்று, வலகில்சம யங்கடொறும் புகுந்தாய்ந்து பேயர்
மொழிக் கடங்கி யண்ண, னிலவுவயி வைக்லீப்ப நிறுத்தியருந்
தமிழ்ப்பாவா னிமலற் போற்றிக, குலவதிரு மழிசையர்கோன்
குளிர்மலர்த்தான் வைக்கெறுறுங் குறித்து வாழ்வாம். க.க.

நம்மாழ்வார்.

ஒருபிறவி நோய்வாயுற் றயங்குமுயிர்க் கிரங்கிமறை யுள்ள
வெல்லா, மருமைபெறத் திரட்டியவப் பாசுரமாத் திரையுரைத்தி
டெனும் னங்கு, மருஷியநோ யொருங்ககலும் பழிசெய்த மருத்
துவனைக் குருகூர் வந்த, பருணிதனைப் பரிசதழையார் பவ
நோயைப் பாற்றுவதெப் பரிசு பற்றி. கஞ

மதுரகவியாழ்வார்.

ஒருதாளி னுலகளந்தா னடியருளக் துலவுதலா லோது மன்
ஞர்க், கருதாரே கொடுநரகு கைப்பிடித்தா ரல்லாதார் கைக்,
கொள் வார்தாம், பெருவாழ்வென் னுலகறியக் குருகூர னடிபே
ணிப் பெருது மாண்பு, தருவாழ்வு கைக்கொண்ட மதுரகவி யடி
களாடி தலைமேற் கொள்வாம். கச

தலசேகராழ்வார்.

வான்முத லாகி நின்ற வள்ளல்பா லன்பு பூண்டா
ஞன்முதல் வாழ்க்கை பேணி யொருவின புரியா ரென்னத்
தான்முதற் சூளாற் காட்டித் தனிமுதல் கடவிற் காட்சி
தூன்முத னுனித்துக் கொண்டா னுவலிரு சரணஞ் சார்வாம்.

பேரியாழ்வார்.

ஒருவில்லி னென்னலரை யொருங்கறுத்தா னுதவருளா னுவந்
தாங் குற்றுச், செருவல்ல மாறனவைக் கிழியறுத்துச் செந்த
மிழ்ப்பா வியம்பி ஞாலங், கருவல்ல பிறப்பறுத்துக் கலைவல்ல
மறைக்குலத்தொண் கருளை மல்குங், திருவில்லி புத்தாரோம் பட்
டர்பிரான் சேவடியைச் சிந்தை செய்வாம். கச

கோதையார்.

அடுத்தாளுங் திருவேயா னுதலவ ளாகவெனை யருளுப்ப
பானென், றெடுத்தாளுங் கரிகாட்டித் தந்தையிருங்கரிகாத்தார
கியையு மாற்றுற், றெடுத்தாரக் கொடுக்குநறை யலங்கலைபை
யடுத்தகுழ் ரேயச்சுடிக், கொடுத்தாளை யெம்பிறவி கெடு
தாளை மலர்த்தாளைக் குறித்து வாழ்வாம். க

தோண்டரடிப்போடியாழ்வார்.

காதல் காட்டிய கணிகைகைகப் பட்டுழன் றவமே
போதல் காட்டிய கரவிடை யீட்டடிப் புனர்ப்பித
தாதல் காட்டவை வகைகிலை யறிந்தன்பர் பாதப்
ழுதி காட்டுமெய் யந்தனைன் பொன்னடி தொழுவாம். க

திருப்பாணுழ்வார்.

வீணனு யுழலாமல் வெறியனு யலையாமல் விருப்ப மிக்குக்
காணா தனையரங்கக் கண்ணெலா மதியிடுதற் கருத்து நீத்துப்
பேணான் மறையாளர் மேலேறிப் பெருமான்மெய் பிறங்
வேறும், பாணான் தமைத்துதிக்கும் பாக்கியம்பெற் றேன்வி,
ஷிப் பயன்பெற் றேனே க

திருமங்கையாழ்வார்.

புரவுகொ ளடியார்ப்போற்றும் பொருணைறியெவ்வாய்ப்பேஹு
பரமநற் பதமே நல்கு மென்பது பகர்சான் றுகக்
கரவிடைப் பெற்ற வெல்லாங் கண்ணனல் லன்பர்க் கார்த்தித்
தரமில்பே றெய்தி நின்றுன் சரணமக் கரண மாமே. க

பதிராசர்.

ஆய்கலை கெழுமு மேலை யாரியர் நுவன்ற வொல்லா
தோய்கலை துவன் று நீதான் சொற்றன வாய்மை யென்று
பாய்கலை முதல்வி சூட்டு பருணித நாமம் பெற்ற
வேய்கலை முதலி ராமா நுசயதி யிருதாள் போற்றி. க

மணவாளமாழனிகள்.

பணவா ளரவிற் புவிதாங்கினன் பற்று காதல்
றணவாது விண்டு சமையந்தழழுத் தோங்க வந்தெண்
குணவாள னர்தன் புகழோதிடக் கோது நீத்த
மணவாள னென்னு முனிதாண்மலர் வாழ்த்து கிற்பாம். க

தமிழாசிரியர்.

களர்ந்தான் மறைக்கு லத்துக் கிருட்டினு புரத்துட் டோன்றி
நளிந்தவேம் பேது நீக்கி நற்றமி முதவு வள்ள
வளந்திட வரிய சீர்த்தி யமைமுத்து ராம னென்னும்
விளைந்தெழு கருணைக்கொண்டன் மெல்லடித்துணைகள்போற்றி.

அவையடக்கம்.

கடலுட் படுமா ரமிர்தோடு கலந்த கட்டிற்
படலுற்ற பேன மெருந்தாதி பரித்தல் போலா
நடையிற் சிறங்தோர் நவிஞாலொடு ஞான மில்லேன்
கீழடைநற் பனுவல் கடியார்தொகுத் தானு நீர்மை. 25

நூற்பேயர்.

களீங்கமில் கடல்குழ் ஞாலங் களப்பாளென் றுரைக்கு மேனு
முளங்கொள் வடதூல் வல்லா ரூரைத்ததே தலைக்கீடாக
வளங்கெழு தேவ தாரு வனத்தல புராண மென்றே
விளங்குசெங் தமிழி விந்துல் வியன்பெயர் நிலாய தன்றே. 26
சிறப்புப்பாயிரம்.

சேங்னைப்பிரஸிடென்ஸி காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ப்ரமுஷீ
உ, வே-சாமிநாதையரவர்கள்
இயற்றியவை.

பூமேவு புனற்பொன்னி யனைத்துயிர்க்கு மின்பளிக்கும்
புகழ்ச்சோ ணூட்டின், மாமேவு பழம்பதியாங் களப்பாள்வாழ்
கரிவரத மாவின் சீரைத், துமீவு வடமொழியிலிருந்துபெயர்த்
தருந்தமிழின் கீழடக்களாக்கிக், கோமேவு பாகவதர் தமிழ்க்
கவிஞர் கூட்டுண்ணக் கொடுத்துளானால். 27

மற்றவனு ரெனிலிடும்பா வனபுரா ணந்தில்லை வளாகம்
வாழும், பொற்றகுகள் கலம்பகமி ராகவனு லாச்சிவமா புரா
ணாங் தன்னிற், பற்றமைந்த தொருஞான சங்கிதையா தியதமிழிற்
பாடிச்சீர்த்தி, யுற்றவனு ராயணசா மிப்பனவன் புனற்பின்னை
யூரி ஞனே.

பாயிரச்சருக்கம் முந்திற்றி.

இரண்டாவது—நெமிசச்சருக்கம்.

மாமேவு தெய்வத் திருத்தாமரை வைகு மங்கை
நாமேவு மேலோன் மறையோர்தவ நண்ணி யின்பஞ்
தாமேவு மாற்று னனிவேண்டமுன் ரந்த புதாண்டுங்
காமேவு நேமிப் பெயர்பெற்றபைங் கான மொன்றே.

க

திருமா தவநித் தலமான்மகிழ் செய்ய வாய்ந்து
வருமா தவர்ச்சுழி வயங்கி மலிந்தி யாண்டும்
பெருவா னுயர வளர்ந்தோங்கிய பெற்றி யாலெங்
கருமா முகில்வண் னைனெயாக்குமக் கானமன்றே.

. 2

சொற்பா வுபலங் கனியாவரு டோய நல்கிச்
செப்பார் ககனங் கடங்தேவினை காய்ந்து செங்வே
தப்பா துகமே னிலாய்மன்னுதல் சாரு மாற்று
லப்பா தமுந்தா னிகர்த்தன்றவ் வடவி மாதோ.

ந

மெச்சங் திறனுன் மறையின்னெலி யேவி மேலோ
னச்சங் திருவாய் மொழிதேக்கி நயந்த வின்பம்
வச்சன்பி னுற்றூர்க் கருண்முத்தி வழங்கு மாற்றுற்
கைச்சங் கினையு நிகர்த்தன்றக் கணங்கொள் கானம்.

க

உய்யாத வன்றீங் கொருவித்தருக் காரை யோட்டி
மையார்மெய் யானை யைனாந்தேமரை யத்த மல்கி
நெய்யா ருமகச் சுடர்தானிரம் புற்று நம்மான்
கையா ழியையொத் ததுநெமிசக் கான மம்மா.

. ④

அக்கான கத்திற் ரவமாற்று மறிவு சான்றேர்
தொக்கா னகதுந் துபிசேயெனத் தோன்றி நின்ற
தக்கானகத்தி லவிர் பூவினிற் ரங்கி னேரின்
மிக்கான கத்தன் வினையாட்டை விரும்பு நீரார்.

க

பிருகுப் பெயரான் றருபெற்றியன் செளன கப்பேர்
மருவுற் ரவனு தியரண்னவர் வாழ்த்த வன்னு
ரருகுற் றனனெட் டெமுத்தோதி யழுக்க றத்தா
னெருகுற் றமுமற் றூளிர்க்குதனென் றேது மேலோன்.

ஏ

பகரற் கரியான் புகழ்காரும் பயிலு நாவிற்
சுகணைத் தருவான் வயிற்றேய்ந்துபன் அலு மோர்ந்தோ
னிகரற்ற மண்காப் பொளிர்மேனிய ணீடுசங்குஞ்
திகிரிப் படையும் பொறித்தென்றுங் திகழ்ந்த தோளான்.

அ

வெண்டா மரைநன் மணித்தாழ்வட மென்று மூயின்
றண்டா மணிப்பு வடமேனி தரித்த நீரா
நெண்டா னவிரா முயன்றுளினை யன்றி யாதுங்
கொண்டா னலன்றன் மனத்தாமரைக் கோயி னுப்பன்.

கு

இவ்வாறு போது முனிதன்னையங் கேய்ந்த தூயோர்
செவ்வை யெதிரேற் றியைநன்முக மன்கள் செப்பி
வெவ்வாறு போது மயர்வோம்பி விளங்கு ஓடத்
தவ்ஸாய்மை யான்வை கிடத்தாமரு குந்றி ருந்து.

க0

பாழித் தடந்தோ ளொருவாணைப் பண்ட டர்த்த
வாழித் திருமால் விளையாட்டிய லன்பி னெம்பாற்
காழிற் பொலியும் வினைபாறக் கரைந்து ளாய்முன்
சூழித் திறமின் னமுங்கேட்டிடச் சூழ்ந்த துண்டே.

கக

வேண்டா வசர ரொடுமுய்ச்சுதை வேண்டி வெற்பிட
டாண்டா மூயிற்கொண் டவனுட லமைந்த ஞாலத்
தேண்டா யினநற் றலங்கள்பல வின்ன வற்றுட
சேண்டாய சீர்த்தித் தலமொன்று சிறந்த தென்றும்.

க2

ஆங்கோர் களிற்றைக் கராவீர்த்துழி யண்ணல் காத்த
வீங்கோகை மேய கதையொன்றும் விளம்பி னுயத்
தேங்கோத வண்ணன் றலமாட்சி தெரித்தி மீட்டென்
ஞேங்கோகை யோடு முனிதாண்மல ருந்றி றைஞ்சா.

கங

தன்று விடைப்பாடு கிடந்தவத் தன்மை யோரை
நன்று தரத்தோ டகைநும்முள நாடு மாறே
யின்றே துவணீயி ரெழுந்தரு கெய்து மென்னச்
சென்று யவர்குழ்ந் திருப்பத்தவன் செப்ப லுந்றுன்.
வேறு.

கச

முந்து பூத்த முழுமல ருந்தியான்
வந்து பூதலத் தாட்டயர் மாண்பெலாந்

உசு

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

தந்த வன்பிற் ரவத்துவி யாதனெற்
குந்து மாரரு ளோடுரைத் தானரோ.

கஞ்

மறைபொ ருட்கிட மாயதிம் மாக்கதை
யறையு நீர்மை யறிந்துரை யென்றன
னிறையும் பத்கிவ மூநுமக் கேயலான்
முறையி நேதத் தகுதிகொன் முன்னிடின்.

கக்

அராவ ஜைத்துயி லற்புத ஞடல்சொல்
புராணம் பற்பல வாமவற் றுட்பொருள்
விராவு மச்சம் விரிபிற் பகுதியிற்
கராவெல் றிந்த தலப்பெற்றி கண்டவா.

கவ

நேர தற்கிலை யென்று நிகழ்த்திசை
மார தத்தொடு மல்கு மகத்தியிற்
சீர தர்ப்படச் செம்மலைப் பாலுவா
ஞை தப்பெய ரானற் றவத்தினைன்.

கஷ

நாம டந்தைக்கு நல்லிட மாக்கிய
ழும டந்தப வுற்றவற் போற்றுபு
தேம டங்கல் செறிதல மான்மிய
மாம டங்கலு மன்பி னாருளென.

கா

தாள வம்புயன் பற்பல சாற்றியெ
ஞௌ வம்புரி யார்கனு கித்தலச்
தாள வம்புதியிற் றுயி னீத்தடை
காள வம்புயல் காதையைக் கேளெனு.

2

மருளொ ழிக்கும் வளம்பதி மாட்சியுங்
கருள் னற்றவங் கண்டுபெற் றுயங்தது
மருள்வ சிட்டனன் ஞான மடைந்ததுந்
தெருஞு மாமுனி வோர்பயன் சேர்ந்ததும்.

2

விண்ணி லங்கிய கிண்ணரர் மேயினர்
மண்ணி லங்கு வதிந்துழி வான்றவ
நண்ணி டுந்துரு வாச னடுக்குறக்
கண்ணில் சாவங் கணரந்த பொழுதத்தே.

2

இடங்கர் வேழ மென்கிரு பாலவாய்க்
கடங்கொள் கார்மெய்க் கனிற்றைக் கராம்பற்றி
யடங்க வீர்ப்ப வதன்றுய ராற்றுவா
னடந்து மாய னுடுங்க வடர்த்ததும்.

உந்

வேழ நோக்கி விதந்து புகழ்ந்தது
மாழி யானந் தணர்தன்மை சொற்றதுங்
காழில் சீர்த்திக் கலிங்கமன் வந்தவட்
கேழில் பேயுருக் கெட்டுநன் றுற்றதும்.

உச்

மருத வேந்தன் பரிமக மாண்புறப்
பெரும கன்றனைப் பேணி யிழைத்ததும்
பொருவில் தீர்த்தச் சிறப்பும் புரைவன
துருவி யாவுந் தொகுத்தனென் யானென.

உஞி

நாக மஞ்ச நவிந்த கராவடு
மாக மஞ்சலை யான்றல மான்மிய
மாக மஞ்சமை யுளாத்தந் நாரத
மோக மஞ்சனுக் கன்பின் பொழிந்தனன்.

உகை

அன்ன காதை யனைத்தையு மம்புயன்
சொன்ன வாறு சொல்த்துணி வற்றன
னன்ன ராக நயந்தனிர் கேண்மென
முன்னு சூதன் மொழியலுற் றுனரோ.

உ.எ

நைமிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ஞச்.

முன்றுவது தலவிசேடச்சருக்கம்.

பிறவியவு எார்துதையும் பெருவளனெ ஸர்ங்கவற்றி
யறவியவு எார்கெழுமி யல்கியசீர்த் தாயுடங்கு
மறவியவு மாணுமே வைகுந்தந் தகைத்தம்மா
நறவியலும் பொழிதுறமு நல்வளவு னுடன்றே.

க

இருவரங்க மாகவுறை யொருபெருமாற் கிருப்பாய
கிருவரங்க முதலாகத் தெய்வதல நாற்பாள்பெற்

ஈ-ஈ

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

றஞுவரங்க எடியவருக் கருஞ்சுபுநின் றுயவர்தங்
கருவரங்கக் களைவதன்ரே காவிரிகுழு சோன்டு.

உ.

கண்டமையா வரும்பொருளோக் கருணீயா னினிதருள
விண்டபிறப் பினராகி விளையெர்டு மினசயியங்கு
மண்டரெலாந தொழுத்தத் வரியபிலீஸ் பெற்றுய்த
தொண்டரடிப் பொடியாரைத் தோற்றுவித்த திநகாடு.

ஏ.

விருப்பான வின்னிசையால் வேதத்தின் முடியேதன்
விருப்பான முதலவனை யினிகருஞம் படிவசித்த
திருப்பாணன் பிறந்தலூர் திருவுறந்தை தனையுடை ததுக
கருப்பாலைத் துழனியருக் காவிரிகுழு சோன்டு.

ஈ.

வாலிநா டருமலன்மை மடித்திட்ட பெருமானாற்
போலிநா டருமன் | பூண்டவனை வழிமறித்துக்
கோவிநா டரியபொருள் கொண்டவனை யன்றுதவு
மாலிநா டதனையுநக் னகமுடைத்தொண் புனர்டு.

ஏ.

பண்டுயர்ந்த வான்ட்சி பகர்ந்ததொரு பாலாக
வண்டரொடு மதிசயிப்ப வருநதமிழி விராமகதை
விண்டுரைத்த வியன்சீர்த்தி மிகுகமபன் றனையகட்டிற்
கொண்டுயிர்த்திவ் வுலகோம்பு கொள்கையதொண் புனர்டு.

ஏ.

ஒருமலைவி லாதுதனை யுசாவியசொற் றதற்குதவு
திருமலைரா யன்பரிசாற சிற்றம்ப ரகரமமைத
திருமலைதாங் கினரடிய ரெழிற்பனவர்க் குதவுநந்தி
வருமலைவில் வரதனையு மகிழ்நதளித்த திநகாடு.

ஏ.

எரியினு னேற்றத்தா னேதினூட் டினிற்கெழுமு
வாரியினூற் றுன்கரக்கும் வளனெலா மரிதாட்கீழ்த்
தேரியபா ரிக்குமெழிற் செங்கெல்லே சாலுமெனு
மோரினையில் புகழ்ப்படைத்த தோங்குகர் விரிநாடு.

ஏ.

இரவிகுலத் துதித்தெங்கு மிசைபோய் பெருவண்மைச்
கரகுருவே முதலாகச் சோழகுலத் தரசரெலா
மரவலையிற் கிடந்தபிரா னருளோடுசெங் கோலேந்திப்
பரவுதிசை முறைவணக்கிப் பாரளிக்குஞ் சிறப்பினதால்.

ஏ.

குடியோம்பி யிறைகோடல் குலதருமத் தியல்பதனு
நெடிதோங்கு தன்னுட்டு ணிலவுபல நாடாகப்
படியோங்கப் பிரித்தறிவோர்ப் பரிந்தெடுத்துத் தலையளிசெய்
தொடியாச்சி ஸிவற்றினைக்காத் துதவுத வின்னெருமன். ய

பிரித்ததுந்தன் முன்னிறைமை பெற்றுலக மொருங்கேதாம்
பரித்தபெரு விற்றம்றடக்கைப் பார்த்திபர்தம் பெயராலும்
விரித்தபிற வகையாலும் விதித்தவிவற் றெருவாச்சீர்
வரித்ததொரி ராசேந்தர சோழவள நாடன்றே. கக

இந்நாட்டி னுள்ளுறைஞா டிருந்தவர்தாங் குழீஇயதுநன்
பெரின்னுட்டைப் புறங்கானும் புறங்கரம்பை நாடென்ப
தெந்நாட்டும் புக்கோங்கி யெழினுட்டு வழிநாட்டின்
நன்னுட்டுக் கிழையாய நாடுளதோ நாடுங்கால். கட

ஆய்புறங் கரம்பைநன்னுட் டருளுடையைம் படைத்தடக்கை
மாயவன்றன் குழாத்கோடு வைகுந்தத் தினுமேற்றென்
ஹேயமகிழ் வோடுறைவ தெவ்வள னு னிறைந்துளது
காயமிசைப் பரவுபுகழ்க் களப்பான்பான் புகல்பதியே. கந்

வளர்தேவ தாருவனம் வசிட்டபுரங் கருடபுரம்
கிளாந்தயேந் திரவரத புரமெனவே கிருதமுதற்
பளகில்யுக நான்கினுக்கும் பகர்ந்தமுறை பெயர்பெற்ற
தளவுறுமா தவமுனிவ ரல்குதிருக் களப்பாளே. கச

பின்னுளில் வேளாளர் பெருங்குலத்திற் ரேஞ்றியவன்
கன்னுவ தாரனுயர் களப்பாள னியற்பெயரா
ஜெந்நாளி லரசனிடத் தருண்மிகுதி படைத்தமையாற்
றன்னும மிவ்லூர்க்குச் சார்த்தியதா ரறியர்தார். கஞ்

துங்கமணி முடிவழங்கு சோழனுர் சதுர்வேதி
மங்கலமென் றிறைறமுன்றில் வாழ்மறையோர் தெருவினுக்கு
மங்கவன்வின் ணகரமென வகன்பதிக்கும் பெற்றபெய
ரெங்குநுவல் வதுமன்றி யெழிற்றளியிற் பொறித்துளவால்.

ஏற்றுவல னுயரியவொள் னொரிமருளு மவிர்சடையான்
பாற்றுவக்கு ணன்புதழீஇப் பயில்கிற்பான் குறுகிலமன்

சாற்றுவள னருஷிதனை யெழுக்கு சமைத்தாண்ட
கூற்றுவனென் ரெருவனைமுன் குலவலவளித் ததுமிதுகாண். கள்
ஆதித்தன் குலத்துதித்தவ் வலரியின்பேர் தழீஇக்கொண்டான்
சோதித்தில் வயின்சிறந்த தூப்தெனத்தன் பெயர்நாட்டி
மோதித்தன் புனரூம்பு முகிழ்க்கொன்றை முடியரற்குச்
சாதித்த தளியமைத்த தரமறியா ருளரேயோ. க. அ

எத்தேவை யெச்சமயத் தென்னசொலி யித்தலத்தி
லொத்தோச்ச மிகத்துதிசெய் துறினுமவர்க் குதவுசிற்பா
னத்தேவி னச்சமயத் தவ்வயிற்சென் றருடரலா
னத்தேறு கரனிங்கு நனுகுவர்நன் கனுகுவரே. க. கூ

அருளிருக்கும் வழியிருக்கு மரச்சரசு வழியிருக்குங்
தெருளிருக்கு முயர்தெய்வங் தெய்வத்தின் வழிசமயப்
பொருளிருக்கு மவ்வழியே புணர்மக்கட் டொகையிருக்கு
மருளொழிக்கு மித்தலத்தவ் வகையனைத்துங் சூடியிருக்கும்.

ஆன்றவரச் சமயநெறி யணவுவரன் னவரிருப்பி
ஊன்றுதவ நிலைசிற்கு முயர்தவத்தில் லாதவிலை
மான்றவிவ்வை ஸாமிந்த வளர்தலத்த வாலிதனைப்
போன்றதொரு தலமுளதோ பூதலத்தும் பிறதலத்தும். க. ச

பவமெலா' மொருங்ககற்றப் பரவுவார் தொகையவனை
தவமெலா மொருங்கெய்தத் தழுவுவார் தொகையவனை
வெவமெலா மகற்றுப்பொரு ளெய்துவார் தொகையவனை
நவமெலாம் விரும்பிடனிந் ககர்காண வழையுமரோ. க. கூ

அருமதையோ ராறைஞ்ஞு ருகியமை கணக்குடையார்
திருமலிவெங் கதிர்வையங் திகழ்ந்தலவு முனிவரினும்
பெருமிதமிக் குடையார்தாம் பிறங்குதவம் பலபயின்று
கருதரிய யோகத்தாற் கனுலுவதிக் களப்யாளே. க. கூ

அற்பகங்கொண்டருவிலைசே ரகணிலத்தை யொருங்குறநற்
பொற்பகங்கொண் டெழுகொண்டல் புரைபவனுக் கிணிதனித்த
கற்பகங்கொண் டிச்சானி யெனுமதையோர் காரிகைக்குத்
தற்பகங்கொண்டவனளித்த. தன்மையுதித் திருப்பதியே. க. ச

கண்டன்றி யானுரைத்தல் கட்டுரையன் ரெனானினோயிர்
பண்டன்று பண்டைக்குப் பண்டையினேயுனானு
விண்டென்று விளங்கினனவ் விளக்கமுதல் விளங்குவது
தண்டென்ற நவழ்முன்றிற் நனிக்களப்பா என்னும்பதியே.

ஒருஞான்றை யொருபொழுதை யொருகன்ன லொருநொடியில்
வருஞாலம் புகழ்களப்பா எகன்பதிவை குவர்பேற்றைத்
தருஞானஞ் செறியகத்தார் சாற்றுவதே யரிதெனிலப்
பெருஞானஞ் சிறிதுமிலேன் பேசுவதைங் வனமொல்லும். २-ஈ

ஒருதிங்கள் வைகுந்தக் துயர்கங்கை யிடையைந்து
பொருதிங்கள் பலடிரழூர் பொருந்தவரும் பயன்விசம்பிற்
றருதிங்கடவழ்மாடத் தனிநகரிக் கனாப்பாளின்
வருதிங்க லொருஞான்று வதிபல்லுக் கிணையிலவால். २-ஏ

திசையெலாம் பிறவெலாந் திருமாளின் றிருநாம
மிசையைலாம் பரக்கவொலி மிகுமிருளென் பதுகுறைய
ஈசையெலாந் தரநவினு மவர்மேனிப் புண்டரத்தா
விசையெலாம் பரந்ததென வெங்குநில வொளிகஞ்சும். २-அ

எருமையிடை யாமறத்தி னிகன்றேமத் திறனின்ற
வொருமையிடன் றனையுயிர்செற் றெருளிருமில வலனேந்து
வருமிடற்று னவர்மதிய மரக்காற்கூத் தினிதயர்ந்த
கிருவமாற் கிணையாடன் செழுந்தளிமல் குவதொருபால். २-கூ

ஒருமாரன் செழுவைய மூலாப்பேர்த் முனமிடைந்து
செருமாவொண் பரிகிரைப்பச் செழுங்காளாந் துதைந்தொலிப்பக்
க்ருமாத்தின் களிற்றினங்கள் கதுவினவெங் கனுஞ்செறியப்
பொருமாறில் சேனையொடு பொழின்மிடைஷு பலவயினும். २-ய

புள்ளிருக்கும் புறந்பொய்கை புறந்பொய்கை சூழ்ந்திருக்குங்
கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலை கணினுமலர்ச் சோலைதொறு
மெள்ளிருக்கு மிடனின்றி யிருந்தவத்தோ ரிலைக்குரம்பை
யுள்ளிருக்கும் புறத்திருக்கு முரைத்திருக்குங் கிளிபூவை. २-க

வயலெல்லாந் தாமரைகண் மலர்வனவண் டினந்துவைப்ப
வயலெல்லாஞ் செழுஞ்செங்கென லலங்குகதி ரோப்புவன

ந-2

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

கயலெல்லாங் கலவைமணங் கமழ்வனகள் கடைசியாந் தா
மியலிலாக் களோகளோ ரெறிசந்தச் சேறோந்தே.

ந-2

விழிகாட்டுங் கருங்குவளை மருங்குவளை மென்னலா
மொழிகாட்டுங் கரும்பமலும் கரும்புறமொய்ம் மிடலேனக்
குழிகாட்டுங் கதிர்மணிகள் குலவரசர் திருமுனைற்
கிழிகாட்டு மறைவாகை கெழுமறையோர் செயலெல்லாம். ந-3

மருங்கினெலா மகச்சாலை மறுகெல்லாங் கல்லூரி
கருங்கைபெல்லா மறைசுசிறுவர் சுருதிபயி விடமாங்க
னெறுங்குசில விடுமறையோர்க் குதவட்டிற் சுவைச்சாலை
யருங்குரைய விவ்வனைத்து மாராய்ந்து நுவல்வனவே. ந-4

வேறு

ஷட்டுண் டார்நல் வாய்மை கடந்தா வகையல்லா
தெட்டுண் டார்சொற் குப்ப மிடைந்தா ரூயிர் செவ்வே
யட்டுண் டாரப் பாதக ரிந்தப் பதிபுக்காற்
கட்டுண் டாய கையற மேலாங் கதிசின்றூர்.

ந-5

நாவஞ் செய்தாப் பொய்ம்மை நவின்றூர் நவையாய
கோவஞ் செய்தார் கொண்ட கொடாதார் குறிநாடாச்
சாவஞ் செய்தார் தீய புரிந்தார் தகைதீரப்
பாவஞ் செய்தா ரிப்பதி ரெய்திற் பழிதீந்தார்.

ந-6

நச்சிட் டார்நன் னங்கையர் கற்பி னவைகண்டார்
மெச்சிட் டார்நர் கையரை வேதம் பயில்பாங்க
நுச்சிட் டாதி செய்வன ரொன்று வகையில்லிற்
கிச்சிட் டாரோ டிப்பதி புக்கார கெழுமுற்றூர்.

ந-7

தழிந்தா மய்ரி ஒருங்குவை கண்டார தகையென்ப
கடிந்தார் செல்லாப் புன்னெறி புக்கார் கணஞாட்டின்
முடிந்தா ரன்றிப் பின்னிடு கிண்றூர் மொழிபாவம்
படிந்தா ரிவ்லூ ருண்ணிட வன்றே பழிதீந்தார்.

ந-8

தகைமேல் வைத்த சான்றவர் தம்பாற் றனவாதே
பண மேல் வைத்தார் பற்றிலர் தம்மைப் பழிசெய்து
நகைமேல் வைத்தார் ஞானியர் சொல்லை நடைதீரும்
வகைமேல் வைத்தார் ரிங்குற வெம்மை வழிகட்டார்.

ந-9

நாயே யாக நச்சர வாக நலனில்லாப்
பேயே யாக சீழைசெயேன யுருவாக

தாயே யாய நம்பி களப்பா டழுவற்ற
நோயே யாவுங் தீர துணிக்குஞ் திறனெய்தும்,

ஈ.

தடந்தா டேய வோங்கு களப்பா டனையெய்த
நடந்தா ரேனுங் நண்ண தினைந்த தினைவோடு
சிடந்தா ரேனு மன்னவ ரோடு கெழுநட்டிற்
படர்ந்தா ரேனுங் தூயவ ராவர் பரிவோகி.

ஈ.

ஆற்றற் கொவ்வாப் பல்லற மாற்றி யயர்வேரம்பி
மாற்றற் கொவ்வா வல்விளை விட்டா ரெனினுந்தா
மீற்றத் தொவ்வா மல்கு, களப்பா ஸிதையெய்தார்
சாற்றற் கொவ்வாப் புன்னிரை யப்பா றணவாதார்.

ஈ.

அணிசெய் கோட்டத் துற்ற துராலை யகழ்கிறபோர்
பணிசெய் பாலோர் நந்த வனப்பூம் பணிகொண்டோர்
பிணிசெய் மாலை கட்டி யணிந்தோர் பெருமாளை
நணிசெய் காண்பி னற்பய னேற்கு நலமிக்கார்.

ஈ.

ஹனே தோன்றும் வன்பிறவிக்க னுலையாமே
மீணூர் நோக்கின் முத்தி யளிக்கு மிபல்கண்ணிப்
பானேர் தோன்றுஞ் சொல்லியொ டெம்மான் பயில்கிறபத்
தானே தோன்றிற் ரூவயி னெண்டுஞ் தனிமானம்.

ஈ.

மாமா னந்தி யாவ ருவப்பின் மலிவுற்றே
தாமா னந்தி யாவதை நோக்கித் தரிசிப்பார்
கோமா னந்தி யாகிவை குந்தங் கொளந்துஞ்
தாமா னந்தி யாவருத் தப்போர் சொலுமஃதே.

ஈ.

பவநோய் ஞாலம் போற்றி யொழிக்கும் பரிசுள்ளிச்
சிவனை கின்ற சேயெழுளி யம்பொன் செறிமானத்
தவனேனு வாமே பைந்தொடி மார்ப னவிர்தல்கண்
டெவனேனு பல்லோர் பல்வழி யுள்ளு மியல்பங்தோ.

ஈ.

கிளப்பார் கற்பங் கோடி. கிளந்தா ரெனினும்பூஞ்
க்ளப்பா ஸின்கீர் கண்டுரை செய்வா ரிஸர்க்கண்ட.

நசு

தேவதாருவன்த்தலபுராணம்.

ருளப்பா லோகை யுந்த வரைத்தேன் சிறிதங்க
ணளப்பா ருள்ளு மேலுள சொல்லா னமைகின்றேன்.

ஈ

தலவிசேடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஈ செய்யுள் காக,

நான்காவது கருடச்சருக்கம்.

செழுந ஹங்கமல வீட்டில்வரு செல்வ ஆதவும்
வழுவி னற்றவ மர்சிமகன் மாத வமெலாங்
குழுமி வந்தனைய காசிபன் மணந்து குலவும்
பழுதில் வேற்கண்மட மாதர்பதின் மூவ ரவருள்.

க

தனைசி கர்க்குமொரு தையன்மிசை மின்வ டிவினூள்
வின்தை தன்கணவன் மெல்லடி வணங்கி யடியேன்
மனம கிழ்ச்சிபெற மைந்தரை யளித்தி யென்றும்
புனித நற்றவ னழைத்தருகு போத மகிழ்வான்.

ஏ

வாளை வேலைவடு வைக்கடுவை வென்ற விழியாப்
தாளி னின்றுஞை யண்டமொ ரிரண்டு தருவ
ஞேனு மோம்புதிம ஞையிர நவின்ற பருவங்
கேளி னேகமக வாய்க்கெழுமு மென்று னில்வா.

ந

அவ்வி ரண்டனை யளித்தவ னருந்த வரெறி
வவ்வு சிந்தைய னகன்றிட மலர்த்தி ருவனு
விவவ மிக்க ஞூற மாற்றவளு மீன்ற னளரா
வெவ்வி னத்தைவின தைக்கொடி பொறுது விறைவாள்.

ச

பாதி யாம்பருவ னாளி னுடை பட்ட மியுமா
ருதி னாண்மொழி மறந்தனளோ ரண்ட முடைய
மோதி னுளதி வெலமுந்தனன் முனிந்தொர் தனையன்
சோதி ஞாயிறேரு பாதிவரு தோற்ற நிகட்வான்.

ஏ

அருண னென்னுமவ னன்னையெயென் மேணி குறையக்
கருணை பின்றியதை மோதிய கடுஞ்செ யவினூன்
மருண விந்திடசின் மாற்றவ டனக்க டிமையா
யிருண யந்தகுழ ஸாயுழது கென்றுவர செய்தான்.

ஏ

அன்னை யஞ்சியல மந்தன ஞயங்கி யவளை
நன்னை யஞ்சில பெறும்படி நவின்று கலும்வா
டன்னை யஞ்சிருவ னஞ்ச றமியோ யொருமகன்
பின்னை யுஞ்சிட வருங்கினது பேது கடிவான்,

நிற்றி யென்றுமிகை சீடுசெல வோடி ரதமேற்
பற்றி யெய்துக்டார் விசு பருதிப் பெயரினுன்
வெற்றி யோய்வலவ னயிரத மேவு கெனலு
மற்றி யாதுமுரை யானவண் மரீ இயி னன்றோ.

ஹிரவ னந்துகுழ னங்கை வினதைக் கொடியுமிக்
கரவீ னந்தனை யளித்தவலொடன்பி னெருநாள்
வருவ னந்துதைய வாடுபொழுதுங்கு வருவின்
பரவு மிந்திர னரும்பரியின் வால்வெ விரெதன.

கண்ட கத்துரு வெறும்பெயர்கொள் காரி கையனுள்
விண்ட கத்துரு மெனச்சினவி வஞ்ச வினையா
லெண்ட கத்துரும நன்முககயை யெள்ளு விரலா
யுண்ட கத்துருவ நோக்கு கரிதென் றுரைசெய.

சலதி யாதர மகன்றினைய சாற்றி னைகொலாங்
கலதி நாலோயிது கண்டுழி கரைந்த படியே
வலதி யாவள்வயி னஃதுடையண் மாட்ட யலினுள்
சிலதி யாதறுணி பெண்ணவவள் செவ்வி தெனவே.

மனைய டைந்துழியவ் வஞ்சனை மனத்து மடமான்
றனையர் தம்முட னுசாவியது சாரும் வகையே
ஹினைய மெண்ணின ஸியற்றிவின தைக்கு மறுநாட்
புனைக ருங்குழலி காணென வுரைத்த பொழுதே.

கண்டு தூட்கென மருண்டனள் கரைந்த வனை
தொண்டி யற்றுதி யெனத்துயர்வொடினன கொடுமை
பண்டி மூத்தவினை யீயன்றுபணி செய்தொ முகுநாட்
டன்ட லில்பருவ மாயிர மெலத்த முவவே.

மற்றி லங்குமொரு முட்டையிடை வந்த ருளினு
ஆற்றி யங்குசிறை யோங்குமிரு பாலு மொளிரப்

அ

க

கா

கக

கங

கங

உரு

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

பெற்றி வங்குகரு எப்பெயரி னன்பி மூபட
முற்றி யங்கடிமை தாடியுதல் கண்டு முனிவான்.

கா

அன்னை தன்னைமுன மன்னியதெ ஞேவ ரைகென
முன்னை யின்னபடி துன்னியதெ னுமொ திதலு
மென்னை யென்னையென வன்னமக ணீத கலுமா
ருன்னை யிந்நிலைமை கண்ணினொளா டோது கெனவே.

கரு

வஞ்ச செஞ்சங்கிறை வஞ்சியை வலஞ்செசம் தடியே
பெஞ்ச செமஞ்சங்கிறை யெஞ்சவிசை யெஞ்ச மடிமைத்
தஞ்ச முஞ்சகல விஞ்சமொழி தந்த ருளெனுப்
பஞ்ச மஞ்செசறியு மின்னுரை பகர்ந்து கலுழி.

கா

நஞ்ச பில்குகவை நாச்சுடிகை மௌந்த ரொடுகுழுந்
தெஞ்ச விள்றமுத கும்பமிவ ஜெய்தி னக்ளவாப்
மஞ்ச மல்குகுழு லென்னவது மௌந்த னுணரா
வஞ்ச வன்னைகொணர் கிறப்பெனன நீட லமைவான்.

கா

நுந்த மாதவ னியங்கிட னுவன்றி டெனலுங்
கந்த மாதன மிருந்துள ஜெனக்க அழுன்வின்
முந்த மாதவனின் மும்மடி முயன்று முடுகி
வந்த மாதவன் மலர்ப்பதம் வணங்கி யபினே.

கா

அவணி கழுந்தவிவை யென்றவ னுரைப்ப வறிஞு
னுவண மைந்தினைகொ அம்பங்கர் புக்க முதுகொண்
டிவண மைந்துற நறைத்துள விலங்கு மவுவிச்
சவண வம்பரணை யேத்தினது தோடு மெனலும்.

கக

ஆய சோதியை யருட்கடலை யாதி மறையின்
மேய மூர்த்திதனை பெத்திற மறிந்து விழைவ
தேடு மாறளிய னேற்கருள்செய் கென்று கவலாஞ்
சேயன் மாட்டினுள வன்பினிது செய்து மெனவே.

க.()

மட்டெட முத்திகழ் நறைத்துளவ மார்பன் மனுவா
மெட்டெட முத்தைத்தினை வார்வினைக ஜென்ப தமவாய்
விட்ட முக்கடவு மெய்ம்மறையை நுண்பொ ருளோடீட
கிட்ட ருட்டலை னூர்வமொடு செப்பி மகிழ்வான்.

க.க

இனைய மாமனு நுவன்றீண யிருஞ்சி னையகா
ரீணைய மால்பத நுனித்தரிய நற்ற வநெறி
தீணைய வாயுறைதி சாற்றுமது செப்பு மிடனுந்
கினையி னுசைமிக நீடுபுன் ஞட தனிலே.

2-2

காள மாமுகி னிறத்தவனு லாவி டுகளப்
பாள லாதுபிற சார்புபட ரேலெ னவிடத்
தாள தாமரையி னைநிகர் தாதை மொழியா
லானு நாயக னிலாவுமவ ஞெய்தி னடைவான்.

2-3

ஹாந்து முன்னவ னிருந்தனி வலஞ்செய் தீணையா
ணோந்தை முன்றிலொ ரிருந்தட மகழ்ந்த ருகிருந்
தூந்து மைம்புல ஞெடிக்கிமனு வோத லொருவான்
கிந்தை யுள்ளிறை செழும்பத மலாது னினையான்.

2-4

மோதி மந்துதைவில் செம்முளரி மென்ற விசில்வெள்
ளோதி மந்தீணயு எானுறைவ தென்ன வுவரி
யாதி மந்தர மமைந்தென வலங்கு தழவிற்
சோதி மந்திர நவின்றினிது தூய னுறைவான்.

2-5

செயல ருந்தவ மிருந்துழி யறிந்து திருமான்
முயலூருந்தருண் மனங்கொடு வரங்க டருமா
றயல ருந்தீண னினைக்குமு னனிக்கு மலைவான்
புயல ருந்தவொளிர் வண்ணாநிக ரண்ணஸ் புகுமால்.

2-6

பாவ வல்லியை மறத்தொடு பரிந்து வினைதா
மோவ வல்லியை கெடும்பகலு முன்னி னருள
மேவ வல்லியவி ரன்னைவியன் ஞால முதவுந்
தேவ வல்லியொரு பாலருகு சேர வரவே.

2-7

பம்பு துந்துபி யியக்கினர் படர்ந்து மிசைவா
ழும்பர் துன்றிட வரம்பையொ டுருப்ப சிமுத
லம்ப ரஞ்செறவியு மாதர்நட முன்ன ரயர
வெம்ப ரும்புகழ் மதிக்குடை யிலங்க மிசையே.

2-8

ஐம்பெ ரும்படை யலர்க்கர மஹிர்ந்து சடரப்
கீப்ம்பொ ஸங்கழ றழங்கொலி பரம்ப முடியிற்

நு.அ

தேவதாருவனத்தலடிராணம்.

செம்பொ னின்முடி நெடுஞ்செடர் திசைக்க என்னிர
வம்பி லங்குவன மாலைவரை மார்பு துயல.

உசு

ஏனோ யாவரு மிறைஞ்சிமுன மெய்த வெளையான்
ஞான நாயக னயந்ததவ மைந்த னுறையும்
வாளை யேயுமில வந்திகை மருங்கு புகலுஞ்
சோளை வார்குழலி சேய்தொழுது துள்ளி மகிழுர.

ந.ஓ

எட்டி ணைந்தினிறை யோடிடி பிறைஞ்சி விளைகள்
கெட்டி ணைந்தற வலம்பல தரங்கள் கெழும்
மட்டி ணைந்தொழுகு பூமகளொ டெந்தை யைவலந்
துட்டி னிந்தகளி யானிவை யுரைக்கு முணர்வால்.

உசு

தறையி லோர்முனி வரன்றனையா னுகி மறையின்
றுறைகள் சென்றுபெற சென்றுதுனை தந்த தெவனே
ஞுறைகள் சென்றுபெற சென்றுவநின் சூழ்ச்சி யொருநாள்
மறைகள் சென்றுமழு கிண்றில விதென்கொன் மயர்வே.

ந.ஐ

புரையி லாயரது பாடிபுகு தந்தொர் மகனுய்
நிரையி ஞேடுசெறி கானினில ஏற்ற தெவனே
நிரையி ஞேடுசெறி கான்புகுநின் பெற்றி பிறையோ
யுரைகள் போயமுத லோருமொரு வாற றிவரோ.

உசு

ஏன்னை யான்சிறியன் யாதுமறி யேன்ற மியென்மாட்
ஷன்ன பேரருள் வழங்கவரு செய்கை யெவனே
வின்ன பேரருள் வழங்கென விரந்து துயர்வார்
முன்னை வானவது மற்றுளரு முற்று முறையே.

உசு

தவரெ றிக்கனுறை மைந்தனிவை சாற்ற நினைவார்
பலரெ றிக்கொரு புகைப்பொருளி னுற்ற பரம
னாவரெ றிக்கிகல் பயின்றவ வவாவி யதெனே
கவளை றிப்படரல் கண்ணிய தளித்து மெனவே

உ.ஒ

ஆலகி லண்டமுழு துண்டுமிழு மண்டர் தலைவ
விலகு பண்டெளை வருங்தியுத வன்னை விளையா
ளிலவு தொண்டுபுரி தந்துமது சீர்மை கடிவாள்
புலவர் கொண்டளிசெய் வெண்க்கைத் புரிந்து புகல்.

ந.க

ஆய தெப்துநெறி கண்ணியுள னென்ன வமலன்
ஹய நல்லமிழ்து கொள்ளுமிட றந்து துயர்தீர
சேயை யின்னும்கிழமை வற்றுளது செப்பு கெனாலு
மேயு நின்வயின வன்புவுரு மாற ருளென.

ந. 6

கார்தி கழ்ந்தவண னன்னது களிப்பி னுதலி
ழூர்தி யென்றுநினை யுன்னினெனவ் வண்ன முறைவா
யேர்தி கழ்ந்தயுக முன்றினிலிவ் ஸுரு நினது
பேர்தி கழ்ந்திடுக வென்றுதளி பேணி யுறவே.

ந. 7

வேறு.

வரம ஸித்திரை மகிழ்ந்து கூப்ப
ஏரம ஸித்தமையு ஞங்னி விசம்பின்
பரம ஸித்துறை புரந்தரன் பாங்கர்த்
தரம ளப்பரிய தன்மைய னுற்றுன.

ந. 8

சிறைத டிந்தவைசெ றிந்திட வாற்றி
முறைய ரும்பயனோ முற்றிய மேருப்
பொறையு டன்றுமிசை போந்தது பொற்ப
வறையி ருங்கழலவ் வாண்டகை சென்றுன.

ந. 9

ஒச ஸித்துலகு கொட்டவு லாவி
விச வெஞ்சிறையெ முந்துழல் வெங்கான்
முக மீன்றௌகை யுதிர்த்து முருக்கக்
காசின் மெய்யினேளி காரிருள் வெளவ.

ந. 10

விண்ண கத்தமரர் மேனிய நாடு
கண்ண கத்தொளிர வன்னது காணு .
வெண்ண கத்தினுள தெய்தினெ னென்னு
வுண்ண கைத்தத்தீன யுற்றன னம்மா.

ந. 11

மைந்தன் வெஞ்சிறை கறங்கமை வானத்
துந்தி யுட்புகுத வுண்ணகர் காவற்
பந்தி நின்றவர் பஞ்சத்தெத்திர் போகேல்
வந்த செய்கையெவ னென்ன வகுக்கும்.

ந. 12

அமுது கொள்ளுமுள மாசையின் மிக்கே
நுமது விண்ணகர நோன்மையி ஊற்றேன்
சமரி மூப்பினும் தெய்துதல் சாலு
மிமைய வர்க்கிடைகி லேனிது திண்ணம்.

ச १८

நும்மி ரைக்கு நவல் கிற்றிரெ னுமுன்
வெம்மி ரைத்தொகுதி மேயின னென்னுக்
கம்மி ரைப்பவிழி கால்க ணாங்கத்
தம்மி ரைக்கிணைய சாற்றுது மென்னு.

ச १९

உடறு எங்கவுறு காவல ரோடி
யடல டங்கமலை யார்சிறை கட்ட
மிடறி ணிந்தபடை யான்பதம் வீழ்ந்து
தட்டெ உங்கைக்குவி யாவிது சாற்ற.

ச २०

விழிசி வந்தெயிறு மென்றுவன் மீசை
கழிய வேற்றியிரு கையின் முறுக்கி
யழிவ டுத்துவர லாயின ணேவென்
றிமித கப்பலசொ லங்க ணியம்பி.

ச २१

படைய னுங்கமுன மேகுக பற்றுக்
கடைய னுங்கவுத வாதது காக்க
விடைய னுங்கடுகி மேல்வரு மேனும்
புடைய னுங்கனுயிர் போற்றுவ னென்ன.

ச २२

அன்று கூறுமு னடர்த்துமெ னப்போர்
வென்று வீங்குவிறல் வெம்படை முன்னே
சென்று தாக்கமிடல் விண்ணவர் செம்ம
றன்று மாமிசையி வர்ந்தெதிர் தோன்ற.

ச २३

கண்டு புள்ளிறைக னன்றெதிர் வந்தார்
கொண்ட போரின்விடு கூர்ங்களை யெல்லாம்
விண்டு போகவிரி மென்சிறை வீசி
மண்டு தேவர்முனம் வன்சம ராற்றி.

ச २४

இமைப்பி லாரிரிய வெற்றிய டர்த்துச்
ஈர்க்க ணின்றதுசுலி சப்பரைட யாளைக்

சு.—கருடச்சருக்கம்.

ஈக்

குமைத்தொ ரத்தரிய கொற்றமவி ணாத்திட
டமைத்த காவலமு தங்கொள அற்றான்.

நெ

இரந்து பின்னிலையி டைந்தரி மைந்த
வரந்தை நீத்தியென வன்பினெ மன்னை
பரந்த புங்கணந வுய்த்தது பாற்றின்
வருந்த லீவினென வோதினன் வந்தான்.

நூ

வேறு.

கைக்கொண்ட வழுகை யன்னை காற்கொண்டு போற்றி யுய்ப்பத்
நுய்க்கின்ற வமரர் சூழ்ந்த சூழ்சியிற் பொருந்தி மாற்றான்
மொய்க்கின்ற மகார்முன் வைத்து முயன்றுதா யடிமை மாற்றி
மைக்கொண்டல் வண்ணன் காப்பவஞ்சித்துக் கவர்ந்து மீண்டான்.

கொண்டெழு மழுவீத வேழங் குறைதவிர்த் தினிதி னன்ட
தண்டுழா யலங்கன் மோவி சங்கிதிப் பாழி மல்க
நொண்டன னிரம்பி யெச்ச ஸுனித்துச்சு மூரர்க் கீந்து
திண்டிற்க கருள னெம்மான் முன்றிற்சென் றிறைஞ்சி யுற்றான்.

கருளன்முன் றவஞ்செச யாற்றுற் காருட புரமே யென்ப
வருஞ்சுமப் பதியை மூன்றும் யுகத்தினத் தடத்தின் பேரும்
பெருகமிழ் தல்கு மாற்றுற் பிறழ்ச்சைதத் தடமே யென்ப
மருவுளத் தாற்செச யாற்றான் மானத தீர்த்த மென்ப. நெநு

அத்தடம் படிவா ரெய்தும் பேற்றையா ரறையற் பாலார்
மெத்தடம் படிறு தீமை வெவ்வினை மறைமம் பாவங்
கொத்தொடும் பொடியு மன்றே குறுகினேர் நோக்குங் காலை
யொத்ததிற் படியி னுள்ளும் பொருளெலா மொருங்கு மல்கும்.

தேக்குண்ட வழுதைக் கொண்டு செம்மன்மு னெய்துங் காலைந்
தாக்குண்டு சிதரங்த வுந்தத் தண்டுளி வீழ்ந்த பாங்கர்
மீக்கொண்டு தேவதாரு முனைத்தெங்கு மிடையு நீராற்
காக்கொண்ட தேவதாரு வனமெனக் கழறு ஞாலம். நென

வாயினுற் றேவதாரு வனமென வொருகாற் சொல்லிற்
பேயினுற் பெருகு பீழை பெரும்பவ முதலாச் செவ்வே

சு

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

மாயுமா லண்ண தானம் வதிபவ ரெய்தும் பேற்றை
யேயுமா றுரைக்க வல்லா ரேவரே தெரியுங் காலீ.

தி

கருடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்—கருக்கி.

ஸுந்தாவது-வசிட்டச்சருக்கம்.

வானே ரேத்துந தாமரை நாலேன் வளர்ஞாலங்
தானே வாது பல்கிடு வண்ணாந் தனியுன்னி
யீனே ரேத்த வொன்பது மைந்த ரீனிதீன்று
ஞேனேர் தம்மிற் ரூயவசிட்ட னர்ன் மிக்கான்.

க

தன்னைத் தந்த தந்தையை யொக்குஞ் தனிமைநத
னென்னச் சொற்ற வாய்மையின் மேற்கோ ளனலானுன்
பன்னற் கொத்த நான்மறை முற்றும் பயினுவான்
முன்னிற் ரெல்லா மெய்து தவத்தின் முதனின்றுன்.

2.

முற்றத் தேருங் நான்மறை யீற்றின் மொழிதந்த
செற்றத் தோராத் தத்துவ மாயுஞ் செயல் கொள்ளா
மற்றச் சித்தி யெய்திடு மாறு வளமார்நுல்
கற்றுக் கற்றுக் கைவரல் காணுன் கவல்கின்றுன்.

ந

இனைதந் தென்னே யென்று வெறுத்தவ வமினின் றுந்
துனைதந் தேகித் தந்தையை யெய்தித் தொழுதெந்தாய்
வினைதந் தோவா வெம்பவ மாய மிகுஞான
நினைதந் தேனுக் கெய்திய தின்றந் தெறியென்றுன்.

க

கடல்சூழ் ஞாலங் கண்ணி யடைந்து கருணைப்பால்
விடல்சூழ் கல்லா மாயவன் வைகி மிளிர்ஷோயிற்
படல்சூழ்ந் தேகி யாண்டுள யாவும் பவநானு
மடல்சூழ்ந் தேத்திற் கைவரு மென்ன வதுகேளா.

ந

தேட்டந் தான்மிக் கானில னெய்தித் திருவாளன்
ஜோட்டந் தோறுஞ் சென்றினி தண்பு கொனும்வன்னை

.

நி.—வுசிட்டச்சருக்கம்.

கா

நாட்டும் பூசை நாடொறு மாற்றி நனிநாடி.
மீட்டுங் கொண்ட வன்ன துருதான் மெலிகின்றுன்.

க

கானு நின்ற குன்றின் விளக்கிற் கஞ்சுளுஞ்சீர்ச்
சோனு டெய்தித் தூழு களப்பாள் புகுபோழ்தத்
தேனு ரோர்சோ வித்தல திற்றி யெனல்கோரச்
சேனு டேத்த வல்வயின் வைகுஞ் செயல்பூண்டான்.

க

முருகா ரின்டைப் பூவரு தோலோன் முதன்மைந்தன்
றிருகா வண்போ டெந்தை தனித்தென் றிசையின்பா
விலாருகோல் வீழ்ச்சிக் கண்ணென்று பொய்கை யுளதாக்கிப்
பெருகா நின்ற மாதவ பாற்றிப் பிறழ்கின்றுன்.

க

சுற்றுங் தீயுய்த் தவ்வழி நின்றுங் தொகுபந்த
முற்றுங் தீய நீரிடை நின்று முனைவன்பே:
கற்றுங் தீர்த்த னூடல் கரைந்துங் கடியொவ்வாத்
துற்றுங் தாமே கான்முத அண்டுங் தொகவாற்றும்.

க

ஏற்றை ஞான்று மெவ்வழி ருள்ளு மிபனுஞ்சீர்ப்
பொற்றை யேந்தி பூங்கழல் போற்றிப் புகல்பூசை
மற்றம் மாயோற் காற்றி மகிழ்ந்து தவமல்கக்
துற்றை வேணி மாழுனி யாற்றுங் கவற்ற.

க(1)

செய்யா நின்ற மாதவ நோக்கிச் செறியாழிக்
கையா னன்றே யெத்துபு நின்றன் கவல்பென்னே
யுய்யா நின்றே யுன்னுவ தோதென் றுரைசெய்ய
மெய்யா னன்பிற் போற்றி மெலத்தான் மொழிகின்றுன்.

க(2)

நீயா வன்பி னித்தலு மையா நினையேத்திக்
நாயா வன்பிற் நீவினை கட்டுன் னருள்கொண்டே
வீயா விஞ்பத் தத்துவ மொன்றே விழைவுற்றேன்
மேயா வன்புற் மெற்கருள் செய்தி வினைதீய.

க(3)

ஊன்பா லன்பா லெய்துனை யின்போ டிவலைன் று
நின்பா லென்போ அள்ளுபு நிற்போர் தமதுள்ளத்
தன்பா லின்பே கொள்ள வுருக்கொண்டருள் செய்வா
ஊன்பா லோடும் மெய்துதல் வேண்டுங் நடையேனுல்.

க(4)

காத

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

யான்கண் டிள்ள விப்புன ஸாடற் கியைவுற்றூர்
வான்கண் டிள்ள மாவள மல்கி மகிழ்தந்தே
யுணகொண் டாரும் பந்த மொழிப்பி னெருவாநீ
தான்கொண் டார்வை குந்த முலாவத் தருகிற்றி.

கச

என்னு வேத்திக் கூறும் வசிட்டற் கிறைமேலோன்
றன்னு வார விவ்வர முற்றுங் நனிதந்தோ
நின்னு மத்தா லோர்யுக மிவ்யூர் நிலவுற்றே
மன்னு நிற்க வென்று குலத்துண் மருவுற்றுன்.

கடு

குடமும் மல்லும் மாடிய கோமா னுரையாழுன்
மடமுந் நின்ற பேது மகன்று வளர்ஞானத்
திடமும் மல்க வல்லிய மாடி செயல்கண்ணித்
தடமல் குள்ளாந் தான் மகிழ் வுற்றூன் நவக்ஞருன்.

கச

அன்றே தொட்டத் தீர்த்த மவன்றன் பெயராலே
நின்றே யுன்னிற் றத்துவ சித்தி நிறைதந்து
நன்றே மல்கிற் றப்பதி யன்னு னவினும்
மொன்றே யுற்ற தேய்ந்த திரேதா யுகமம்மா.

கன

வசிட்டச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்—கன.

ஆருவது முனிதீர்த்தச்சருக்கம்.

சால்பால் யாருங் கண்டு பயன்கொடுனிமான
மேல்பால் வாளி வீட்டுச்சி யிரண்டின் மிசைதென்றற்
கால்பாய் பைம்பூம் பொய்கை யிலங்கு மதுகண்டோர்
நூல்பா ராட்டும் பற்ப நவத்தோர் நுவலுங்கால்.

க

ஒல்லா வஞ்சக் கூற்றியல் வென்றேன் முதலுள்ள
நல்லோர் கண்ட நன்புனல் யாவு மொருநீராய்ப்
பல்லா ரேத்து மாழுளி தீர்த்தப் பெயர்பண்டிற்
புல்லா நின்ற தூள்ளிய நல்கும் புகழ் பெற்றே.

உ

வேறு.

ஆய முனிப்பேர்த் தடத்தவர்க் ளளவின் மணிகள் பெறக் குயிற்றித், தூயவொருநாற் புறத்துமெழிற் ருறைக ளமைத்துக் கோட்டுமிசை, மேய முனிமண்டபஞ்சமைத்து விளங்குமிலஞ்சி தனிற்கஞ்சம், பாய கழுநீர்லமுதற் பலவுண்டாக்கினனிமகிழா. சார் வுயர்ந்த வத்தடத்தின் றடங்கோட் டிருந்தே யம்முனிவர் சேர வலைந்து நம்பானர் செறிய வங்கந் தளைநல்கிப் போர வுகந்த வருளாளன் பூசை யாற்ற வெம்பெருமான் பேருங் கருளப் புள்ளுர்ந்து பேணு முனிவர் முனம்வந்தான். கண்டார்கருளைக்கடலைனையகையா மூயனை நம்பிறவி விண்டாமின்றே யெனவடிக்கேவிழுந்தா ரழுந்தாப்பெருவகைத் தண்டாவெள்ளத் தெழுந்துசிரந்தடங்கைக்குவியாவானந்தங் கொண்டார்பண்டைப் புண்ணியத்தின்கூட்டம் பயந்ததெனத்

[துதிப்பார். இ

எறிநீர் வேலைக் கடன்னாலத் திருக்கு முயிர்க ளாருங்காக, வெறியார் கமலத் திருவிட்டின் மேவிப் படைப்பாய் நீயன்றே, வெறியார் கமலத்திருவிட்டின் மேவிப் படைப்பாய் நீயென்னிற் சிறியே மெம்மை யினிப்படைத்தல் செய்யா தொழித்தல்

[வேண்டுதுமே. ஈ

போக்கி னுன்கு முகங்கொண்ட புத்தே ளன்றி யெவ்வுயிருங் காக்குங் கருளைப் பெருந்தெய்வ நீயென் பதுவுங் கண்டோமே காக்குங் கருளைப் பெருந்தெய்வ நீயேயதனை லெம்மையினி யாக்கும் பிறவிக் கியையும்வினை யாக்காதளித்தல் வேண்டுதுமே. கைம்மு விலைய வேலேந்திக் கயிலை யிருந்து கடைஞான்றி விமமு வுலகி னுயிரனைத்து மிறுக்கு மொருவ னீயன்றே யிம்மு வுலகி னுயிரனைத்து மிறுக்கு மொருவ னீயென்னி [மே. னெம்மும் படுத்துன் வைகுந்தத் தெம்மை யிருத்தல் வேண்டுது

இன்ன வண்ண மிருந்தவத்தி னிருக்குந் தருக்கின் முனிவ ரெலாம், பன்ன வண்ண லெம்பெருமான் பனவர் வேதப் பொரு னிருந்தோ, னென்ன வெண்ணி நீர்முயன்ற தியாதே யாகவொ ருங்குரைமின், சொன்ன வண்ணந் தருதுமெனத் தொழுது [முனிவரீதுரைப்பார். கூ

நுவலற் கியலாப் பேரின்ப நுனித்தே யிழூத்தீத மதுதந்தில்
வவலின்பொய்கையருகுற்றேரன் பிற்படிந்தோரவர்க்கண்டோர்
தவலி ஞவ திதன்பெயரைச்சாற்றினோர்தம்பவங்கடிந்து
கவலைபோக்கிப் பெரும்பேறு கைக்கொண்மாறு கரைக்கன்ன.

பணில் நேமி பயிற்டக்கைப் பரம மூர்த்தி யகமகிழ்ந்து
தணிவில் ஒங்கள் மனப்படியே தந்தோம் வரங்கள் படிந்தோதம்
ஒணிமுற் றெருருவு மிவ்விலஞ்சி பிறங்க நுங்கள் பெயராலென்
றணிகொ ணங்கி யாவாருத்த மானாந் தன்னை யனுகினுன். கக
முனிவர் தொடலான் முனிதீர்த்த மெனும்பேர் பெற்றவப்பூழி
கணிவிற் படிந்து களப்பாளங் கருணைக் கொண்டல்பதம்பணிந்
தோர், பணிசெய் மூவேழ் பிறப்பொருவிப் பளகிலாது வைகுஞ்
தத், தனியன் படிவந் தாமேனிச் சார்ந்து ஓாழ்வா ராவயினே.

முனிதீர்த்தசசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்—காக.

ஏழுவது கயேந்திரவரதச்சருக்கம்.

திருந்தும் பரிமே தமோர்நாற்றினைச் செய்து சேண்மேற்
பொருந்தும்பர் தன்பொன் னடித்தாமரை போற்றி செய்யப்
பருந்தும் பலவும் படர்வச்சிர மங்கை பற்றி
யிருந்தும்பர் நாடு தனியாட்சிகொ ணேற்ற மிக்கான்.

க

கழிவா யொருங்கு செழுந்தாமரைக் காடு பூத்தாங்
கொழியா வுடலெங் கணுமேவி யொளிந்து தோன்றும்
விழியா யிரத்தா னிமையாதயி ராணி மேனி
வழியா ரழுகுண் ஊமோகையின் வைக மன்னே.

உ

முன்மாந் திரியோ தியதெய்வமில் கொள்கை முன்னி
நன்மாந் சிரமாக் கினினென்னலங் நங்கை புல்லுங்
கன்மாந் திரிவின் றியற்றும்பல் கரண மெல்லாந்
தன்மாந் திரமா ருளத்துள்ளித் தழழுக்க நெஞ்சம்.

ஊ

வெப்பத் துறுசெங் தழுவித்தரை வேள்வி மாட்டே
துய்ப்பக் கொடுத்த வகிதந்தன துய்த்து வப்பச்
செப்பத் திகழ்சீ வடித்தாமரை சேக்கு மாறு
முப்பத்து மூன்று வகைத்தேவர் முடியி றைஞுச்.

மானூர் விழியாள் சுசியின்சொன் மகிழ்ந்து நாப்பட்
டூனு தரத்தி னிடைதாழ்ப்புழித் தைய னல்லார்
கானூர் குழலா ரரமங்கையர் கண்டு பாங்கர்ச்
தேனூர் சுவையின் னிசைபாடிச் செவிட் ரப்பர்.

வினைக்கப் படுவ தெவளென்றய னின்று பைய்டூ
நனைக்கப் படுகற் பகநல்லிசை புல்லு சேதாத்
தனக்கொப் பறுமா மணியாதி தழைப்பி லாத
வினைக்கொத் துதவி முறையேவிளம் பேவல் கேட்ப.

கிருதா சியுருப் பசிமேனகை கேழ்கொ ளெட்போ
வருதா சியுருப் பசியாடக மானு நீரார்
பெரிதாசை யோங்கப் பிறழ்மங்கல மெட்டு மேந்தி
யொருகார் வரைப்பாங் குறுமஞ்ஞஞி னேகை பொங்க.

வாள்விச் சையர்தா னவர்சித்த ரியக்கர் மன்னும்
வேள்விச் சையறிந் திடுகந்தரு வத்தர் வேதக்
கேள்விச் சையமா தவர்கின்னர ராதி யானேர்
நீள்விச் சையினேத்தி நிரந்தனர் பாங்கர் நிற்ப.

தண்பாற் புகழெங்கு மிடைந்து தழைந்த தென்ன
நன்பாற் சுதைநா டிபுபொங்கி வழிந்த தென்ன
மின்பாற் கொனுநுண் னுகப்பாரிரு பாலு மேய
பொன்பாவு காழ்பற் றினர்சாமரை போந்தி ரட்ட.

கலைமுற்று நிரம்புழி யீண்டிக் கணங்கொ டேவர்
கிலைமுற்ற வருந்துதல் தாரண மாக நேடி
யலைமுற் றியவெண் மதியுச்சி யடைந்த வாபோற்
றலைமுற்று கொற்றத் தனிவெண்குடை மேனி முற்ற.

பைம்பொன் னிரந்து சுட்ட்பாயும்வை குந்த நாப்பட்
செம்பொன்கொள் கோட்டத் திருமரமணி மண்ட பத்தி

சுஅ

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

லம்பொற் ரவிசிற் பெருமானிருங் தாங்கு மன்னே
வம்பர் பெருமா நெளிர்கட்டின் வீற்றி ருந்தான்.

கக

அவ்வேலை யிற்கான் தருவக்குழாத் தாடலோடு
செவ்வே யுறுபாட லிலக்கணங் தேர்ந்து மேயா
ரெவ்வே லீயினும் புருக்கன் மகிழ்ச்சி யெய்த
வெவ்வேறு பயிற்றுபு பாயிரம் பெற்று மிக்கார்.

கஎ

ஆனாத காட்சி யிருகந்தரு வத்த ரன்னூர்
மானர்க ளோடு விசம்புக்கிறை யாகி வைகுந்
தேனு றருங்கற் பகத்தாரினன் செப்பு மாற்றால்
வானு ரிசைசேர் நடமாடல் வகுத்தல் செய்தார்.

கங

ஷயா மிசையு மிடற்றுக்கனி பாட ஒந்தம்
மெய்யார் குறிப்பும் பிறழாது வியப்ப நாட்ட
மையூர்தி யுள்ள மகிழ்ந்தும்மில் விழைந்த வெல்லா
மெய்யா து சொன்மி னவையீ துமிங் கென்று சொற்றுன்.

கச

கடன்னால் நாப்பட் கணத்தோடு களிப்பி னெய்தி
மடலார் பொழிலி னுகர்வாதி மகிழ்ந்து தேக்கி
யடல்வே விறைவ விவண்மீள வறைதி யென்னத்
தடவாள் வயிரத் தவணின்னது சாற்று வானால்.

கஞ

ஞாலங் தனின்மிக் கதுசெம்பிய னூடங் நாட்டி
ஞூம் படியே கிணிரேலவ ஞூய்த வத்தோர்
மாலொன் பதாடி யியங்குங் சீற்றம் வாயா
தேலுங் தரத்திற் செறிகிற்றி ரெனவி டுத்தான்.

ககு

சொற்கொண்டு சேணீத் தனர் நுய்க்கு மிடம்பெ றுதார்
விற்கொண்ட திண்டோள் வளவன்றிரு மேய நாட்டுண்
மற்கொண்ட ராசேந் திரசோழ வளங்கொ ஞூட்டிற்
கற்கும் புறமார் கரம்பைத்திரு நாடு புக்கார்.

கங

வேளாண் குலத்துக் களப்பாள னெனவி ளம்பு
தாளாண்மை மிக்கான் றனதாட்சியிற் றன்பெ யர்த்தாய்
நீளா தரத்தெம் பெருமானிலை நின்ற முதூர்
நாளார் மலர்ச்சோ லீயைக்கண்டதி னண்ணி னுரால்.

கப

எ. -- கயேந்திரவரதச்சருக்கம்.

கூ

[வேறு.] நறுமணம் விரிவன் நகைமல ரிலஞ்சி
நிறைமது வொழுதுவ சிரையிதழ் நறவங்
குறுநகை புரிவன ருளிரினர் மொவல்
செறிமிஞ் ரூருவு திகழ்தரு குரவே.

கூ

சிறியவர் திருவுறு தகையன வடைதீர்
நறு சிழ லொருவுடு நளிவன வொருசார
குறுநகை யவர்வடி விதுவெனல் கொள்ளேவ
முறிபல மிடைவன முகிழ்படு செயலே.

உ0

கடல்வண ணடியவர் கருணைசெய் திட. நு
முட ஓறு பவமற வயரறி வடைவே
யாட்டபவ ரெனயதி துதலஷ ரயினேக்
கிடமலர் விரிவனை விடைபடு திலகம்.

உ5

மிடைத்ரு மவர்நசை மிகவமை தொழிலுக்
குடையனின் மதனடு படையொடு முறுமுன
றடையறு சரங்கி தருவது கருதா
விடையற மலர்வன வினர்படு நறுமா.

உ2

நகையி. நு முதையினுந தகைவித்து நயனில்
வசையினு மிசையினு மகிழ்நருக் குதவும்
பனையறு முதவியெம் வயிற்பரிந் தருநு
மிசைபெரி தென்பெருமி லெழின்முக மலர்வ.

உங

மனைமகன் கவலுற வரைவறு மகளிர்
புனைங்கல மிடலவர் நுகர்வது பொருவு
நனைவிரி பொழிலொடு குயிலை நயவா
வினைதர மயிலின மிடையற நுகர்வே.

உக

மிசைபடு குயிலொடு மிடைசினை தழையா
விசையறு மயிலடி முடியன வெழிலார்
நகையறு பவர்நல னுகர்மக ன ஞுகிப்
பனையறு பவளாடி படிதரல் பொருவும்.

உடு

வேறு.

ஆப்பெருஞ் சோலை நோக்கி யதிசயித் திதுநாள் காறு
மிப்பெரும் பொழிலை யொப்ப தியாண்டுநாங் காணே மென்னுச்

நீல்

தேவதாருவனச்தலப்ராணம்.

செப்பிளங் கொங்கைமாருஞ் செல்வரு மிடைந்து புக்குக் கைப்பொலி மலராற் சேர்லைக் கட்பொலி மலர்கொய் குற்றூர்.

புரியவிழ் போது கொய்வான் பொன்னனூர் செங்கை நீட்ட வரியணி கசக விம்மி வளர்கொங்கை ஞேமுங்க ஞேக்கிப் [ஞ பெரிதுளங் குலையுங் கேள்வர் பிறங்கற்றே விவர்ந்து கொண்ம் பரியலீ ரென்னத் தாழ்ந்து பற்றின ரேந்தி நிற்பார். உள்

அும்மலாக் கைக ஈட்டி யணிமலர் குறுங்கா லந்தச செம்மலர் கொழுதும் வண்டா செழிமலர்க் காந்த வளன்றக் கையமலர் பாய்ந்து மீன்வ கருங்கொண்டல் சமய மல்லாட்டி பொய்ம்மலி சிறபாற் புக்கு மீன்வறு மறிஞூர் போன்றே. உடு

ஏனுறு நுமபூக் குற்றூங் கிகந்திடப் பட்ட கொம்பர் தோணல முண்டு நீத்த தோகையர் போன்ற வோங்கி யானுறப் பூத்துக் கைக்கு வயப்படாக் கொம்பர் கேள்வர் சேனுறு காலை நன்மைப் பட்டசே யிழையர் போன்ற. உக

பருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொற் பைந்தொடிப் பாவை மாருங் குருமணி யிமைக்குஞ் திண்டோட் குமரருங் காவு கூடி விரிமலர் கொய்து கூடி மீறுறும் வேலை புக்கா னெரிகதிர்ப் பருதிச் செஞ்சுட் டிரஷிமேற் றிசைக்க னன்றே.

மின்னுறை மருங்கு லார்த மென்குழற் கவிர்பூ வேய்ந்து . கண்ணிறை திண்டோண் மைந்தர் கைசெயக் கண்ட வெய்யோ னன்னவின் மாதர் கூந்தற் கவிருமீ னனைய பல்வீத் துண்ணின னனிவ லென்னுத் துனைனின்மேல் வேலை புக்கான்..

அடியவர்க் கருள்கூராழி யங்கையான் றன்னை யேந்தி நெடி தியல் கலும் னன்பர்க் களிப்பது நெறியாக் கொண்டு கடிதுமேற் றிசைக்கண் வந்த காட்சியேடுப்ப வொல்லா மடிவில்வல் விருண்மேற் கொண்டு மாலைவந் திறுத்த தன்றே.

மஞ்சதோய் சேலை யீனும் வான்றனிர்ப் படலை யெல்லாஞ் செஞ்சைவே யாக ஓட்டல் செறிந்துழிக் காளை யன்ன ரஞ்சொலர் ரடிவீற்றந் தாற்ற வணர்சினாக் துறைத்துக்குஞ் தோறும் பஞ்சிதோய் துஞ்சி பேய்ப்பப் பரந்தது செக்க ரம்மா. ஈந்

முந்தெங்கும் பரந்த செக்கர் முறைமுறை கரப்பு ஞாலம் வந்தெங்கு மிருண்மிக் கார்ந்து மன்னுயிர் விழியிற் செம்மிக் கிண்஠ும்பல் சமயம் பேணித் தெளிதரா வறிவு மாழ்கி யெந்தக்கம் பெருதார் நெஞ்ச மாமெனக் கதுவிற் நன்றே. க.ச

சோலீகள் வறிய வாகத் தோகைய ரோடு மீண்டுச் சாலநன் மலர்க் கொல்லாங் தப்பறத் குற்றும் பற்றுப் பாலவென் றுணர்ந்து சேண்மேற் கற்பக முதவும் பல்பூப் போலவிண் ஜென்ருங்கு டுத்த பொருவறு மீன்க கொல்லாம்.ந.ஞ

கீத்ரெனுன்று செஞ்சொ லாருங் திண்டிறன் மைந்தா் தாமு மானின்ற மதனப் போரின் மலிதரல் காணு மாசை தானின்று பிடர்தொ!— உந்தத் தண்மதி யதீனக் காட்டான் வானீன்றி யுதயஞ் செப்தான் மானமேன் மலீயின் பாலான்.

கல்விசீய சிறிதுங் தேராக் கயவர்த முள்ளாம் போலப் பல்கிய மங்குல் சான்றேர் பரிந்தருள் பாவித் தன்பா னல்கிய மதிமே லோங்க நலையொரீஇ மடிந்தாங் கும்பா மல்கிய மதிமே லோங்க மென்மெல மாய்ந்த தன்றே. க.ஞ

வளரிரு கோட்டுப் பொன்னி மளிர்கிறை நீத்தம் பாயக் கிளர்க்கிரு கூழி னும்ப ரிவ டோக் கெழுமிப் பாயத் தளரிடை மாதர் மைந்தா் தண்பாப்ருங் காத லோங்க வளரெரு மடுத்திட் டன்ன நறவுணு மூற்ற மிக்கா. ந.ஞ

மறைபாயில் வேள்வி வேட்டு மாந்திடு சோம பான மூறைமயிற் குமர ரோடு மொய்க்குழ லார்கள் காமத் துறைபடு வேள்வி வேட்டுத் துய்க்குங் மாறி மாறி நறைதுகர்ந் தந்த ஞோர் செயலிடை நாட்டுகின்றூர். ந.க

நுதுப்பருங் காமத் தீக்கு நொடைமைசெப் மதுவை வாக்கி விதுப்புமிக் கெய்த வின்ப வெள்ளத்திற் கிடைகொள் கிற்பார் மதித்தெழு வேள்வித் தீயின் மலீரவா வுதிநெய் வார்த்துப் பதித்தபே ரின்பின் வைகும் பனவரைப் பொருவு கின்றூர். ச.ஞ

நழவெனும் பண்டங் கொண்டு நாமீர் வெள்ளக் காமச் செசுகிடங் கடக்க வோடுத் தீர்வருங் காணத் தீவுத்

இடு தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

துறைதொறும் புகுந்தான் டின்பத் தொகுபொரு ஸினிதினீட்டு
யுறைகர மீள்வா கூல வாணிகச் சாத்து மொத்தார். ஈக

வள்ளத்தில் வாக்கி யூக்கா மதுவினை மகிழ்ந்து தேக்கி
வெள்ளத்திற் பெரிய காம வேலையிற் கிடக்கிற பாரோ
உள்ளத்தை யேதின் மாத ருழைவிடுத் துரதி போடுங்
கள்ளத்தைக் கண்டு தூள்ளிக் கறுவுகொள் வாருஞ் சில்லோா.

மெயதரு கலவி நாபபண் வெனுசமங் தொலைந்தார்ப் பற்றி
நெய்தலைப் பெய்து செங்கை பிற்கொள்ளி நினக்கு மாறே
பைதரு குஞ்சி பாதத் தலததக மருவத் தாராற்
கைதகப் பிணித்து மாதா காளோயர் தோல்வி காண்பா. ஈந

இவ்வழி யாழின் வல்லா யாவரு மின்ப மென்னும
பவ்வநன் மகர வேலை படிந்தன ரியுதி காணு
ரவ்வழி நிகழும் வேலை யறிஞரைப் பழிமேல் வைத்தான்
வெவ்வழி நிகர்ப்பக் கங்குன் மென்மெல வொடுங்கிற றன்றே
எரித்தெழு செல்வன் வைப்பென் றிரவெனு மாதைக் சேரா
வருத்தியினின்ப மார்ந்திட்டகல்வழிக் காளோ யன்னு
ரூப்பொரு ளொருங்கு வாங்கி மென்மெல வொருவும் வஞ்சப்
பரத்தையர் போலக் கங்குல் பயப்பய வகன்ற தன்றே. ஈடு

மன்னுயி ரனைத்தும் வஞ்ச வல்லிருண் மன்னன் வெங்கோற்
கின்னுயி ரஞ்சி யாண்டு மியங்கில வொடுங்கி மாழ்க
ஹுன்னினன் பிறிதொன் றுள்ளா னுடன்றிகல் கலக்கி ஞாலன்
நன்னிலைப் படுத்த வேண்டி களிந்துகுன் றிவர்ந்தான் வெய்யே
ஷடரிக் கருங்கண் மூத ரூடினா புலங்து போக
ஆடலுக் கிறுதி காணு ரொள்ளிமூ யணங்க னுரைக்
கூடின ரின்பந் துய்தார் கூடலு முடிவு தூண்று
பாடெரி சுடர வெய்ய பருதிவந் ததைக் கண்டார். ஈள

வின்னென்னுந் தடத்துப் பன்மீன் மென்னலா ரினிது சூழத்
தண்ணென்னும் பனிரீ வீசிப் புனல்வினோ யாட்டிற் ரூழ்ந்த
வெண்ணிற மதிகிழுத் திக்கில் வெய்யவன் ரேன்றக் கண்டு
துண்ணென வெள்கித் தோன்று தொடுங்கிய தீட்டத் தோடும்.

குன்றெனப் பொலிந்த திண்டோட் குமரருங் கோதை மாருங் கண்றலில் கலவி வெள்ளக் கடல்கடங் தரிதி னேறி யன்றுபோற் பன்னு என்பி னர்ந்துழி வைக்கலான்றிற் [ஞரூர். ஹன்றுநீர் விளையாட் டெண்ணிக் குழாத்தொடுந்தொடர்ந்துசெ]

பானிற வண்ண மென்னப் பாய்புலிக் குழாங்க ளன்ன மானிறப் பிழிக ளன்ன வயக்களிற் றீட்ட மென்னக் கானிவர் மஞ்ஜ்ஞ யென்னக் கடுஞ்சின வேற்றை யென்ன மேனவில் யாழ்வல் லீட்ட மென்மெல நடந்த வன்றே. ⑩

குட்டுமுதீத் தாடி நின்றேன் குலத்திற்கு வடமேல் பாலாற் ரெட்டைக்களோ ரைந்தின் வீழ்ச்சித துயநற் புலத்த தந்நாட் டட்டுக்கும் பாலின் வேலை தமியனைத் தணவா வன்பிற் கெட்டீரும் பொய்தை யாகிக் கெழுமிய தனைய தொன்றே. இக் கோடெலாஞ் சந்தச் சோலை குறையெலா நானி வாச மாடெலாம் பளிங்கிற் செய்த மண்டப மருங்கு சூழ்ந்த காடெலா மெளவ லேனேநூர் கருக்கலாம் படிய தோவன் நாடெலாங் கமல மன்ன தடத்திடை யுவந்து புக்கார். ⑪

குவளைவா ஜெடுங்க ஞைக் குழுதமே வாயாக் கஞ்சக் குவளொளி முகமாப் பாசி செறிகுழ லாக வள்ளை செனிகளா வுறுப்பெ லாந்தான் பிறகொடு தெரிவை மாரை யுவகையி னெதிர்கோ ளன்னி யுற்றுது பூந்தன் பொய்கை,

நரந்தமே கமழு மேனிக் கிண்ணரர் நளிந்து புக்குப் பரந்தபே ரமலை கேட்டுப் பதம்பெயர்த் திடுத லாற்று வரந்தையே படைத்த வன்ன மவர்நடைக் கறவுந் தோற்று விரைந்துதீப் புகுந்தாங் கந்தா மரைமலர் வெருவிப் பாயும். ⑫ ஒப்புமை சிறிது தம்மை பொத்தெதிர் கொண்ட நன்றிக் கப்பெருங் தடமா மங்கைக் கருநறை குறையென் றெண்ணி மெய்ப்படு கலவை நானி வியன்புழு கெளைத்தும் வாங்கிக் தப்பற வுய்த்திட் டாரத் தாழ்குழற் றைய னல்லார் ⑬

மூலையுடித் தனைய கொங்கை மாதரார் முகமூங் கண்ணு, மஹிலையுடித் தறிந்து யாங்க ரவிர்மலர்க் கஞ்ச. நீல

நீசு

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

நிலையெடுத் தலர்ந்தெ னெவ்வா நீர்மையீர் வெள்கி லாதீர்
தலையெடுப் பென்னை யென்று தாழ்ப்பன கருணை பாரா. இக்

குஷிதரு கொங்கை மாதர் குடைந்தன ராடும் போழ்தி
லனிர்முக மழுந்துங் தோறு மலைப்பட வழிழ்ந்துங் கஞ்சங்
சவியினு னிகாரத்து நட்ட தன்மையாற் சாயும் போறு
முவகையி அற்றேருக்குற்ற துறுவரே யறிவின் மேலோர். இன்

காவியைக் கயலை வேலைக் கழிந்தகண் னைங்கே யன்னு
ராவியை யனையர் தம்மோ டாடின ரலங்கற் றெண்ணீர்
வாவியைத் தம்போ லாக்கி மகிழ்ந்துழிப் பட்ட தொன்று
நாவிடை நுவலல் சாலா நவையுரை நடைநின் றன்றே. “இஅ

வேறு

முடியாவுல கொருமுவகை முறையேகடை நாளின்
மடியாவரு சுடர்கால்வது மனம்வேவது கர்ந்தி
னிடியார்கட லிடைமேலுள திடைநாளினி லனைய
கொடியாரழ அருவாகிய கொடுமாமுனி வுடையான். இக்

மிறைப்பட்டெழு துறைமுடிய மிடன்மட்டிட வுடலா
நறைப்பட்டெழு படலைத்தொடை நவைப்பட்டது கருதாக
குறைப்பட்டது வொழியத்திற்கு குமையப்பெரு மலையின்
சிறைகட்டவன் வறுமைப்பட வுரைசெப்பிய திறலோன். சுப்

காயத்திரி யாமேதிரி கடுங்காம நடுங்கக்
காயத்திரி யாமாதிரி கானத்தவ னருள்வான்
காயத்திரி மூர்த்திப்பெருங் கடவுட்டொகை நிகர்வான்
காயத்திரி முதனண்மறை கரைநாவொடு புரைவான். சுக

முளரிப்பதி முதியோன்முதன் முதற்றேவரை மதியான்
விளாரித்திரு மொழியார்மயல் வெஃகாச்செய லஃகான்
களரிப்பதி யுறைவோன்றுரு வாசன்னெனக் கழுறுங்
களரிப்பெய ருடையானனி கெழுமாதவக்குழுவோன். சு.உ

தன்னிற்றவ வலியிற்செறி பவர்பற்பலர் தழுவ
மின்னிற்றிகழ் சடிலத்தொகை வீழூப்பன தாழுப்
பன்னிப்பல மறைசங்கைகள் பயினும்மொளி குழும
முன்னிக்கவு சிகநற்புன் முடிக்கற்றைகை படிய. சு.உ

தோனிற்பொனி பணிலக்குறி சுடராழியின் குறியு
நாளிற்பொனி வெண்டாமனா நகுமாறிரு நாமக்
கேளிற் பொலி மண்காப்பொடு கிளர்வுற்றுவின் சுடருங்
தாளிற் பொலி தவனன்றீண யிகழ்மாறு தகைப்ப

காக

எத்தேவரு முடியால்வரு இந்தாளிலை யிறையோர்
முத்தேவரின் முதற்றேவென முதுநான்மறை நவலு
நத்தேவரு கைத்தேமனு நாராயண நமவென்
ரெஞ்தேவரு முளத்தோகையி ஞேவாவுரை தாவ.

காஞி

தூணிற்றலை மிசையிற்செழுங் கரளிற்கமழ் குரல
துளவத்திரு மணிக்கோவையுங் தொகுவெண்மரை மணியிப்
னளவிற்படு திருக்கோவையு மணமவுற்றன கஞல
வளத்துவ நெறியுற்றுள முவகைக்கடல் படிய.

காக

கதிர்கண்பகல் மிசைசேக்குமக் காலீத்தன குழுவோ
டெதிர்தண்புன லானிக்கரை யெய்தாவவண் வெய்தா
முதிர்தங்கிளை மொப்பிப்புனல் விரோபாட்டயர் முயக்கிற்
அதிர்கொங்கையர் தம்மோடவர் பெயராநிலை கண்டான். காள

தன்பான்மறை பயின்மாணியர் தம்வாய்மொழி நெறியே
யன்பாலிவ ணகல்வீர்புன லாடுஞ்செய லொருவி
பீயன்பார்முனம் வெகுளானிடை நகையாநனி யிகவா
வன்பாலிவண் மருவீர்விரைந் தகல்வீரென வகுப்பார்.

காஞி

நங்கோடிக ஞக்கஞ்சிறி தேஜும்மதி நாமர்
வெங்கோபமொ இரையாடுதிர் மிகைபட்டுளி ரந்தோ
கிங்கோகையின் யாமாடுமி டத்தெய்தலி ரென்றூர்
சங்கோலிடு கையார்நசை தணவாதகந் தருவா.

காக

வேறு.

அடுத்திவ் வாறவர் நுவலலு மருந்தவ னுள்ளங்
கடுத்தெ முந்தது காலவெங் தீயினு முயமை
தொடுத்த சீற்றமத் தீயினு அடறுனுக் குற்ற
விடுத்தகண் றனன் வெங்கதிர்ச் செம்மல்வின் ணகமே, 70

குலகு லீங்கத்து கூற்றமு மாற்றமொன் ழலரயா
கலகு லீங்களை வறமழ மந்தரத் தவர்தந்

நிலைகு கீங்கனர் செட்டுயிர்ப் பெற்றின்கனர் முதல்வு
நிலகு பித்தனை படுக்குவ ரிசைப்பதிங் கெவுளும்.

எட

திசைதி ரின்திடச் செழியும்கிண் மீனினஞ் சிதறி
நசைதி ரின்தகன் ஞாலமேற் பரம்பிட நவைதீ
மிசைதி ரின்திடு கோளினங் கரந்திட வெகுளா
விசைதி ரின்தவக் கின்னரத் தலைவரை யியம்பும்.

எட ०

அரம்பு செய்தவா தம்மிக லவாகளல் ஈடுப்ப
நிரம்பு துன்பிடை நிலைப்பது தின்னனும் மகவான்
பரம்பு மாக்கமென் கின்தினுற் பட்டது மவன்மெப்,
வரம்பில் பெண்குறி பண்டுபெற் றதுமறந் தனிர்கொல் எங்

ஒழினில காமமொன ஹாற்றங்கொண் உளங்கவற ருதுமே
ணெடிய ஞானமுங கல்வியும வாய்மையு நெறியிற்
படியு நீர்மையு முறைமையும பயிலுமற் றெனைத்து
மதியும வேற வோகொண்டு மதிவளாந ஆடுமால

எட

ஆய காமமற் றெவற்றையு மறிகிலா ததன்மேன்
மேய வோபொரு ஞளதெனக் கருதுமோ விளம்பிற
றீய யாவையு மகட்டிடைச் சேரமற் றயிர்த்துத்
தாயி னன்பொடு வளாத்திடுந தணப்பிலன் னதுவே.' எஞி

அனைய துமமையிங் கடாததலா லறிவிலீ ரகஸீர்
துளைவின் வந்தெத்திர் சுளிப்பொடு தோன்றுவ புகன்றீ
ரினையும் வெங்களிற் றருவொடு மிடங்கரின் வடுவு
முளைகு மாத்தொடு பெற்றுநீர் முயங்குதி ரென்றுன் எச்
இன்டை சேக்குமம் மகனினு மேற்றஞ்சா லொருவன்
கொண்ட சீற்றத்திற் கூறிய கொடுமொழி யோடு
யுண்ட காமந்தன் றலையெடா வாறுருத் தடக்கி
விண்டொ உங்கிய விதலையை யோம்பிய தன்றே. என
கள்ளக் கூற்றின்கைப் பாசத்தைக் கடுக்குமக் கடுஞ்சொ
ஹள்ளத் தூடுசென் ஹன்றிய திமைப்பின்மே லோங்கித்
தள்ளச் சத்தினுக் கடங்கினர் பின்வரத் தணப்பில்
வெள்ளச் செய்க்கபான் பதத்திடை வீழ்த்திய தன்றே.

கரக்கு மச்சமேற் கதுவலீழுங் திருகழுற் போதிற் :
புரத்தி யென்றசொற் பினிப்புறப் பொருகின்தோடு
மிரக்க மென்பதொன் நிடையெழுங் திகணெடி தாற்றிப்
பரக்க வென்றதைச் சிறையிடைப் படுத்திய தன்றே. எக்
சிற்றம் யாப்புறப் பின்சென்ற செழுமன் மடங்கி
யாற்றல் சான்றால் விரக்கமே யருங்துணை யாக்கொண்
டேற்ற நோக்கிய விண்மொழி யிடையெழு முனிவன்
பாற்றி லாதவக் கின்னரர் தமையன்பிற் பகரும். அ०

இசைக்க லாதன வலத்தலா ஜெழுந்தவெங் கதத்தின்
மிசைக்க லாமன தேயினிர் விறந்தடி பூஜை
வசிக்க லாயதும் மிண்மொழிக் கிணங்கிய வகைத்தா
னசைக்க லாதெதான்றிம் புணருமே நானிலத் துயிர்கள். அக
அங்கு ஞாயினும் புலத்துற வறைந்தவெஞ் சாப
மெங்கன் மாற்றுவ தொல்லுநும் வேய்வையா ஜெய்திற்
றிங்கு ணீயிர்பட்ட டாயிரம் பருவமீண் டிகத்தாந்
துங்கு ஞாதன் புனலினை யிகன்றுபோ ரூடற்றி. அ.१.
கராங்க விற்றினைக் கதுவலுங் கவன்றுகை யாழி
யராவ ஜெத்துயி லாதியை யழைப்பவன் றவனால்
விராவு நும்பெருஞ் சாவமாங் கொருவழி வெருவ
வொராவி ரூந்தநும் பதிப்பெயரங் தீமென வுரைத்தான்.

கஸ்வி நன்னாலஞ் சான்றவன் கறுத்துளங் கணரங்த
சொல்வி திர்ப்புறு மங்கதங் தோய்ந்தவன் குடிப்பூஞு
செல்வி யேகதுஞ் சேட்டைவந் துற்றவா சாபம்
வல்வி ரௌந்துற வடிவுபோய் வந்தமற் றவையே. அ.२

கறையி ழும்பிய கருணிரக் களிரெனக் கயத்துச்
செறுபை யிற்றினை கராமெனச் சேர்ந்தகங் தருவர்
நிறைகு மாத்தோடு மேவலு சின்றமா தவனத்
துறைபு குந்தன ஞடித்தன சூழலிற் புக்கான். அ.३

கடங்க ஓழுந்திழி கவிற்றரு வாயகந் தருவ
நாடங்கு வன்பெருங் கிளையாடவ் வடவியிற் புகலு

நுசி

தேவ்தாருவன : தலபுராணம்.

மிடங்க ராகிய கிண்ணரா குழாத்தினுக் கிறையத்
தடம்பு குந்தறி வொஃஇயதாற் றருக்கியாண் டெய்த.

வேறு

கடாசி லாவு மான யானை கான மூடு லாழியே
விடா வெறுவி ராவு மாளி யாதி யாக மேவெலா
மடாவெர ராமை காண வோடி யாவி காவ ஞடியே
படாத வேறு கான மூடு பாறி யேக லாயவே. அன

குலங்கொடந்தி யின்பெ ருங்கு மூந்த லீப்பெய் தின்பழுற்
றலங்க மோதி நீண்ம ரந்த றைப்ப உத்த டர்த்துமிக்
கிலங்கு கோட மூத்தி நேரெ தீர்ந்த குன்று மோதுபு
விலங்கு மண்ணும் விண்ணு மெய்வி தீர்த்தி டப்பி விந்றுமே.

நீடு பொற்றை பல்ல வுந்தி ரந்த நீல வெற்றெபனப்
மீடு பற்று வன்பி டிக்கு மூம்பி றங்க நாப்பண்வன்
கோடு துற்ற டங்க வானி லங்கு கோடு கவ்வியாங்
கீடு பெற்றி லங்க வங்க ணின்பின் வைக லாயதே. அக

ஒருங்கு நாறு மத்த டத்தொ விர்ந்து மல்கு தாமரை
மருங்கு நாடொ றுங்கொய் தெங்கள் வள்ள லாழி யங்கையா
னிருங்க ஞறு சூங்க முந்கி யைந்த பூசை செய்யுமா
கருங்கை வேழ முன்னை யூழ்க லப்ப வாற்று நீரதே. ஆ

கமழ்ந்து டங்க லர்ந்து வண்டர் கண்டு தங்க ணங்களோ
டிமிர்ந்து வந்து தங்கு கஞ்ச மெஞ்ச வின்று றுந்தடத்
தயிழ்ந்தி யங்கு கின்ற தின்ற டங்க வங்க லங்கிடச்
சமைந்த தன்கு லங்க டுன்றி டங்கர் தங்கு கின்றதே. கக

பால உத்த யாவை யேனும் பற்றி பிர்த்தொ றுத்துநீள்
வாலெ உத்த டித்துமெய்வ கிர்ந்து வீசி வாய்மடா
மேல உத்த காலை வெய்யின் மெய்யி லெய்த வீட்டமோ
டாலு முற்ற ஏற்ற டக்த விர்ந்த கோடு மீதரோ. கக

கதத்தி னுற்ற வத்தி னுங்க டிந்து சொற்ற வாய்மையே
மதக்கைம் மாவும் வெங்க ராவு மாகி முன்வ குத்தவா
றதர்ப்ப டாவோ ராயி ரத்தி னுய வாண்டு மங்கணிவ
விதத்து லாய காலை யஃது வீடு நாண்ம விந்ததே. கங்

எ. — கயேந்திரவரதச்சருக்கம்.

குகு

ஊழி முற்று காறும் வேலை யூற்ற முன்ன டங்கல்போ
ஸாழி யான டிக்க ணன்ப ஞந்த லஞ்சொன் முன்றோகா
வாழி வீடு காலை வல்லை வன்க ராவு எம்புகூடக்
காழி னெஞ்சொ றப்ப வல்து கண்ணு மின்ன வாற்றோ. கச

நந்த டத்து வைக ரேறு நாறு பூக்கு றம்படி
வந்த டத்து றஞ்செ யற்கண் மல்கி யல்கி யஃகிலா
துய்ந்தி டற்கி லாத வாறு முக்கி யேகு நீரவத்
தந்தி கட்கு நாத ணைச்ச வட்டி யுண்ப னுனென. கஞ்சு

என்னி மன்ன வன்ன காலை யேதில் கான நாடியே
நண்ணு தன்ம ணைப்பி டிக்கு லத்தி னன்ன லந்தழீஇ
மன்ன வெண்ணி யாமபல் பல்ல் வன்பி னேடு பின்வரக்
கண்ணி தூழ்வ விப்ப வக்க யக்கண் யானை வந்ததால். கசு

ஞால மோர டிக்கு ஸிட்ட நாதர் பாத பூசணைக்
காலு நீர்த்த டத்து மன்னி யம்பு யங்கள் கொய்யநின்
கூல மேற்பி டிக்க ணங்கு ஸாயு ஸாவி திற்புழிச்
சால தீடு பொய்கை யிற்ற முங்கு தந்தி புக்கதே. கள

ஹிஞ்ச மஞ்ச ளங்கொ டந்தி மென்ற டம்பு கும்பொழு
தீஞ்சீ யங்க கண்றி டைந்த முங்கி டங்கர் பொங்கியே
தஞ்சீ அங்க டஞ்சீ னந்தெ கிழ்ந்து நந்தி யந்தில்வந்
தெஞ்சீ யும்ப லங்க னொந்தி ணைந்து யங்க மண்டியே. காஞ்சு

தந்தி தாளி லொன்றினைச் சலத்தி னேடு பற்றிமற்
றந்தி லத்த டத்தி முப்ப வஞ்சீ ஸாம அம்பலீ
தெந்து நம்மை பீர்ப்ப தென்றி கன்று கூல மேறுவா
அந்த விட்டி ஸாது மூடர் செய்கை யொத்தி டங்கரே. ககு

மெய்ம்ம டுப்பு டன்புடாது வெங்க ராவ கைப்புறக்
கைம்ம டுத்த கட்டி டைக்க டிந்து வாங்க வாங்கிலா
திம்மெ னத்தெ முத்தெ யிற்றி னங்க னென்பி லேறுமா
றம்ம மிக்க முந்த ஜூன்றி யாங்கு வாங்க ஸாயதே க00

வுரையி ருந்த வொக்கும் வன்பி டிக்க ணஞ்செ விக்கொள்
வுரையி றந்த பூச விட்டு ரப்ப வன்ன தோர்ந்தெலா

நிரையி ருந்து கைக் கீட்டி நீங்க ஏரக்க னேறுமா
கரையி ருந்து பற்றி மேல்வ வித்தவக்க விற்றினை.

க 01

களிரூ ராயி ரத்தின் மொய்யாடு பெற்ற வக்க ராவலிக்
கெளிவ ராவு டைட்து சாம்பி ஷீர்த்த வள்பி டிக்குழாம
பிளிறி போட ஸ்டி நாட்பெ ருஞ்ச மஞ்செய் தக்கியுங்
தளர்வு மேலி யங்க நொந்து தாள்வி திர்த்து யங் துமே. க 02.
வேய்.

ஞைம்மேனிசாலங்விவற்றினை நது மதிசோர்ந்துசோர்ந்துவலியுங்
ஙைகம்மீ தெடுத்தெவ் வயிரும் புரக்கு மருளாழி யானகடவு
எம்மா னெனுவி தூயர்வே னிடங்க ரட லஞ்சி னேனை யருளா
யெம்மாதி மூல முடையா யளித்தி யெனவேயதூத்து மெலியா
ஏந்தா யளித்தி யிறைவா வளித்தி யெளியே னிடங்கர் கதுவ
நொந்தாவி வீடு பொழுதிது காத்தி நுனையன்றி யாவர் துயரேல்
வங்தே னளிப்ப வெனவெய்து கிற்பர் வளராதி மூல முடையா
யங்தோ வெனுற்ற லழிவுற்ற தைய வருள்செய்தி யென்னுமளவே.

வெயிலொத்த சோதி மணிமோலி யேங்கி மசைமேய தேவர்
பலர்தா, மியல்புற்ற மூத்த தெமையென்று மெல்ல வெதிரெ
ய்தி நின்ற பொழுதிற், செயலற்ற மூத்த விளியோசை சென்று
செறிகிற்றிர் நீயிர் முதலா, முயல்வுற்றெ னும்மை யுதவுற்ற வாடு
முதலைக் குறித்த தெனவே. க 03

அத்தேவர் யாரு மருள் செய்த லாவ ததுகாண்டு நாங்களைனவா
தொத்தேற முன்னை யுரையோசையோடி யுததிக்க ஞுதியரவின்
மைத்தேறு கொண்டல் பதுமங்கள் பூத்து வதிவுற்ற தென்ன
வொளிறு, மெய்த்தே விலங்கு செவியூடு புக்கு விரைவிற்புகள்ற
வளவே. க 04

என்னென்று சொல்வ னெழியிற் கவன்று விரையா வெழு
ந்து வெகுளா; முன்னின்ற பைம்பு ஓரகென்கொ லாஜை யெனு
முன்ன மீதி விவரவான், மைந்னின்ற கோதை மடமாத ரோடி
வருமாறு நின்று குறியான், மின்னின்ற வாழி நினையாழு னங்கை
மிசைகொண் டிலங்க விரைவான். க 05

கோணுடு நெஞ்சர் குறுகாத நாடு குறைநா டிலாத வழிவோ ரே
ரேணுடு மூளை மெனைநாட வைகு மெழினுடு நெல்லையாருவுங்

தாண்டு செம்பொ னதிலாய தெட்ட விடுநாடு பொன்னிதழுவஞ்
சோண்டு சேறி யிமையாழு. னென்று சொலுமுன்ன மாறுபெயர்
[வான். க0அ]

வானுறு கொண்டு சிறகால் வழங்கு வளியால் விசம்பு திரியத்
தெனுறு கொண்ட தூளவஞ் செறிந்த திருமாலை மார்பு திகழ்
மேனுறு செம்பொ னுருளாழி வைய மிசையேகு செம்மலொளி
யோன், றுனுறு கொண்டு விழிசிம் புளித்து நெறிதட்டலைந்து
[திரிய. க0கு

பூட்டே விருந்தவொருநான் முகங்கொள் புதல்வன் றனதுகுழுவஞ்
நாமே விருந்த கலைமாது நன்பி ஆட்செய்த வந்து நனுகக்
காமே நிற்க னிறைக்கடு நம்பி துண்ணே டொருங்கு தொடரத்
தேமேவுதிக்கினுறைகாவல்கொண்ட திறலோர்விரைந்துகுழும்.
மாங்க ரஞ்சி மறுவந்து நெஞ்ச மனோமல்க மாய விளையி
ஞுனுத மங்கு அழல்வோ ருயங்கி யலமந்து மூலைப்படர
மேனுளில் வேந்த னடுமுன்ன ரோங்கன்மிசையேகுநீரிதெனவே
குனுக நந்து பயில்கைய ஞேது குளிர்நாடு வந்து குறுகா. ககக
சொல்லோடு முன்ன நினைவிற் படர்ந்து தொகுகன்னன் முத்த
மிட்டூர, நெல்லோ உணங்கு நெடுநீள் களங்க னிறைசோழ
நாடு நடுவட்ட, செல்லோடு நீடுபொழில்குழ் களங்கத யொருதேவ
தாரு வனமே, யெல்லேறு கண்ட னிறையோ னுரைத்த படி
யெய்து கின்ற பொழுதே.

கக2.

வேறு.

பொருஞ்சிறைக கலுழுன் றன்மேற் போதரு நிலைய னுகி
நெருஞ்சிவெங் கதிரை நோக்கி னின்றெனத் தன்னை யுன்னிக்
கருஞ்சிலை யணைய வேழங்கையெடுத் தரற்று மோதை
யிருஞ்செவி புகுத வல்லே யெறிந்தனன் செங்கை யாழி. ககங்
செஞ்செவே தூக்கி நீட்டு செழுமலர்ச் செங்கை யோடு
மஞ்சலை யஞ்ச ளீயென் றருண்மொழி கிளக்கும் வாயான்
வெஞ்சடர் நேமி தன்னை மிறையெயிற் ஸிடங்க ராவி
யெஞ்சிட வொறுத்தி யென்னு மிசைப்பொடுகடிதிற்போந்தான்.
வேரிசை யிமய முட்கிப் பிறங்குமெய் கொட்டு மாறே
யாரியர் துவன்றி யேத்து மடல்பொளி சாத்த னல்க

கூட

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

வேரிய கரிகாற் சோழ ஜெநிதரு சென்டு மேய்க்குங்
காரியல் கருணைக் கொண்டல் கைவிளசத் தெறிந்தவாழி. கக்கு
எல்லொளி நீலக் குன்றி னெழுந்தொரு பருதிச் செல்வ
நெனுல்லையி ஞேடி மேலை யோதம்புக் கொளித்தா னென்ன
வல்லையிற் கமலக் கண்ணன் வலங்கை கின் ரெழுந்த வாழி
கல்லெனைக் களிறு கின்ற கணமலர்த் தடம்புக் கன்றே. கக்கு

புக்கவெம் பருதி நேமி பொருகரா மிடறு போழ்ந்து
நெக்குயிர் பருதி நெய்ததோர் நெடுஞ்சட்ட ராக மண்ணித்
தொக்குவிண் ஞேர்க் கீழாக தூமலர் மாரி போர்ப்ப
மைக்கரு முகிலன் ஞைன வலங்கொடு கின்ற தன்றே. கக்கு

பருவரல் பாரித் தாவி பறித்துடல் விழுங்க கின்ற
பெருவிற் றதைந்த பேழ்வாய்ப் பிறையெயிற் றிடங்க ராக
மிருவகி ராகப் போழு விடர்கடந் துவாந்த வேழு
மொருவரும் வினையை நீத்த யோகியை யொத்த தன்றே. கக்கு

ஆழியங் தடக்கை யெம்மா னலைகடல் கடையு நாளில்
வாழிய வெள்ளை வேழும் வந்தென மைந்நா கப்பேர்க்
கேழின்வெற் பலங்கு வேலை யிருந்தெழு கிளர்ச்சி யென்னப்
பாழிவிட் டெழுந்த தம்மா படரொரீஇக் கருங்கை யானை கக்கு
பேரவி வரிதிற் பெற்ற பிறக்குகைக் களிறு கோட்டிற்
காரொரு வடிவ மேந்திக் கதிர்ச்சடாந் தனைய ஞாகி
யாரஹி வுடைய நீரா ரகமலர்க் கோயில் வைகுந்
தாரணி துளவ மோலித் தமியனைக் கண்ட தன்றே. கக்கு

கரையிவர்க் தகத்தி ஞேகை கைகடந் தேறப் போதந்
துரையிறங் தொளிறுஞ் சோதி யொருவளை வலஞ்செய் தன்பின்
விரைகமழ் கமல மன்ன மெங்கழுல் படியத் தாழ்ந்து
புரையறப் பல்காற் போற்றிப்புகழ்ந்திதுஃபுகலு மாதோ. கக்கு
ஒருபோகு மயங்கினைக்கோச்சக்கலிப்பா.

இது தரவு:—

தாமரைமேல் வீற்றிருக்குஞ் சதுமுகத்துப் புத்தேனு
மீமிசையே கற்பகக்கீழ் விளங்கமர் பெருமானும்

வானேரும் வானத்து வரம்புமே லினிதிருக்கு
மேனேரு மெண்டிசைக்க ஸிறைமைகடைப் பிடித்தோரு
மாமறைக ஸொருநான்கும் வந்தொருங்கு நின்கழற்காற்
நூல்லரை நறைமலர்தாந் தூய்ப்பரவித் தொழுதேத்த
ஆயிரவா யாரவி னரசபணக் குடைகளிப்ப
மாயிரும்பல் கணத்தலைவர் மகிழ்குறிப்போராந் தினிதியற்றச்
செங்காதி னைம்படையுந் தனித்தனியே யேவல்செயச்
செங்காந்த னிகரங்கைத் தேவவல்லி பாங்கிருப்ப
மாநாந்தி யாவருத் தமானத்துண் மணித்தவிசின
. கேனாந்தி யிருந்தெவர்க்கும் வேட்டதுதந் தருஞுவோய்!

இவை நான்கடித்தாழிசை முன்று:—

அண்டமெலா மகட்டடக்கி யரவீணாயி லயர்வோம்பிக
கண்டீயிலு மொருபெருமான் காசிபனு ராந்தவத்தாற்
பண்டொருபார்ப் பனச்சிறுவன் படிலமொடு பயின்றுவயங்
கொண்டவிறன் மாவலிபாற் குறையிரந்த தெவன்குறையே. க

முன்றுய வுலகமெலா முயங்குமுயிர் தொறுமுலவு
மான்றுண்மை யுளைபண்டே யதுகிடப்ப வோருமகனு
யேன்றுய வனந்திரிந்தா யெனிலவற்றை யுயக்கொள்ளுஞ்
சான்றுவா ரெவரேகாண் சதுமறைமேன் மறைந்திருந்தாய். உ

சமயாமலாந் தலைப்பெய்தச் சமயது ரெறுங்கடிந்த
வனமெவரிய வினைவிழைச்சே யயர்ந்தனை பாடியினென்
மிமைபவலே முதலாக விசைக்கவொரு பெருமாயை
குமைவறுமா வகுத்தவன்றன் குறியாவர் குறிக்கொள்வார். ந

இவை அளவடிகான்களினால் வந்த அராகம் நான்கு:—

பழுதறு முனிவரர் பயில்வது மலைசூழ்.

முழுதல கழுதெறி முறைகொனு மியல்பு

மிழுதைகொ னிருதனை யெற்கட லிடையோர்

பொழுதுயிர் கொடுமறை யுதவுதின் புணர்வே. க

திசைதொறு மிறைமைசெய் திறலினர் குழுவும்

மிசைபயில் புலவர்த மிகுதியு நெடுநா

ளிசையொடு வதிவதவ் வெறிகடன் மதியா

வசையறு மழுதரு னினதுவன் கொடையே. ந

குச தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

உலகமு மூலகுறை யுயிரொடு பிறவுங்
நிலவுவ தொருவிதி நினதுட ஆழல்வோன்
புலன்றி கலன்புற னுறவது பொழுதுன்
மலர்வழி மதிவுபின் வருகெனு மருளே.

தாழிதொ றற்சிலை யலைவற சிலைசெய்
தாழியின் மற்சிலை யவர்குழு மதியக்
கேழிய லடியவர் கிளர்தர வருள்வான்
வாழிய நிலனிடை மலிர்தனி னியலே.

இவை பெயர்த்தும்வந்த தாழிசை மூன்று:—

மீனமாய் நீத்துகந்தாய் வியன்கமட மாய்ப்பயின்றுப்
தானமெனக் கண்வளர்ந்தாய் கனிமலையாற் கலக்கியிட்டாய்
வானரத்தாற் றூர்த்தனைமுன் வல்லம்பாற் சுவற்றுவித்தாய்
பேனநெடுங் கடனினக்கென் பெருந்ட்பும் பகையுமே.

மழுவேந்தி யாயுலகின் மன்னர்குல மொருங்கறுத்தாய்
குழுவேந்தர் குலத்துதித்தக் கூர்மழுவோற் புறங்கண்டாய்
தொழுவேந்தர் பெருமானே தொல்லரக்கர் மருங்கொழிப்பான்
பழுதேந்தாத் தவத்தோடு பயில்வில்லும் பெறுபொருட்டோ.

நெறிநாலொ டொழுக்கமெலா நிகழ்த்தினையாங் நெறியொரீஇ
யறியாரிஹ் சேயொடுபின் னவணைவகித் திகல்கடந்தாய்
குறியாமை யெனினன்றே குறித்துவந்த வவ்வழியிற்
பொறியாரு சின்னெனுழுக்கம் புறத்ததுவோ வகக்ததுவோ.

இவை நாற்சீராடி அம்போதரங்கம் இரண்டு:—

புரதவர்ப் படுப்பது நுனித்துப் போதமி
றரத்தமுன் றுகமந் தமிது வன்றனை;
வரத்துறு வாதரா யணநற் போர்கொடு
பரத்துறு நான்மறை தவப்ப யின்றனை.

இவை நாற்சீரோராடி அம்போதரங்கம் நான்கு:—

வேதியர் மகத்திறை யாக மேயினை;
மோதிய துறையெலா முந்றும் பாயினை;
தீதியல் சிந்தையர்க் கரிய சேயினை;
போகினு னிடக்துமேற் பாடவம் போரினை.

எ. — கயேந்திடவரதச்சருக்கம்.

கஞ்

இவை முச்சிரோடி அம்போதரங்கம் எட்டு. —

மல்லர்தமை மடித்தனை நீஇ; மருதிரண்டு முறித்தனை நீஇ;
அல்வியமாட்டு குந்தனை நீஇ; அடல்வாணற் கடந்தனை நீஇ;
குடமயரும் பெருமா னீஇ; கொடுங்கஞ்சசற் செற்றனை நீஇ;
படவரவி னடித்தனை நீஇ; பருவரைகை யேந்தினை நீஇ.

இவை இருசிரேர்டி அம்போதரங்கம் பதினாறு: —

அமல் னீஇ; அறிஞ னீஇ; அரியு நீஇ; அரனு நீஇ;
கமல் னீஇ; கலைஞர் னீஇ; ககன் நீஇ; கதிர்க னீஇ;
விமல் னீஇ; வினைக னீஇ; வேத நீஇ; போத நீஇ;
தமர் னீஇ; பகையு நீஇ; தமியை நீஇ; பலவு நீஇ.

வனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

இது இருபது ஆடிகளானிற்ற நேரினை யானியச்சரிதமம் —

ஞால மொருங்கே சாலவுவந் தேத்த

துவலருஞ் சீர்த்தித் தவலருங் களப்பா

ணைடும்பதி நாப்பன் விடுஞ்சுடர் விமான

நந்தியா வருத்தத் தந்தில்வீற் றிருக்கு

மொருபே ராள திருவாழ் மார்ப

சுடர்ந்திலங் கெரிக்திர் கடந்தொளி பரந்த

பருதி யாழி யொருவல ணெந்தி

யிருசிறை விரிந்த பொன்மலை யொன்று

விகம்பூர்ந் தண்ண பசஞ்சுடர் மேனிப்

புள்ளிறை கடைஇத் துளைவிற் போதந்து

நீடோளி தழீஇய நாளோடு கோஞ்சை

சேயொளி மரகதச் சிலமபொன் றருளென்னு

முந்துமா ராஞ்சியோ உற்றென நின்ற

செந்தா மரைக்கட் செம்மல் பைங்கட்

கரியொன்று பொருளாப் பரிவின்வந் தாண்டாப்க

கென்னென்று கிளப்பரது நின்னருட் பான்மை

யாயிழு மடியேன் மேயதொன் றுரைப்பேன்

காமங் கதுவ வேம மொரீஇ

மயங்குமென் னறிவு சின் னடிக்க

முயங்குமா றென்று மினிதுய்த்தி யெனவே.

க. 22

வேறு.

இவ்வழி துதித்தலு மீசன் செங்கையால்
வெவ்வழி யிடங்கரான் மெலிந்த வேழத்தின்
மெய்வழி தடவந்து விளங்கு மென்றலை
யுய்வழி வைத்திலை யுரைத்தன் மேமினுன்.

க. 2. 7

செயிர்த்துள மகைப்புறச் சீற்ற வெங்கராப்
பெயர்த்தடி யிடாவணம் பிடித்தங் கீர்த்தலால்
வெயர்த்துடன் மெலிந்தனை யறிவு மேயினை
யயர்த்தனை போலுமா லடல்கொள் வேழுகீ.

க. 2. 8

தூவினை யருந்தவந் தொகுத்த போதினுங்
தீவினை யொன்றிடை யிருப்பிற் ரேவரே
மாவினை முனிவரே யாக மற்றது
விவினை யுருமையா னுகர்தல் வேண்டுமீல்.

க. 2. 9

முந்தண விந்திர னனவயின் மூயுறை
கந்தரு வத்தனை கண்ட தீவையின்
மந்தண மறையெலாம் வயங்கு நாவின
னந்தணங் சாவத்தா லடைந்த தித்திறம்.

க. 2. 10

இறைமைசெய் மூன்றிட னிருந்து முத்தொழின்
முறைசெயு மூவரே முறைதி நம்பினுர்
பொறைமருங் கறுத்துளே மான் போதினு
மறையவர் வசையினைத் தடுக்க வல்லமோ.

க. 2. 11

பூவளைக் கிழவனுன் முகத்திற் போதந்து
பாவளை மறைத்தொகை பயின்ற பான்மையார்
நாவளை நன்னெறி நயந்த காட்சியர்
யாவரில் வந்தனார்க் கியைய வெண்ணுவார்.

க. 2. 12

உலகெலா மியவுளா ஜெளிரு மன்னதூங்
மலகிலா மந்திரத் தமையு மம்மனு
நிலவுநா லவர்வயி னிறுவு சீர்மையாற்
றலனிலா யவர்களே கடவுட்டன்மையோர்.

க. 2. 13

சினவியெம் மிகழ்ந்துபின் னிறைஞ்சிற் றீமைதீர்த்
துளவரும் வரம்பெறற் குரிய ராபவப்

எ.—கயேந்திரவரதச்சருக்கம்.

கூ.எ

பனவரை யிகழ்ந்துயின் பழிச்சி யேத்தினும்
வினவின் முன்னிகழ்வினு னரகு மேவுவார்.

கந.()

அலங்கெரி யலர்கதிர்ப் பருதி யாப்மகி
யிலங்குநான் மறையவ ருலவை யேத்துசி;
நிலங்குல விவரெலா நிலாவு பல்லுயியா
புலங்கொளக் காக்குமா றரிமை பூண்டுளோர்.

கந.க

விரிதரு ஞாலமவ் வெம்மை யாற்றுவ
தாரிதென வந்தனை ரதனைக் தாங்கினர்
திரிதரு சுட்ரொடு திகழும் வையமே
ாரியகா அணவுட னுறைப காண்டியால்.

கந.2..

வேரிடைப் புனல்பட விண்செல் வான்சினை
நேருறப் பொதுஞ்சுமாந் நீர்மை வேதியா
சிருற வினியன வுதவிற் ரேவெலரம்
பாரோடு மகிழுமாற் பகர்ந்தென் பற்பல்.

கந.ங

நாலொடு திரியுதன் ஞுணை வில் பான்மையின்
மாலொடு திரியினு மறைக்கு லத்தருக்
கேஞுஙல் னுதவிக ஸியற்று வோர்களே
மேலுயர் பதவிலிற் றிருக்க மேதக்கார்.

கந.ஏ

கற்றினை வெரிந்பெறக் கொண்ட வற்றரு
மாற்றல னந்தனாப் பேணு மன்பினு
நேற்றமில் பனவற்கோ புலைத்தி யீன்றசெய்
காற்றெருமு துறுபயன் கழறற் பாலதோ.

கந.ஞ

நஞ்சினை நுகர்ந்துழித் தமியங் நஞ்சினு
வெஞ்சுமங் தணர்பொரு னுகர் வெண்ணினு,
தஞ்செறி கடும்புந்தங் குலஜு ஞாலத்தி
அஞ்சில ரொஃதுர குழல்ப யாண்டெலாம்.

கந.க

இந்திரன் பதம்பெற வேய்ந்த வாற்றியே
வந்தொரு மன்னன்மாச் சசியின் பெய்துவா
னந்திலோர் பனவணை யிகழ்ந்த வன்வசை
யுந்தவெவ் வரவதா யுழன்ற தோடியால்.

கந.எ

கூ.அ

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

பண்டுதுங் கோவொரு பன்வன் வாய்வசை
கொண்டுடல் பெண்குறி கூடு பான்மைதான்
கண்டுகின் விடையிடைக் கழறிப் போக்கினன்.
மண்டுவெங் காமத்தான் மறந்து எாய்கொலாம்.

கா.ஆ

நஞ்சினுங் கொடியன நவைசெய் கிற்பன
வஞ்சவின் றருந்தின ருய்வ தாகுமால்
வஞ்சளைக் காமத்தான் மயர்ந்து மாழ்கின
ருஞ்சன ரென்பவர் யாவ ரோதுவாய்.

கா.கு

படிற்றினுக் குறையிடம் பழிக்குத் தாதைவெம்
மடிக்கொரு செவிலிவாஞ் சனைக்கு நண்பதான்
மிடிக்கிறை கள்ளாஞ்செய் நினைக்குத் தாய்நறக்
குடிக்கொரு கண்ணெனக் குலவுங் காமமே.

கா.கு

நாமுறு வெவ்வினை யொருவி நாடலும்
வேமழற் குய்தலும் வெய்ய நோய்தெறத்
தாமயர்ந் ததுதணிப் பதுவஞ் சாலும்வெங்
காமமென் ரென்றினைக் கடப்பர் யாவரே.

கச.க

என்றிவை நன்னெறி யியம்பி நின்விருப்
பொன்றின வுரைத்தியென் ரேதுப் போரினுற்
கன்றின களிறிறை கழல்கள் போற்றியே
நின்றன தன்னுள நிகழ்த்த லாயதே.

கச.உ

அலந்தலைப் பட்டதை யருளிற் றீர்த்தலை
நிலந்தலைப் பெய்தவெங் களிற்றி னின்றவென்
குலந்தலைப் பெய்தன கடிந்து கோதில்வின்
டலந்தலைப் படும்வகை சாற்றல் வேண்டினேன்.

கச.ஞ

பண்டையிற் றழிஇயவர் பரிசு கொண்டென
கெண்டையங் கண்மை கேழ்கொ ஸொக்கலோ
டண்டர்கோன வயிற்பெற லாய போழ்தினுங்
கொண்டனிற் கண்பறுக் கொள்கை யீருவாய்.

கச.க

எற்குநீ யருள்பெய ரென்று மெய்தினை
நிற்பதே கருதினே னிங்கிந் ஸீல்பதி

எ.—கயேந்திரவரதச்சருக்கம்.

குகு.

பொற்புற வப்பெயர் பொருந்தல் செய்தியென்
சொற்பொதி துதிசொன்னார் துயக்க றத்தியே.

கசநி

வெள்ளிவெண் கோட்டடல் வேழ மின்னன்
வுள்ளின வகுத்தலும் முவந்து பைங்துழாய்க்
கள்ளவிழ் தெரியலான் கருளை பூத்தனன்
விள்ளுவ ஞம்பல்வாய் வினைக யப்புற.

கசகு

மிடையுமிவ் வருவொரீஇ விண்ணி னின்பதங்
தடையறக் குழாத்தொடிஞ் சார்தி நின்பெயர்
கடையுகத் தெய்தனிக் கடிந கர்க்கியா
ஆடையீப் ரங்கனே யாகென் ரேதியே.

கசன

இத்துதி யியம்பினர் யாவ ராயினுங்
தத்துறல் கடிந்தென துருவ தந்தனென்
வைத்திடல் வைகுந்தத் தன்றி மற்றுண்டோ
வத்திற ணையுறே லவித்து ளேனென்றுன்.

கசடி

அருஞுடை யண்ணலஃ துரைக்கு முன்னரே
யிருஞுடை நிறக்கரி யினத்தொ டிம்மென
மருஞுடை வடிவொரீஇப் பண்டை மாட்சியிற்
றெருஞுடைக் கின்னரர் வடிவு சேர்தலும்.

கசகு

ஆழியாற் போழ்பெறு மிடங்க ரவ்வழி
ழழிநா ஸிரவியி னெளிரு மேனிய
பாழிசால் கின்னரப் படிவ மெய்துபு
கேழுலாங் கிளையொடு விசம்பு கிட்டவே.

கஞி

இருவருங் கடும்பொடு மீண்டி நட்டனர்
பொருவரு மும்பர்ஷு மாரி தூர்ப்ப மேந்
றிருவமர் மார்பணைத் தேவ வல்லியை
யொருவரு மன்மினு அவந்து போற்றினார்.

கஞிக

அயலுறை பிரமணை யமரர் கோவுட
னியலுமெண் டிசைக்கிறை யவரை யிம்முறை
வியலுளங் களிப்புற மிடைந்தி றெஞ்சினார்
செயலுற விடைகொடு சேணி ரேலகினார்.

கஞிட

விரிஞ்சனீ டிசைக்கிறை மேயி னர்வினை
யரிந்தமா முனிவரங் தணர்மற் றேவரும்
பரிந்தபே ரண்பினற் பரவித் தம்மனம்
பிரிந்தரி பதம்புகப் பெயர்து போயினார். கடிச

அவ்வழி யமர்கோ னமலன் பாதங்க
ஞுய்வழி யிறைஞுசியித் தலத்தொர் மாமகஞ்
செவ்வழி யுறச்செயுஞ் செய்கை கண்ணினே
னிவ்வழி யருளென வேத்தி னுனரோ. கடிச

வந்தியா வருந்தொழு மருத நாயகன்
கிந்தியா நின்றது தரலுஞ் சேணின்மா
வந்தியாண் டேகினு நெஞ்சிறு மாழியா
னந்தியா வருத்தமா னத்தை நண்ணினுன். கடுடு

கயேந்திரவரத்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் உசந.

எட்டாவது—தாலத்துவசச்சருக்கம்.

சதுமு னிகழ்ந்ததனை யானறியு மாறே
யோதின னதன்றுதி யுரைத்துநல னுற்றூர்
மேதினியி னெவ்வளவு ஓரென விரிக்கேன்
மாதனி ரெனச்சவுன காதியர் வகுப்பார்.

வையக மனைத்துமகிழ் மல்குதுதி சொல்லி
யுப்யுநர்பல் லோசினெஞ்சு காதையள வேனு
நையபுக கீயபுக லத்திற மறிந்தெம்
வெப்யவினை தீர்த்துமென வேண்டவாவ னேதும்.

வேறு.

பூவரு நான்முகன் முந்து புணர்த்த
துவரு வேலைச லாகிய னாலத்
தேவரு மேத்த திறத்த தெழிற்சொன்
ஞுவரு நாலவர் நாட்டில தென்றும்.

அ.—தாலத்துவசச்சருக்கம்:

எக

மற்றுள தேத்து வளம்படி செல்வ
மெற்றுள தெற்றுள தியாவு மொருங்கே
பெற்றுள தன்னத ணீஷிய பெற்றி
யுற்றுள வாறெவ ரோதுவ ரம்மா.

ஏ

விழுவொலி சங்கினம் விம்மொலி யொல்லென்
முழுவொலி மங்கையர் மொய்ம்மணிக் காஞ்சி
தழுவொலி யாழூலி யோடு தழீஇத்தாங்
குழுவொலி யோர்ப்பருங் கொள்கைய தம்மா.

ஏ

தீயக லங்குபு தேய்வுற நன்றே
மேயக லங்கண் விளங்குவ தென்று
மாயக லங்கவி லப்பதி நாமந்
தூயக விங்க மென்ச்சொலு ஞாலம்.

ஏ

அங்கர் பண்டயர் நற்றவ மன்பா
ன்னனரு ருக்கொடொர் நாயக மாகி
மன்னவர் மன்னென வந்தென வந்தான்
றன்னிக ரில்லதொர் தன்மைய எம்மா.

ஏ

பரந்தர ணிக்குள பண்டு கடிந்தா
ண்றிந்தர மேனிறை செல்வ நிலைத்தான்
புரந்தர ணைப்புற நோக்கு புணர்ப்பான்
வரந்தர நின்றநம் மாலருண் மிக்கான்.

ஏ

மூலைழு வள்ளல் பெயர்த்தொகை முற்று
மோவுற வோவலி ணீகை யுவப்பின்
மேவர நல்கி விசம்பு மறைத்தான்
ஹவுற பண்மக ணீடு தொகுத்தான்.
வேயி.

க

வலிக்கோர் வடமே ருவைமான வயங்கு நீரான்
க்விக்கோர் பகையா கியகாட்சியன் காயு ஞாட்டிற்
சலிக்காத தாலத் துவசப்பெயர் சார்ந்து நின்று
னெலிக்கா ரலைகுழ் தரைகாக்குமோ ருற்ற மிக்கான். க0
தெம்மன் னர்த்திறைக் குமையுயித்துச் செறிந்து போற்ற
வம்மென் னலார்சா மரக்கையினர் கால ஈசப்ப

வெம்மன்னர் மன்னன் மடங்கற்றவி செய்த மேவி
யிம்மண் ணிடங்காத் தனனுளென்றி யேய வந்நாள். கக

காடே யரஞு வுறைமாழுதற் கண்ட வெல்லா
நாடே றினபுக் குனுங்குமீன ஏாடி வந்து
பாடே றியமன் பதைப்பூசலோர் ஞான்று பாராப்
பிடே றியவல் லமைச்சர்க்கிது பேச மன்றே. கக,

சூழ்ந்தே கிடனின்றி யொருங்கு தொகுத்து நாறிப்
போழ்ந்தே யவிலங் கடுகிற்பது பொக்க மின்றூற்
ஆழ்ந்தே நல்கடிந் திறையேதுனை தந்து சேறின்
வாழ்ந்தார்க ளாமே யவராய்ந்து வகுத்தி ரென்ன. கந

தவனன் ரெனவோ தினாதம்மொடு தாழ்க்க கில்லான்
பவனன் றருபல் கதிமாப்படை பண்ணு கென்னக்
கவனாந் தருகங் தருவம்பிணிப் புண்ட வைய
மல்லெனுன் றினபல் லருந்தானை யனிர்ந்து மொய்ப்ப. கச
புரநாறு கிறபோ னிலத்தேரிடைப் போந்த னன்கொ
லரநாறு வேலான் பகைமேற்செல வாயி னன்கொ
றரநா னெறியி னடங்கானெனத் தேவர் சாற்றப்
பரநாறு கோடி படைத்தானைமுன் பம்ப வற்றான். கடு

தள்ளற் கரிய வலத்தானை தழுவ வேகி
யள்ளற் கருங்கா ரிருள்வெய்யவற் கஞ்சி வைதூம்
விள்ளற் கருங்கா னிடைப்புக்கு விலங்கொ ருங்கு
கொள்ளற் கருமா ருயிர்வெளவினன் கொற்ற வேலான். கச

கணையோடு புக்குப் படுக்குஞ்செயல் கண்டு தன்னற்
பிணையோ யொருமாப் பிழைத்தோடலும் பிடு சாரக்
கணையோ டொலிக்கும் புனனுடன் கெழுமு தானைத்
துனையோடு செல்லான் ரெட்டர்ந்தன்பரி தூண்டி யாங்கே

அம்மா விருமா வனங்குப்புற் றடுத்த குன்றி
லெம்மா திருமுந் தெரியாநெறி யேக நோக்கி
விம்மா வெகுளா நெருங்குற்று விசிக மொன்றூற்
றம்மா வியையன் னவைகைவிடத் தாக்கி வீழ்த்தான். கச

குமா விணவிழ்க் கியகாமரு காளை யன்னு
னுமாப் படைவை கிடங்காவத மைந்தி னப்பாற்
புமா லெனவோர்க் தகட்டிற்பசி பாய்ந்தொ ருபைத்
குமாற்ற மிக்குத் தமிமெல்லத் தணந்து செல்வான்.

கூ

துவலுங் துரோணப் பொறைநீங்கி நுகரு நீரற்
துவலுங் துறகல் முகன்றய லோங்கு காளிற்
கவலுங் துயருங் கடாவச்செலுங் காளை யாங்கோர்
தவலுங்து வேதப் பனவன்மனை சார்ந்து கூறும்.

20

வேறு.

வழி மறையோ யானேர் மன்னன் கலிங்க நகரத்
தூழி முறையே யளிப்பே னுறுமா வேட்டம் பெறுமா
பாழிப் படைமுங் துறுத்துப் பீடர்கான் பட்டே னிட்டோர்
நாழி லாட்டிக் குமா நனித்துப் போதந் தன்னுல்.

கூ

துறுக்கும் பசியா ஸயர்வே னென்றுவா ததுவே யொருவாய்
மறுக்குஞ் செயலீ கருதேல் வாய்தந் தனையென் துயிறை
திறுக்குங் தரத்த ஸீயே யென்றங் கினைய திகழ்த்தக்
கறுக்குங் திறத்து மனத்தன் கடிது கொடிது புகலும்.

22

அஹரசே யாக பிறரே யமர் தாமே யாக

புரைசேர் மூவ ராக புன்னு முதவ நக்கின்

றுரைசே ரெங்கை பண்டே யுலந்த நாளின் நதனி

னிரைசேர் மறையோ ரயின்ற மின்னர் னின்க்கீ குவனுல்.

கூ

பருதி வட்ட வெய்யோன் மேல்பாற் படரும் பொழுதில்
வருதி யீண்டு சில்லேன் மறையோர் காளின் வெகுள்ப
கருதி யென்னை யென்று கடிய கழறக் குன்றம்
பொருதின் டோளா னுள்ளம் புழுங்கி நொந்து புகலும்.

கூ

ஜியா பசியா னெங்கே னுவி தாக்க கில்லேன்

செய்யா நன்றி தன்றே சிறிதே கருணை செய்யின்

மையார் வேலை யுலகம் வாழச் செய்த பயனிற்

குய்யா மாற்றம் பகரே னுணவீண் டருளா யென்ன.

கு

பாவிப் பார்ப்பா னரசே பனவ ரில்லிற் பிறர்தா

மேவிப் பாத்துண் பதுவீவா மிக்கின் னுவல் தழியாப்

ஈஸ். தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

சேவிப் பாய்டி பிறதுஞ் செய்வா யென்னெஞ் சொல்லா
போனிப் பானின் நர்பா வென்று புகன்றுன் சினவி.

2.5

அங்கி வருணப் பெயருக் கமைந்த நெஞ்ச னுரையாற்
நங்கு வரிவிற் செங்கைத் தனிவெல்ல குடையான் வெசுளி
பொங்கி வரவிற் புதுதாப் புகரதீர் திவசப் பொருளை
நங்கி வருமா வள்ள நுனித்துப் புக்கான் விரைவின்.

2.6

பஞ்சி யனமென் கதலிப் பைந்தீங் கனிநேர் கானுற்
நஞ்சி யகலான் கைக்கொண் டடலூழ் பிடர்தொட் டுந்த
விஞ்சி யடரும் பசிததீ மெல்ல நுதூப்ப நோன்பின்
நெஞ்சி யதுகா ஜென்ன விகன்று பனவன் முனியா.

2.7

கேடு வருமுன் மதிதான் கெட்டேட் வருமென் றுன்றே
பீடு கெழுமச் சொற்ற பிழையில் வாய்வைக் குரிதி
ஞெ கரிவே தின்மை நாட்டிச் செல்லுங் கெட்டியோய்
வாடு கருமபேயாதி யென்று சாபம் வகுத்தான்.

2.8

பகரற் கரிவ கொடுஞ்சொற் பகர்ந்தட் டன்ன வொழித்து
நிகரி விலலங் தூய்மை நிரீஇய பண்பின் மீட்டும்
புகரின் மறையோர்ப் பேணிப் போற்றித் திவசம் புரிந்து
நகாவுற நயவங்க கொருவி நுனித்த தவத்தா னிப்பால். . 2.9
ஒதல் கேளாப் பரியூர்ந தொல்லை தானை யணவிக்
காதல் கெழுமு நகரங் காணக் குறுகி மனைபுக்
காதல யாவும் பிறழு வமைச்சர்க் குரைசெய் பொருடீத்
விதல் சாலாப் பேயின் வெய்ய படிவ முற்றுன்.

2.10

அரண்பால் வைகும் பலரு மஞ்சி வெருட்ட வெருவா
மூரண்பாய் கருமபேய் விழியா முகிழா வகல்வாய் விரியாச
சரண்பா லானு ராகார் தமைவாய்ப் பெய்துண் டகலாப்
பரண்பா வியபைங் கானம் படர்தங் தேகும் லாவம்.

2.11

கரிய கெடிய போந்தைக் கருங்காற் குறுங்கைப் பைங்கட
பெரிய செடி.கொள் செண்ணிப் பேழ்வாய் முடைநா ருடலத்
தெரியங் கொத்த குஞ்சி யிகற்றீர யெங்கு முழிதங்
தரிய கானம் பருவ ஸபஞ்சுறாற் றிட்டி ராக.

2.12

அ.—தாலத்துவச்சீருக்கம்.

୪

வந்துர் மாண்பேயாண்டும் மறுகி மறுகி யழலுங்
நந்துர் செங்கை நம்பி நன்போர்க் களப்பா எருசீக
முந்துழ் பிடர்தொட்ட உந்த முயந்தின் தெய்தி யொருசு
வெந்து மொழிசீக தூர் மேயங் குறையுங் காலை.

6-4

எம்மான் பாதனு சுடரு மெழிலார் நுதலேவர் மறைப்பீயா
னம்மா நந்தி வருத்த மான மதனை யண்மி
வெம்மா யங்கட்ட டருள்கொள் ஓவழ முன்னுட் டதித்த
நம்மா வினைகோ பாடல் நவின்று போற்று மோர்காள்

(5-15)

அன்ன பாடல் வெம்பே யகனஞ் செவியு டேரு
முன்ன சேய்ந்த கழுதின் முடைகொள் படிவ மாறி
யின்னின் கூடர்செய் மேனி விசும்பு போகு கட்டு
மண்ணர் மன்னன் தெய்வ வடிவக் பெற்று மகிழ்வான்

,K 'hr

தங்க ரங்கம் பொலியுந் தமியன் படிமாற் வினுக்கு
மங்க ரங்க வைபோ கங்க ஞக்கு மாகப்
பொங்க ரங்கட் இறுமும் புரைத் தூரைந் துதவி
செங்க ரங்கன் சூவியார் ரேவிக் தண்ணிற் பராம்.

150

நூதந் தோறுவ் கதுவும் புரைகொ ஞுயிர்கண் மாட்டீட
யேதந் தீர தின்று யேசீனூர் காண வெந்தா
யெந்தா யறிவே தில்லே னினையில் பேறு பெறுமா
வந்தா யெனினின் மாபம் வல்லா ராக்காண் சொல்லய்,

15-2

சொல்லார் வேதங் காணுத் துயோப் தோற்ற மேவி
யொல்லா வேழங் காப்பா ஆள்ளிற் ரதுதா னிற்ப
வுள்ளி யம்மா சொற்ற வுரையொன் தெவியேன் பெற்ற
வெள்ளும் படி.வம் போக்கிற் தென்னி னருடான் யாதே

五九

வானே வளியே பெரியே மலியும் புனலே நிலனே
யகனேய் வடிவொன் நேந்தி யவிர்ந்தாய் களப்பான் மீதை
யவிர்ந்தா யதுதா னும்பர்க் காக்க மெனினு வளியே
னவிந்தார் பிறவி கழவா னயக்க தென்றே நவில்ட்தீன்.

g.v(

କୋଣାର୍କ

என்றன னிறைஞ்சி யேத்து மெல்லிவின் னவர்க எார்ப்பப்
•பொன்றினி விமானத் தோடு புகுந்துவை குந்த மேவி

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

திவாரவர்க்கன்பார் கோமான் வருகென நிகழ்த்த லோடும்
வன்றிறல் வேந்தன் ரெய்வ மானத்திற் கருவு மாதோ. ச. 1

ஏகின என்ப சேஞ்சே ரிந்திரன் பிரம் ஞாதி
யோகியர் மூக்கி ஒசுசி விரனிறீஇ யுவப்பவன்கா
பாகியல் கிளவித் தீஞ்சொற் பாவையர் பரவ மேலாம்
போகவிட் டுன்றம் பல்கும் புண்ணியப் பதவி மீதோ. ச. 2

நலமகள் பூவின் மேலா ஸீலையென் நிவர்கள் சூழு
புலவர்க டுதிப்ப வைகும் புனிதன்வை குந்தம் புக்கு
வலமுறை வர்து போற்ற மாயவன் றன்போ லாக்கி
பிலகிய கண்ட யான மீந்தவ ஸிறீஇயி னுனே. ச. 3

தாலத்துவசச்சருக்கம் முந்திற்று.

ஆ செய்ப்பன் ந. மக.

ஏன்பதாவது—இந்திரயாகச்சருக்கம்.

அரவணிக் கிழவனான் றருவி விட் டகறலும்
கரமலைக் கிழவனத் தவியிகடக் கருதுச்சர்
யிரவுஙல் வேள்விதான் செயலிழூந் துற்றகைகக்
குரவனைப் பரவிடை கூறினு னேரவே. க.

அண்டளப் பானுளத் தாலளாந் தாயதே
மாண்டபண் பிற்றுநீ வாழியா யத்தலத்
தேண்டொகுத் தேவரே யேயுயா ஞேதுவார்
நீண்டமா மகமவ னேர்தனன் ரென்றனன். 2.

தானுடைக் குரவனேர் தந்தமாற் றங்கொடே
வானிடத் தவரைசீர் மாமகக் குரியன
கானமுந் துளவினு னுறைகளப் பாளிடை
மானமின் றீட்டுமோ வல்விரைந் தெண்ணனன். 3.

ஓசனை யெல்லைமட் டயர்கெடுங் காவணம்
பேசின நெறியொரார் பெட்டினிட் டனரவ
ணைசில்பண் டாரமே யெய்தநற் றூரமே
யாசையோ டலையவே யங்கினுய்க் தாரமோ. 4.

கீல்விசா லந்தணர் கிளருமா முனிவர்கள்
வாள்ளினை விச்சையர் மற்றுள தேவர்க
ணீள்ளினைச் சித்தரா தியரெலா நின்றசீர்
வேள்விகா ஸிப்பிழைமுந் தெய்தினை நொய்தினே. டி

வெண்களிற் ருழவன்விண் னுல்குவிட் டினிதெழு
வெண்களிற் ருளவனற் பெயரிகங் தறிகலான்
மண்களிப் பெய்தவிண் வாழ்வளார் சூழ்வரக்
கண்களிற் தெரிதரக் கணடதிற் புகுதுவான். கூ

மதிவலன் புகன்மருன் மற்றுளர் ருந்தொகப்
பதிவலம் வந்துசென் ருயர்பதங் தரும்வணங்
துதிவலங் தெம்பிரான் ருணையடி முடியுறப்
போதிவலன் பூருளெனுப் போற்றியெய் தினனரோ. எ

வேறு

தூய் மாழுடி வழங்கிய சோழன்பேர் புஜோந்த
பாய மாசதூர் வேதிமங் கலத்துறை பார்ப்பார்
மாய ஞர்க்கடி யார்க்கெலா மகத்திறங் காண்பா
னேயு மாசையுள் ளெய்துமு னெய்தினன் மகவான். அ

போந்து ளானெனப் பூரண கும்பங்கொண் டெதிரே
யேயெந்து ளார்மறை யந்தணர் தமைத்துதித் தேத்தி
யாய்ந்து ளீரெனக் கருளினி ரவிர்மகச் சாலை
சேர்ந்த மீசனாக் காக்குமா செய்ம்மென மொழிந்தான். கூ

மாக நாயகன் மொழிப்படி மாகமேற் புலவர்க்
கேக நாயக னடியவர் சூழ்ந்தெழுந் தனையான்
மோக னுயகன் வேள்வியஞ் சாலையை முன்னுப்
போக நாயகன் பிற்படப் போயினர் மாதோ. க௦

புக்த வாசவன் புலவரற் போதுமே லவர்க்குத்
தக்க வாறுபஃப் றவிச்சித் திருத்தலு மிருப்ப
மிக்க வாங்கிரன் மெய்ப்படு தூய்மைய ராக
வொக்க வானவ ருட்னென விந்திரற் குரைப்ப. கக

ஓய வானவர் யாவரு மிரும்புன லாடித்
தூய வாயச மாச்சிர யத்துறை புகுந்து

எஅ

தேவதாருவனத்தல்புராணம்:

மேய நேமிசங் கவிர்குறி தோளிடை விளங்கப்
பாய புண்டரம் பனிரண்டு மெய்பெறப் பரித்தார்.

க.2.

நீல மால்வரை யுச்சியி னவிர்மதி நிலலேவ
போல மானிறப் புரந்தர ஞகமே பொலியும்
வாலி தாகிய புண்டரக் குறியன்வண் டடங்தோன்
மேல வாழிசங் கவிர்குறி பொறித்துவிற் றிருந்தான்.

க.ங.

எம்மிற் பன்மடி யாய்ந்துளா ரினையமா மறையோர்
தம்முற் செய்ம்மக மெத்திறத் தோவெனத் தமியன்
விம்முற் றுன்குரு வினைவயிற் றழீஇயின னவரைக்
கைம்மிக் கோங்கிய களிப்பொடுங் கடைசெலக் காஸ்பான். கச
பண்டை ஞான்றிடைப் பயின்றுள பண்பினும் பரமன்
ரெண்ட ராயவப் பனவர்தஞ் சொன்னெறி யாலு
பண்டர் நாயகன் வினைமுத லோனென வாமையாத்
தண்ட றீர்க்குமத் துவரியுத் தானெனச் சாற்றி.

க.டு

மற்று முள்ளமா முனிவரர் மறையவ ரிவரை
யுற்ற பன்னெறித் தலைவரா வஞ்சறுவித் தொருங்கே
கற்ற கண்ணுபு கடைப்பிடித் துரியகந் தருவம்
பெற்ற தோம்பிநற் பூசனை முறையெலாம் பேணி.

க.க'

ஞாலஞ் சூழ்வரப் போக்கிமீண் டெய்திய நாளாற்
கோலஞ் சூழ்வரக் குறித்தெழு நாள்வரைக் கோதி
லேலஞ் சூழ்குழற் சசியொடு மின்திரன் முன்போற்
சீலஞ் சூழ்ந்துசெச்ம் பொற்றவி சேறினன் சிவனை.

க.ஏ

மறைமு முக்கொலி புலவரைக் கூவொலி மலிவுற்
* றறைக முற்பொலி கண்டிய தேவன்சே யழகன்
இறைவ னும்பலைக் காத்தரு விலஞ்சிதொட்ட டகழ்ந்து
நிறைய வெய்திய புகழென நிலனெலாம் பரவ.

க.அ

பண்டை ஞான்றினி அறைனப் பருணிதர் யகரக்
கண்ட வேள்விக வளாருங்கொரு பொழுதிடைக் கண்டா
லண்டர் நாயக னின்றிழைத் துளமகத் தனுவிற்
கொண்ட பாகத்திற் கொக்குமோ வெனவும்பர் குறிட்ப.

க.கு

* இந்தப்பாடவிற் குறித்தகதை இக்கோயிலில் வரைந்துள்ள சிலர்
சாதனத்திற் கண்டது.

குறித்த யாவையுங் குறைவோடு கோதற வாற்றிச்
செறித்த மாபடுத் தொருமுதற் றேவினை யார்த்தி
மறித்தம் மாமறை யந்தண ரீண்டினர் மகிழ்வார்
பொறித்த சீரவன் பெறும்படி யாகிகள் புகல.

20

எழுந்தவ் வானவர்க் கிறைமகன் சதமக னென்னும்பே
ரமுந்து பட்டதின் றும்முடை யருளினு லதுதான்
கொழுந்து பட்டுமேல் வளருமா கூட்டினி ரென்னு
விழுந்து போற்றுப் பேவன்டுவ நிதியெலா முதவி.

25

அங்குத் தன்பெய ரெற்றைக்கு மனிர்தரு மாறே
பொங்கித் தண்புனல் பொழிதரப் பொய்கையொன் றகழ்ந்தத்
துங்கப் பைந்தடத் தவயிரு தப்பெயர் தோய்ந்து
வெங்குற் றங்கடி நான்த்தை விதிமுறை யாடி.

22

அன்ன மாதவர் ருமாத்தொடு மம்பரத் திறைவன்
கன்னி யாரெயில் சூழ்கிடந் தூங்கெலாங் கவினு
மென்னை யானுடைப் பரமன்பொற் கோயில்சென் ரூதி பேர
மின்னு கோபுர மேருவை யிறைஞ்சியுண் மேவி.

25

மட்டி னற்படி மாற்றினுக் குடல்பெற வழங்கி
யுட்டி ணிந்தபே ரன்பினுற் பூசனை யுனுற்றிக்
கிட்டி யுள்ளொழு மார்வமே ஸீட்டெடாடு செழுமி
யெட்டி ணைந்தினுக் கிறைவனைப் பணிந்திது புகல்லான். 28
வேறு.

முழங்கு வேத முடியிடத்து முந்து தேவர் விழியிடத்துஞ்
க்கழங்கு வேலை யிடத்துமனைத் துயிர்க ளிடத்துஞ் தனியுறைதி
யழங்குவேழ முனமழைப்ப வன்பின்வந்தோய் செம்பொன்முடி
வழங்கு சோழ விண்ணகர மிதுவோ வனக்கு வைகிடமே. 29
வெங்கண்வெருவ வறனின்றே விரும்பிக்காண்பா ணைந்தவித்துத்
தங்கண் மனத்து நேரிக்குறினுஞ் சான்றேர் காணுத் தத்துவந்
துங்க மனிய மம்பொன்முடி வழங்கு சோழ சதுர்வேதி
மங்கலத்திற் புகுவேனுக் கெளிவந் தனையென் வழக்கோகான்.

உள்ப்பா லோகை பிடித்துந்த வுன்னை யோங்கு வைகுந்தத்,
உள்ப்பா ரளவா மாண்பொடுகண் டணமவான் றவத்தோர் தொ

அு

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

டாங்கெதய்த, வளப்பான் மையினீர் புறங்கரம்பை வளாநாட்டின
நாட்டியசிறப்பாற், கணப்பா விதீனை விரும்பினை யென்னிற்
கழறல் பிறிதுண்டே.

2.61

வேறு.

காம மோவிலா கடைபெயர்ந்தென,

நாம வாகமேய் நயன னிவ்வழி

வாம சேகலீ மாத ராளோடுங்

தாம நீடுழாய் தமிபற் போற்றவே.

2.62

சும்மை யார்விசும் பொளிரத் தோன்றினு

னெம்மை யானுடை பிசன் கார் முகில்

செம்மை மேருமேற் சேர்ந்து தோன்றுமா

பொய்ம்மை தீர்திறற் புட்கடாவியே.

2.63

கண்டு போற்றிநீர் கண்பெய்யர்ப்பமேன்

மண்டு பேற்றினுன் மலிர ஞோக்குபு

விண்டு போற்றுள மேய புல்லன

கொண்டு பாற்றுமோ குன்று மாறென.

2.64

பயம்படாவிழி பலவு மாகமே

னயம்படாமிளிர் நாக நாயக

னியம்படாதன யாவு நீத்தியென்

கயம்பட இஇயர்நீர் கண்ணி னார்க்கென.

2.65

தணப்பில் காதலான் றளையு மன்பினு

லுார்த்த வங்கனே யோகை போய்கின்

பனைத்த பூந்தடம் படிந்து ளோருளாம்

பினைத்த தந்தனம் பேதொ ரீஇயெனு.

2.66

உள்ளி னின்றன வொருங்க வித்தயின்

கள்ள பைந்துழாய் கவிலு மார்பினுன்

கொள்ளு சோதியாய்க் குலவு தன்னுரு

விள்ளு விம்பமே மேயி னன்றோ.

2.67

வரம்பெற் றண்ணலை வாழ்த்தித் தன்பெயரும்

புரம் பெற் றுன்மிசைப் புரந்த ரன்பிற

வரம்பெற் றேங்குமந் தணர்க ளாதியாத்

தரம்பெற் றுரெலாந் தம்மி லெய்தினூர்.

2.68

இந்திரயாகச்சருக்கம் முற்றிற்ற.

ஆட செய்யுள் ஸம 0.

பத்தாவது.—தீர்த்தமாண்மியச்சருக்கம்.

அருஞ்சவை யமுத வாவி யாய்கலை வசிட்ட தீர்த்தம்
பெருந்தவ முனிவர் பாழி பிறங்குவா னவர்கோன் பொய்கை
திருந்திய களிறு காதீத செழுந்தட மெனவைந் தென்ப
பொருந்துமித் தலத்தத் தெய்வப் புனற்புக முரைனின் றன்றே. க
கார்த்திகை மதிசேய் வாரங் கதிர்ச்சடர் தருமுன் போதங்
தியாத்தநான் முறையிற் செய்வ யாவுஞ்செய் தமுத வாவி
யேத்துநீ ரறுகை யாப்பி தெறுத்தினி தாடி ஞாலங்
தூத்திறன் மறையோர்க் கிவோர் சுடர்முடியரச ராப. 2

பணமதிற் பாதி யஃதிற் பாதியே யெனினு மன்பிற்
குணமதி மறையோர் கொள்ளக் கொடுக்கதங் திறத்திற் கேற்பக்
கண்மதி லண்யா ஸீட்டு கருஷினை கழியக் கண்டு
மணமதி துளவத் தாரான் மல்கருள் பெறுப சால. 3

சந்தர வமுத வாவி தோய்வனர் தான் மாக
அந்தண ரிருத்தற் கென்ன வவரினி துண்டற் கென்ன
மந்திர முதவி னேரு மாநில நல்கி னேருஞ்
சந்தத மிருத்தற் கென்றே சமைந்தது துறக்க மம்மா. 4

ஆவிற் பிதிரர் கொள்ள வமைத்தன ரீரு வாவின்
மேவரு சிராத்த மென்னின் விளம்புமப் பிதிரர் யாரு
மோவில்பல் கற்பங் கஞ்ச னுலகமே ஹுவந்து வைகித்
தேவர்த மழுத மாந்திச் சிவனுப திண்ணாந் திண்ணம். 5

சொற்றவச் சிராத்த மாங்குச் செய்திடச் சூழ்ந்த போழ்து
முற்றவக் கயையிற் செய்தாங் குயர்பயன் முன்வந் தெய்து
மற்றுமாந் தணர்க்கு வல்கி வழங்கினே ரிம்மை யாவும்
பெற்றுறைந் தீற்றி னெய்தாப் பேரின்பம் பெறுவர் தாமே. 6

அண்ணலார் தளிக்குத் தென்பா லாகிய வசிட்ட வாவிப்
புண்ணியத் தனுவிற் பூர்வ பக்கமே காத சிக்கண்
மண்னுபு மனுமுற் றேதி மறையவர் பெறப்பொன் னீந்தோர்
நண்னுபு விருமைக் காய நலனெலா மொருங்கு மாதோ. 7

அருமறை யிகழ்ந்தோ ரோது மந்தணர் தமைநிங் தித்தோர்
யெருமறை கெறியை நீத்தோர் பேணலர் மறையோர் தம்மை

ஆ

தேவதருவனத்தலபுராணம்.

யுரிமையினையார் யாரு மூளைவந் தாடி யந்தத்
திருமறையோரைப் போற்றச் செப்புமாங் நவைகள் பாறும். அ
யர்மகப் பேற்றை யுன்னி ஒவற்றிக் திங்க டோறு
மயர்வற மனையோடாடி மாயவற் பூசை மற்றி
யனுறு பாய சான்ன நிலேதித்து நவினும் பார்ப்பார்
பயனுற வுய்த்தோர் யாண்டிற் பளகறப் பெறுப சேயை. கூ

வசிட்டனார் தடநீள் கோட்டில் வான்றவம் விழைகின் ரூருங்
கசட்டினைக் கடியுங் காயத் திரிகணித் தியைக்கின் ரூரும்
விசிட்டமும் பெறுப வாங்கு மென்றலைப் புதல்வர் மார்பி
னிசைத்தநால்பொருத்தினேர்களெய்துபே ரஹரத்தற்பாற்றே.

அப்பெருங் கோட்டிற் செய்யு மன்னமாத் தானத் துற்ற
செப்பரும் பயனைச் சொல்லச் சேடனு மயர்வி கொள்ளு
மெய்ப்பொருட் கல்வி யாங்கு விளம்பிடப் பெற்றேர் சேட
னெய்ப்புற வாகை வேய்ப வென்பவக் கலைகளானே. கக

மிகையறு கடவுட் டான மேல்புடை முனிவர் பாழிப்
புகரறு மீரு வாவெரண் கதிரராப் பொத்து மெல்லை
பகர்விதீ பாத மத்தோ தயமகோ தயமிப் பான்மை
தகைசெயும் பிதிர்நா வின்ன தணப்பரு மல்க லானே. கக

மறையினுப் பிரம மென்னு மனுவரைத் தினிதின் முழுகி
முறைபடத் தருப்பித் தாங்குக் கேத்திர பிண்ட முன்னு
வறையிர ணியசி ராத்த மாற்றியார் பிதிரர் முத்தித்
துறைபுகுந் தருளை யெம்மான் றக்கொடு துய்ப்ப ரன்றே. கக

அப்புன லாடி னேர்மூ வேழ்பிறப் பல்கு மொல்லா
வெப்பொருங் கொருவி நங்கோ மேலையோன் படிவந் தாங்கிச்
செப்புவை குந்தத் தன்னுற் கணித்துறச் செறிந்து வாழ்வர்,
மைப்புய லைன்யான் பாதங் கரியிவை யனைத்தும் வாய்மை. கக

ஈறு மதியி னெந்த ஞாயிறே யெனினு மாக
வாரணக் கிழவர் வாவி யாடியங் தணர்க னேற்ப
வோரனு வளவிற் செம்பொ னுதவினே ரங்கத் தான்முன்
மேருவைத் தான மீந்த வியன்பயன் பெறுப மாதோ. கக

வாம்பரி வேள்வி நூறு வகுத்தவன் றடத்தி னுனி
யாம்பரி வுறுநற் றிங்க ளவிருஞ்சுக் கிலத்து வாவி
லோம்பருங் கேட்டை நாளா அவப்பன ருடல மண்ணிற்
றேம்பவி லணை ஞுட்டிற் சிவணவீற் திருப்பர் சானும். கஞ

அத்தடம் படிந்து வெண்டு சந்தனர்க் கன்பிற் நந்தோர்
வித்தக முதல்வற் போற்று மேதக வுதக தானஞ்
சித்தமா சகலச் செய்தோர் சேர்தரு பயன்கள் யாவு
மெத்தனை யுகஞ்சொற் றுது மீறுகாண் பரிப வாமால். கன

குறுவரைத் தபுத்த வெம்மை கோதையர்த் தடிந்த தீய
பரவுமாந் தனைர நிந்தை பண்ணிய கொடிய பாவங்
கரவிடை யேதி லாட்டி கற்பழித் திட்ட வெல்லாம்
கிர்வுமற் றவுமத்தீர்த்த மேயவர் பொடிப்பர் நொய்தின். கா

தகாவயி னுகர்ச்சி யெம்மான் றுண்மலர்க் கன்பி னுரை
நகாநனி யிகழ்த லேதில் சமயத்தை ந னுக வுள்ளால்
புகாநெறிப் புகுத வின்ன புரையெல்லாம் பொருமி யேகுந்
தொகாவரு மகத்தோன் பாழி தோய்தரக் கருதி னுர்க்கே. ககு

எனையவை கலுமே யாக விபத்தினைக் கராமுன் ஏரித்த
புன்ல்படிந்துடையோர்க் காணிற் பொருமிநொந் தகலுங் கூற்றங்
கனைகழு லரசர் சிற்றங் கன்மிசை யெறிபந தேய்க்கும்
வினையமாற் றலர்செய் தாலும் மிடைத்ரா தகலு மன்றே. 20

ஏந்தையைப் பூசை யாற்றி னிசைதரு பாருட சூத்த
மந்திர நுவன் று குல்லை சண்பக மாலை யாதிக்
கொந்தவிழ் சிகழி சார்த்திக் கோதையைச் சிறப்புச் செய்து
சந்தத மிறைஞ்சி னெய்தாப் பேப்ரெலாந் தழுவு கிற்பார். உக

பல்லிய முதவல் செய்வோர் மானியம் பரிவி ணீவோர்
புல்லிரு ளகல முன்றிற் புனைசுட ரமைப்போ தேவ
வல்லியை விறையைப் பூசை வகுப்பதற் று. ய தந்தோர்
சொல்லிய வெவரு நம்மான் றுதையருள் பெற்று வாழ்வார். 22

அரசரா னெய்து மேத மடையல ராற்றும் புன்கண்
விரசபேப் பூத மாற்று மிடுக்கண்கள் வெள் ணி நாளால்

அசு

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

முரசதிர் கோட்டத் தெங்கோன் முளரியம் பாத மேத்திப்
பரசின்முற் ரெழித்து நன்மை பயின்றுற வைகு வாரால். २८
மேதகு முன்றில் வைத்த வேழத்தின் வடிவந் தன்னைக்
கோதறு புனலி ஞட்டிக் கோசிக மமையட் சார்த்திப்
போதுது யதுமே ஞளிற் புகறுத நவின்ற போற்றி
லேதமிலமர ரின்ப மிம்மையே பெறுகிற் பாரால். २९

அளிசெய விங்க ஞூற்ற வந்தரி பூசைக் கீங்கு
தளியது புதுக்கி மற்றுங் தந்தனர் சாறு கண்டார்.
களிசெய்பூந்தோட்டமிட்டார்கதிர்க்கும்வாகனங்கள் செய்தோர்,
விளிவற வின்ப மெல்லா மேவின ரிருப்ப வென்றும். ३०

யான்சிறி தறிந்த வாரே யினையறு நங்க என்பிற்
றேங்செயுந் துளவ மோவி திகழ்களப் பாளி னேற்ற
மூன்செயும் பிறவி நோய்க்கோர் மருந்தென வுரைத்தே னங்கள்
வான்செயும் படிவற் போற்றி மல்கினிர் வாழ்க வென்றூன். ३१
என்றலு முனிவ ரெல்லா மெழுந்துபே ருவகை பொங்கச்
சென்றடி பணிந்து சூத செப்பிய தலத்தை யாங்க
ளின்றடைந் திறைஞ்சு மாறே யருளென விடையேற் றுங்க
ணைன்றிய விசம்பா றுக வற்றனர் களப்பா ணுப்பன். ३२

மந்திர நுவன்றூர் புக்கார் வளர்புனற் றடங்க டோறுஞ்
சந்தத மிவைபோல் யாண்டுங் கண்டிலே மென்று சாற்றி
முந்துற விரைவி ஞடி மொய்ம்மலர் பலவுங் கொய்து
கிங்குரங் காத்த செல்வன் சேவடி பூசை செய்து. ३३

ஐம்படை யண்ணற் போற்றி யாங்கவர் விருப்பி ஞறே
நம்பெரு முதல்வ னல்க நவையொரீஇ னளிந்து போற்றி
யும்பரும் பிறரு மீண்ட வோங்குவை குந்த மேவிப்
பைம்புயல் வண்ணன் பாங்கரப் பயில்வன ரிருக்கின் றூரால். ३४

அந்தனர் வாழ்க வேள்வி யானிரை யாவும் வாழ்க
சந்ததந் திங்க டோறுங் தளிநனி பொழிக ஞால
முயங்கினி திருப்ப வித்தி னுவப்புற னினைவு மல்க
கெந்தமிழ் வளமிக் கோங்கித் திருவொடு பொளித் து வாழ்க. ३५

தேவதாருவனத்தலபுராணம் முற்றிற்று.

ஆக்செய்யுன் சுடு0.

களப்பாள்

ஸ்ரீகஜேந்த்ரி வரதர் சிலாசாதனங்கள்.

மஹாமண்டபம் சோபணமண்டபம் தேன்புறம்.

எவ்வள்ளி ஸ்ரீ கோமாறபங்கா திரிபுவன சங்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீகுமரீசுக் ரட்டவர்க்கு யாண்மூர்க்கலவது கற்கடக நாயிற்று ஸ்ரீவ பகுத்து; திரிசியை மும் சனிக்கிழமையும் பெற்ற மகந்துநாள் இராமேந்திர சோழவள் நாட்டு புறக்கரம்பொகாட்டு அகரம் ஸ்ரீ முடிவழங்கு ஹோழ்தூரவேதி மங்கலத்து முடிவழங்கு சோழ வின்னைப்பெருமாள் திருமுற்றத்து ஸ்ரீஸேந்திரதி ஆழ்வார் ஸ்ரீபண்டாரத்தார்க்கு இவ்வூர் கோமடத்து உட்யக்கொண் டாப்ட்டர் பாரிசை எங்கள் சமையஞர் கொமர ஏறத்து கேசவபட்டவர் வதாயாஜியாரை முதுகண்ணுக (கார்டியன்) உடைய கற்பகங்பிக்கானஅக்ஷா எரியென தன்மதாரப்பிரமாண இசைவுதீட்டு இவ்வழுரில் எங்களுக்கு சாதாரணமாய் மூன்றுக்கண்டில்லையாய்க் கிடைத் தலமான ரொழுங் ஆழ் வரச் தன் பேர்நாட்டி காணி ஏற்றுப்போதுக்குறாவில் எங்களைக் கூட்டா தீபந்திர யிலாப கெளதமடிப்பெறுவதையாலே கடமை இறுக்கையாழ்வார்க்கே பிரமாண்யால் இவன் கடமை இருதேபோய் இவன்பேர் கடமைக்குப் புணப்பட்ட ஸ்ரீ கோவிந்தப்பெருமாள இங்காயனுருக்கு இவன் பேர்க்கட மைக்கு எந்த சீலகங்களில் என்பத்தானின் கூரும் என்னுதான ஒன்று பாதுயில் இவன்விற்ற எல்லத ஆகவது கீவ உறுத்து கூக்க இவ்வழுரில் கைக்கியுள்ள எல்லங்களில் ஆழ்வார் கூற்றிடை திருநாமத்துக் காணியாக ஏற்றுக்கொள்ளவுட நான் இங்நாயஞருக்கு தன்ம தாணமாகக்கொடுத்த எல்லமாவது பிடாகை சோழனுக்க நல்லூர் ஸ்ரீதேவி வதிக்கு மேற்கு இநுவரக்க வாய்க்காலுக்கு தெற்கு சங்க சதிரத்து ஆற்றுக்கு மேற்குப்பட்டல்லத்து நீ. காவுதும் உகை சதிரத்து ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் விலையால் திருநாமத்துக்காணியான சீலத்து என்னோபாதிஶாய் நான் கொடுத்த எல்லம் ஜூஸ்வழு-ம் இவ்வதிக்கு கழுகு இவ்வாய்க்காலுக்கு தெற்கு சங்க சதிரத்து எடிப்பு இரண்டிலே எல்லத்து எல்லம் வது-உகை சதிரத்து மனோடிப்பு உள்பட நீ. வதுகிவா முன்பு ஆழ்வார் கூரும் இவன் தன் வழியால் இங்நாயஞருக்கான சீலம் நீக்கி என்னிடுதான நீ. ஏது? ஆக என்னுதான மனோ எடுப்பு உள்பட நீ. ஓரீங் வது உவது இங்கீலம் அரைமா அரைக்க காணி முந்திரிகை கீழரையே முந்திரிகையும் இம்மனையில் சீன்ற தெங்கு கணும் மரமும் மேல்விதாயும் மற்றும் ஏற்பட்ட உரிமைகளும் அகப்பட தாணமாக உதகம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். இங்காயஞர் ஸ்ரீஸேந்திரதி

ஆழ்வார் ஸ்ரீபண்டாரத்தார்க்கு கோமடத்து உய்யக்கொண்டாபட்டர் பாரி மை கற்பகங்கொண்டிச்சானியென் இப்படி ஸ்வத்தது இன் நீ் ஸ்ரீ வதுகீ் றவது தர்மதானமாகக் கொடுக்க முதுகண்பட்டு இத்தர்மதானப் பிரமாணம் இசைவுதீட்டு எழுதினேன். கொமரபுரத்து கேசவபட்ட சர்வதாயாஜியார் எழுத்து.

அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம் தேன்மேல்புறம்.

2. ஸ்ரீ கோமாறபன்மா திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலசேகர தேவர்க்கு யாண்டு உயிர்-வது பங்குனிமாதத்து நாள் இராசேந்திரசோ முவள நாட்டு புறங்கரமபை நாட்டு களப்பாள் அகரம் முடிவழங்கு சோழ சதுரீவேதி மங்கலத்து நாயனார் முடிவழங்கு சோழ விண்ணகரம்பெரு மாள் ஆனின்காத்த பெருமாளுக்கு வரக்கருடையார் காடுவெட்டியார்மகருர் சொக்கநாயனார் இங்காடு மூருக்கு பூசைக்கு கட்டின சந்தி ஒன்று சந்திரா குத்தவரை விசையகண்ட கோபாலர். ॥

கருப்பக்கிரகம் தேன்மேல்புறம்.

3. ஸ்ரீராசராச சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு யம்-வது துலா சாயிற்று பூர்வபகுத்து துதியையும் வெள்ளிக்கிழமையும் பெற்ற மூலத்து நாள் சுத்தவல்லி சதுரீவேதி மங்கலத்து கொம்மரை வரதராசப்பட்ட னென் வரக்கருடையான் சொக்கநாயனார் விசையகண்ட கோபாலத்து நான் ஸ்லவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரிசாவது இந்றை நாளால் நான் இவர்க்கு விற்றுஏகொடுத்த ஸ்லமாவது சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழ இனுக்க நல்லூர் நீ் ரூறுக்குவது எங்கள் மாமனார் சோமதேவபட்டர் காணி யான முடிவழங்கு சோழனுக்க பெருமங்கலத்து பிடாகை சுத்தவல்லி நல்லூர் நீ் ஸுநிவதும் சோழனுக்க நல்லூர் நீ் யசாலும் சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழனுக்க நல்லூர் நீ் காழீஸுவதும் ஆவு நீ் உயரும் இங்கிலம் இருபத்தஞ்சமாயும் விற்றுக்கொடுத்துக்கொள்வதான் எம்மி விசைக்த விலைப்பொருள் அன்றூடு நற்காசினால் பு. எாகும் இப்பணம் எழுதுற்று ஜம்பதும் ஆவணக்களாறியே காட்டேற்றி கைச்சிலவிற் கைக் கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். விசையகண்ட கோபாலத்து கொம்மரை வாதராசப்பட்டன் எழுத்து இப்படியறிவேன். இராஜூர் கெ. திருவாங்க நாராணப்பட்டன் இப்படியறிவேன். வெள்ளோகல் லூருடையானென்ன.

சோபனமண்டபம் வடபுறம் மேல்.

4. ஸ்ரீகோமாறபன்மா திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் இராசராசேந்திர சோழதேவர்-குயாண்டு உயிர்-வது மிதுன நாயிற்று பூர்வபகுத்து சுத்த மியும் வியாழக்கிழமையும்பெற்ற அனுஷ்டத்துநாள் இராசேந்திர சோழவள நாட்டு புறங்கரமபை நாட்டு பிரமதேயம். முடிவழங்கு சோழச்சதுரீவேதி மங்கலத்து வெள்ளோகல் லூருடையான் கருமாணிக்கத்தாழ்வானென் ஸில

கஜேந்திரவரதர் கோயில்

அன்

விலைப்பிரமாணம் வரக்குறட்டயார் காடுவெட்டியார் சொக்கநாயனுர் விசையகண்ட கோபாலந்து நான் ஸிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரி சாவது இவ்லூர் பிடாகை சுத்தவல்லிங்லூர் நி. யிக மீருவதும்சுத்தவல் விளங்லூர் சோழனுக்கங்லூர் நி. யில்மீருவதும் திருக்குடங்கை கிருஷ்னப்பட்டர் பக்கல் கொண்டுடையேனு சுத்தவல்லிங்லூர் நி. எம் சுத்தவல்லிங்லூர் சோழனுக்கங்லூர் நி. காஸ் ஆக நி. ஈயு. மீ. இங்ஸிலம் முப்பத்திரண்டு ஓவும் எம்மிலிசைந்த விலைப்படி அன்றாடு நந்தாசினால் பணம் காசும் இப்பணம் தொள்ளாயிரத்தறுபதும் ஆவணக்களரியே காட்ட டெற்றி ஈக்கெண்ட இங்ஸிலத்துக்கு இதுவே விலையாவதாகவும் இது வேபொருள் மாவறுதியாவதாகவும் இதுவல்லது வேறுபொருள் மாவறுதிப்பொருள் சிலவோலைகாட்டக்கடவுதல்வாகவும் இப்படி சம்மதித்து ஸ்ஸிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தோம். விசையகண்ட கோபாலந்து வெள்ளோநல்லூருடையான் கருமாணிக்கத்தாழ்வான் இவை என் னெழுத்து.

ஓபனமண்டப்படி வடபுறம் முதல் கருப்பக்கிரகம் தேன்புறம் வரை.

ஃ. ஸ்வஸ்தி ஸ்தீ கோச்சடைபணமரான திரிபுவநாச்சக்கரவர்த்திகள் ஸ்தீராசராச சுந்தரபாண்டியதேவற்குயாண்டு யிக-வது ஸ்தீம்ஹநாயிற்று அமரபகுத்து அஷ்டமியும் வெள்ளிக்கிழமையும்பெற்ற உரோகணிவான் கிடாம்பி ஸ்தீ நாரவிம்ஹுபட்டனன் ஸிலவிலைப்பிரமாணம் தெய்வசிங்கவள நாட்டு வெண்டாழுமாட்டு ஒக்குருடையான் நம்பிக்கும் தேவர்மகனுர் சொக்கநாயனுர் விசையகண்டகோபாலந்து ஸிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரிசாவது இற்றைநாள் இவற்கு நான்விற்றுக்கொடுத்தால் மாவறு. இவ்லூர் பிடாகை களப்பான் சுத்தவல்லிங்லூர் நி. ஈயசு. மீ. சோழனுக்கங்லூர் நி. யிரு. மீ. ஈம்ஆக நி. நியி மீ. இங்ஸிலம் ஜம்பது மரகாணியும் விற்றுக்கொடுத்துக்கொள்வதான் எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றாடு நந்தாசினால் பணம் தூடு இப்பணம் ஆயிரத்தைக்குத்தாழும் ஆவணக்களரியே காட்டெற்றி கைச்சிலவிற்றைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணப்பண்ணிக்கொடுத்த இங்ஸிலத்துமேனேக்கின மரங்களும் கீணேக்கின கிணறுகளும் பாகமும் பாகாரிமை பாகாழும்யங்களும் மற்றும் ஏப் பேர்ப்பட்ட உரிமைகளும் அப்பட விற்றுக்கொடுத்த இங்ஸிலத்துக்கு இதுவே விலையாவதாகவும் இதுவேபொருள் மாவறுதியாகவும் இதுவல்லது வேறுபொருள்மாவறுதிப்பொருள் சிலவோலை காட்டக்கடவுதல்வாக்கும் இப்படிசம்மதித்து விலைக்குறவிற்று பொருளுற கைக்கொண்டு விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். சொக்கநாயனுர் விசையகண்டகோபாலந்து கிடாம்பி ஸ்தீ நாரவிம்ஹுபட்டனன் ஸ்தீ நாரவிம்ஹுபட்டர் ஆத்ரமான் நமக்கு ஈர்க்கணக்கு சூழலூருடையான் கருமாணிக்காழ்வானென் என்னெழுத்து இப்படியறிவேன். இராஜூர் கெ. திருவரங்கநாராயனப்பட்டனென் இப்படி

யறிவேன். கிருச்சிற்றம்பலமுடையான்பட்டனென் இப்படியறிவேன், சரண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் இப்படியறிவேன். விளத்தாருடையான் ஏறுதிருவுடையானென் இப்படியறிவேன். வெள்ளோகல் ஹருடையானென் இந்த சாதனத்துப்படி பலரும் பிரமாணம் பண்ணினதால் இலாபகல்வி ஹும் கொண்டபடி சாதனம் ஒன்றினால் கோட்டி வரதராசபட்டர் பக்கல் கொண்ட பிடாகை சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங்கூடியிருக்கு பு. தூநில் இப்பண ஆயிரத்து ஐம்பதுக்கு சிலம் மூப்பத்தஞ்சமாவும் இவ்வாண்டு கண்ணி நாயி யற்று பூர்வபகுத்து த்ரிதியையும் புதன்கிழமையும் பெற்ற விசாகத்துநாள் காற்கியன் கிருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டர் பக்கல்கொண்ட சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங் மீ உ சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் சோழனுக்கங்கல் ஹர் நீங்கூ மீ நம் சோழனுக்கங்கல் ஹர் நீங் நீ மீ வதும் ஆ நீங் நீங்கூ மீ வதுக்கு பணம் நூளா இப்பணம் ஆயிரத்தெழுநூறும் இராமூர் சொட்டை வர்தா ரவும் ஹப்டன் பக்கல்கொண்டுடையேனு சிலதுக்கொண்டகாணி ஒன்றினால் பிடாகை சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங்கூ மீ சூரும் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் மீ நம் சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் கூ மீ நம் பூர்வகைக்கேவுப்பட்டன் பக்கல்கொண்டுடையேனு பிடாகை சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் மீ நம் சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் கூ மீ நம் கிடாமப்பச்சிட்டி வரதராசப்பட்டன் பக்கல்கொண்டுடையேனு சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங் மீ சூரும் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் வி மீ நம் காலூர் பெரும்புறக்கடல் பட்டர் பக்கல்கொண்டுடையேனு சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங் வி மீ சூரும் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் வி மீ நம் இராமூர் சொட்டை வரதராசப்பட்டன் பக்கல்கொண்டுடையேனு சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங் க மீ நம் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் சூரும் ஆக நீங் காடுமில மீ நா இந்சிலம் நூற்றுண்மைத்திருமாவரையே அரைக்காண்முயும் விற்றுக் கொளவதான எம்மிலிகைந்த விலைப்பொருள் அன்றூடு நற்காசினால் பு. சுத்துக்கூடிடி பூப்பணம் நாலாயிரத்தைந் நூற்றைம்பதும் கொண்டு கண்ணி நாயிற்று பூர்வபகுத்து த்ரிதியையும் வியாழக்கிழமையும் பெற்ற அனுஷத்துநாள் அண்புரத்து நாராயணப்பட்டனென் வரக்கருடையார் சொக்க நாயனார் விசாபகண்ட கோபாலற்து நான் சிலவிலைப்பிரமாணம்பண்ணிக் கொடுத்தபரிசாவது. இற்றாறாள் நான் இவற்கு விற்றுக்கொடுத்த சில மரவது பிடாகை சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் நீங் மீ உம் பிடாகை சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் காலயி மீ வதும் சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் காமும் சித்தை சீலாக்கோப்பட்டர் பக்கல் கொண்டுடையேனு சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் கூ மீ சூரும் இராமூர் சொட்டை திருவடிப்பட்டர்க்கல் கொண்டுடையேனு சுத்தவல்லிங்கல் ஹர் சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் கூ வதும் பிடாகை சோழனுக்கநல் ஹர் நீங் காங் கூ வரதராசப்பட்டர்க்கல் கொண்டு கூ வதும் சோழனுக்கநல் ஹர் சோ-

ஆக்கங்கள்தூர் நீ. சூரும் ஆக நீ உாஅ மீக்கு பு. சுதாநுபி இப்பண்ம் ஆரூயிரத்து இருநூற்று ஐம்பதுக்கும் ஆவண்க்களியே காட்டெற்றி. கைச்சிலவிற்கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த இன்னிலத்து மேனேஞ்சின மரங்களும் கீழேஞ்சின கிணறுகளும் பாகமும் பாகா ஸ்ரீயங்களும் உள்ளுட விற்றுக்கெடுத்து இங்கிலத்துக்கு இதுவேவிலை யாவதாகவும் இதுவேபொருள் மாவறதிபாவதாகவும் இதுவல்லது வேறு பொருள் மாவறதிப்பொருள் சிலவோலை காட்டக்கடவுதல்லவாகவும் இப்படி சம்மதித்து சிலம்விலைக்குறவிற்று பொருள்கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். விசையகண்ட கோபால்ந்து அணைப்புறத்து நாரூயணப்பட்டனென் இவை என்னெழுத்து இப்படியறி சேன். சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் இப்படியறிவேன். ஆத்ரயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டனென் இப்படியறிவேன். வினத்தாகவுடயான் ஏற்கிருஉடையானென்.

சயனம் முப்பத்திமண்டபம் வடமேல்புறமேல்

6. ஸ்ரீராசராசு சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு யிங்கவது கண்ணி நாயிற்று சூர்வட்சுத்து தரிதியையும் வியாழக்கிழமையும்பெற்ற அனுஷ்டத்து நாள் வரக்கருடையார் சொக்கநாயனூர் விசையகண்ட கோபால்ந்து சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் சிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தபரி சாவது நான் இவர்க்கு விற்றுக்கொடுத்த சிலமாவது பிடாகை சுத்தவுல்விலால்தூர் நீ. சுகமாசுத்தவுல்விநல்தூர் சோழனுக்கங்கள்தூர் நீ. குசமாஶுக நீ. அந்மா இங்கிலம் எண்பத்து மூன்றுமாவும் விற்றுக்கொடுக்க கைக்கொள்வதார்வ எம்மிலியசுந்த விலைப்பொருள் அன்றூடு நற்காசினால் பு. உத்திரா இப்பெணை இரண்டாயிரத்தை நூறும் ஆவண்க்களாரியே காட்டெற்றி கைச்சிலவிற் கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த இங்கிலத்து மேடுஞ்சனமரங்களும் கீழேஞ்சின கிணறுகளும் பாகமும் பாகா ஸ்ரீயங்களும் ஏற்பட்ட விலைப்படி விற்றுப்பொருள் கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக் கொடுத்தேன் விசையகண்ட கோபால்ந்து சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் இவை என்னெழுத்து.

சயன முப்பத்திமண்டபம் வடமேல்புறம் கீழ்.

ஸ்ரீராசராச சுந்தரப ண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு யிங்கவது வீம்ஹாயிற்று சூர்வ பக்குத்து துதியையும் திக்கட்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்து நாள் ஸ்ரீகுமரதிருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டர் பக்கல் கொண்டசாதனம் ஒன்றினால் சுத்தவுல்விநல்தூர் சோழனுக்கங்கள்தூர் நீ. ராத்ரீஶுசுத்தவுல்விகல் தூர் நீ. உசமாழிம் பிடாகை சோழனுக்கங்கள்தூர் நீ. உஅமா இங்கைகள் மாமனூர் ஆரிதன் ஸ்ரீநாரவுமிம்ஹபட்டன் பாணியாய் என்னுதான் சுத்தவுல்விகல் தூர் சோழனுக்கங்கள்தூர் நீ. குமலமாலம் பிடாகை சுத்தவுல்விகல் தூர் நீ. கு மீ தாவும் எங்கன் இனையமாமனூர் ஆரிதன் கோவிந்தபட்டர்

காணியாய் என்னுதான் சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழனுக்கங்கல்லூர் நீ. ஏ மீ உவதும் பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் நீ. உ மீ உதும் திருவாய்க்குல முடையான் பட்டன் காணியாய் என்னுதான் சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. க. மீ ஒரு) உதும் சுத்தவல்லிகல்லூர் நீ. ஈ மீ அங்ம் முற்றிலன் நாராயணப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. க. மீ அங்ம் முற்றிலன் நாராயணப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. க. மீ அங்ம் பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் நீ. உ மீ அம் நாராயணம் தேவப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. அஸ்மி திருச்சிற்றம்பலக்காலான் தில்லைநகரப்பட்டன்பக்கல்கொண்டுடையேனுன பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் நீ. க. மீ உதும் பிடாகை சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. ஈ மீ ஒவதும் ஆக உாஅயை மீகுவத இங்கிலம் இருநூற்றெண்பத்திரன் இமாருக்காணி முந்திரிகையும் விற்றுக்கொடுத்தேன் சொக்கநாயனார் விசையகண்டகோபாலற்கு ஆத்ரேயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்ட னென் இங்கிலம் இருநூற்றெண்பத்திரன்டு மாருக்காணி முந்திரிகையும் விற்றுக்கொள்வதான் எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றைந்தாசினால் 4. அதுடை இப்பணம் என்னையிரத்தைந்தாறும் ஆவணிக்களியேகாட்டிட ற்றி கைச்சிலவிற் கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த இங்கிலத்து மேனேக்கின மரங்களும் கீணேக்கினகிணறுகளும் பாக மும் பாகாழுயங்களும் அகப்படவிற்றுக்கொடுத்த இங்கிலத்துக்கு இதுவே விலையாவதாகவும் இதுபொருள் வறுதியாகவும் இதுவல்லது வேறுபொருள் மாவறுதிப்பொருள் இதுவோலைகாட்டக்கடவுதல்வாகவும் இப்படி சம்மதித்து விலைக்குற விற்றுப் பொருள் கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன் விசையகண்டகோபாலற்கு ஆத்ரேயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டனென் இவையென்னழுத்து இப்படி யறிவேன் சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென்

சயனமுப்பத்திமண்டபம் வடபுறம்.

8. ஸ்ரீ கோக்கட்பணமரான திரிபுவனச்சக்கரவாத்திகள் ஸ்ரீராச ராச சுந்தரபாண்டியதேவர்க்குயாண்டு மின்-வது வீம்ஹானாயிற்று பூர்வ பகுத்து அஷ்டமியும் ஞென்னிக்கிழமையும்பெற்ற உரோகணிநாள் ராகேந் திர சோழவளாட்டு புறங்காம்பைநட்டு பிரமதேயம் வெள்ளைநல்லூர் முடிவழங்குசோழச்சருப்பேதிமங்கலத்து கண்டீர் சுந்தனபாஷாபட்டனென் வரக்கருடையார் காடுவெட்டியார் மகனுர் சொக்கநாயனார் விசையகண்டகோபாலற்கு கான் சிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தபரிசாவது இற்றைநாளால் கான் இவர்க்கு விற்றுக்கொடுத்த சிலமாவது. இன்னூன் பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. யெ மீ ஒவதும் சுத்தவல்லிகல்லூர் நீ. க. மீ ஒவதும் சோழ ஜூக்கங்கல்லூர் நீ. மீஷாந்திவதும்

ஆக நீ் எம் டீ ஒஹத் இங்கீலம் எழுபதுமா காணிமுந்திரினைக்யும் விற்றுக் கொடுத்துக்கொள்வதான் எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றூடு ஏற் காசினால் பு. உதாராக்கி இப்பணம் இரண்டாயிரத்து நூற்றுமுப்பதும் ஆவ ணக்களரியே காட்டெற்றி கைச்சிலவிற்கைக்கொண்டு விற்றுவிலைப்பிரமா ணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். விசையகண்ட கோபாலற்கு சந்தணபாஷப் பட்டனென் இப்படி என்னுத்து.இப்படியறிவேன் வரக்கருடையானென்

சயனமுப்பத்திமண்டப் வடக்கீழ்ப்புறம் மேல்.

9. ஸ்வஸ்திபூர் வீரமடத்துப்பட்டிலிருக்கும் சேனைக்கடைக்கைக் கோளரில் கண்டியதேவன்மகன் அழகன் ஸ்ரீ ஆணைகாத்தபெருமான் திருத்துளம் இவன்தன்ம ஸ்வஸ்திபூர்.

சயனமுப்பத்திமண்டபம் கிழக்கு வடக்கீழ்ப்புறம்.

10. ஸ்வதிபூர் கொச்சுடைபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் இராசராச சுந்தரபாண்டியதேவற்குயாண்டு யூ-வது துலாநாயிற்று பூர்வ பங்குத்து தரிதியையும் திங்கட்கிழைமயும்பெற்ற உத்திரட்டாதிநாள் இரா சேந்திர சோழவளநாட்டு புறங்கரம்பைஶாட்டு பிரமதேயம் ஸ்ரீமுடியூக்கு சோழசுதரவேதிமங்கலத்து கிடாம்பி ஸ்ரீநாராயணப்பட்டனும்கிடாம்பிசெ ட்டு வரதராசப்பட்டனும் இராயூர் சொட்டை திருவரங்க நாராயணப்ப ட்டனும் நாலூர் பெருப்புறக்கடல்பட்டனும் இராயூர் சொட்டை சிவதாத ப்பட்டனும் ஏகவாணப்புரத்து நாராயணப்பட்டனும் சத்கோட்டி சதாப்ப ட்டனும் மீகாயிலாபூசன் தில்லைநாயகப்பட்டனும் சத்தவல்லி சோழனுக்க கல்லூர் ஆத்ரயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையானப்பட்டனும் கொம்மைர வர தராசப்பட்டனும் இவ்வெளைவோர்களும் ஸிலவிலைப்பிரமானம் பண்ணிக் கொடுத்த பரிசாவது தென்புறத்து இதன் உரிமைத்தான் வரக்கருடையார் பிள்ளை காடுவெட்டியார் மகனுர் சொக்கநாயனுர் பராக்கிரம பாண்டிய மழவராய்ருக்கு ஸிலம்விற்று ஸிலவிலைப்பிரமானம் பண்ணிக்கொடுத்த பரி சாவது இவ்லூர் காணியிடைய எங்கள் இவ்லூர் ஸிலவிலைப்பிரமாண ஸில மாவது குலமாணிக்கநல்லூரும் எல்லையாவது கீழ்ப்பாற்கெல்லை பச்சோக ஆற்றுக்கு மேற்கும் ஹேல்பாற்கெல்லை ஸ்ரீ பூமிவதிக்கு கிழக்கும் தென்பாற்கெல்லை சங்கேந்தி ஏரிசன் கிடை உள்பட ஒட்க்கும் வடபாற்கெல்லை கள்ளியூர் வாய்க்காலுக்கு தெற்கும் ஆக இந்நான்கெல்லைக்குள்பட்ட விளை ஸில்மும் நத்தமும் நீர் ஸிலையும் உள்பட நீ. நூராயீம் மாங்குடி எல்லைக்குத் தெற்கும் பிள்ளைக்கிள்ளை வதிக்கும் பச்சோக ஆற்றுக்கும்சங்கேந்தி எல் லைக்கும் வடக்கும் விளைச்சிலமும் நத்தமும் நீர் ஸிலையும் உள்பட நீ. கூம்பு மூ ஆக நீ. நூராயீவு மூ இதில் பலகாயனமாற்கும் தேவதானமும் திருவி ணடப்பட்டமும் நீ. யீர நீக்கி நீ. நூராகும்பு இன்னிலம் ஜங்நாற்று அறுபத்தெடுமாவும் எம்மிலிசைந்த அன்றூடு நற்காசினால் பு. துஞ்சா இப்பணம் ஆயிரத்தைந்துறும் ஆவணக்களரியே காட்டெற்றிகைச்சிலவிற்

ஏகக்கொண்டு இந்திலத்து மீமேஞாக்கிள் மரங்களும் ஓட்டோங்கிள் சினா டு களும் பாகழும் பாகாரினமை பாகாருநயங்களும் மற்றும் ஏற்பட்ட விலைப் படி விற்றுக்கொடுத்த இன்னிலத்துக்கு இதுவேவிலையாகவும் இதுவே பொருள் மாவறுதியாகவும் இதுவல்லது வேறுபொருள் மாவறுதிப்பொருள் சிலவோலை காட்டக்கடவுதல்வாகவும் இப்படி சம்மதித்து விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தோம். சொக்காயானுர் பராக்கிரம பாண்டிய மழுவராயற்கு இவ்வளைவேர்களும் கிடாம்பி ஸ்ரீ நாராயணபட்ட டனன் எழுத்து ஓம்பிச்செட்டு வரதராசபட்டனென் எழுத்து இராமூர் சொட்டை திருவரங்க நாராயணபட்டனென் எழுத்து கா ஞார் பெரும்புற க்கடல்பட்டனென் எழுத்து இராமூர் சொட்டை சிவதாதப்பட்டனென் எழுத்து ஏகவாணபுரத்து நாராயணப்பட்டனென் எழுத்து சத்தோட்டு சதாப்பட்டனென் எழுத்து கோயிலாழுசன் தில்லைநாயகபட்டனென் எழுத்து ஆற்ரயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான்பட்டனென் எழுத்து கோம்ம வரதராசப்பட்டனென் எழுத்து.

11. உட்பிரகாரம் சங்கதி வடபால் குத்தகல்லில் சக்கரத்தாழ்வாரின்கீழ் ஸ்வத்திஸ்ரீ களப்பாள் ஆனைக்காத்த பெருமாழுக்கு குறுச்சிழூ ஸ்ரீ நாண்கெல்லையும் நந்தமும் குளமும் இதிலுட்பட்ட ஸ்லமும் சாலைவார்த்தேன். ஸவத்திஸ்ரீ.

குறிப்பு :—கருப்பக்கிரகம் வடமேற்குமேலூள் சாதனம் முற்காலத்தேர் திருப்பணியில் சிதைவுற்றமையால் எடுக்கவியலயில்லை.

அரும்பத விளக்கம்.

பாயிரச்சருக்கம்.

க. துவர-முற்றி; நிரயபயுயாய். இப்பாடலில் ஆறு சூலவயும் வந்த மை காண்க

ச. மயிலை-மீன். இது சிரனிறை.

டி. கரி-சாட்சி.

க0. எளிந்த-செறிந்த.

கக. வளி-காற்று.

கங். பாசுரம்-நம்மாழ்வார் பாசுரம்; அப்பா? சுரமாத்திரை உரையென்று ஜிலேடையாகக் கொள்க. பருணித ன்-பண்டிதன். பாற்றுவது - போகுவது.

கஞ். குன்-சத்தியம்.

ஒ. நுனித்து-கருதி.

கசு. கிழி - பொன்வைத்துக்கட்டி யு பொதி.

கஅ. ஜிவகை சிலை - கடவுளினது பரம், விழுகம், விபவம், அந்தரியா யித்துவம், அர்ச்சை' என்னும் ஜிவ துவகை சிலையை.

க. துவன்று-பொலிகின்ற

க2. தண்புகழி - “ஸ்ரீ சைலேசே” என்ற சலோகத்தினால் கூறப்பட்ட புகழி

க3. கடலமிர்து - “ஓர்க்கோலை, சங்கம், ஒளிர்பவளம், வெண் முத்தம், நீர்ப்படிமுப்பினேடைந்து” என்பத னாற் காண்க. ஏருந்து-கிளிஞ்சில்.

க4. நலைக்கீடு-வியாஜம்.

ணநமிசச் சருக்கம்.

க. நேமி .. க்கானம் - ணநமிசா ரணியம்.

க. விஷ்ணுவுக்குக் கூறுங்கால் திருமாது, அவனித்தலமான் மகிழி, ஆதவர் சூழ, வாணுயர வளர்ந்து எனக கானத்திற்குக் கூறுங்கால் மா

தவம் சித்தல் அ மால் மகிழி வாய்ந்து மாதவர் குழ என்க. சித்தல்-தினம்.

க. பாதத்திற்குக் கூறுங்கால், உ பலம் கனியா நல்கி கணம் கடந்து

செவ் வேதப்பாதுகமேல் ஸ்வாய் மன துல் சாருமென்க; உபலம்-கல். க னியா-கன்னியாக. மண்-சிலைபெற. துல் சாரும்-நெற்றியில் திருநாம வ திவமாகச் சாரும். கானகத்திற்கு பலம் கனியா தோயம் நல்கி செவ் வேதப்பாது உகமேல் மன்னுதல் சா ரும் என்க. உகமேல்-பலயுகங்களு க்கு மேலாக.

க. சிகர்த்தன்று-சிகர்த்தது. தருக்காலை ஓட்டி-பகைவைர ஓட்டி; மரங்கள் மேகமண்டலத்தள வு உயர்ந்து. கையார் மெய்யானை அணைந்து-விஷ்ணுவுமர்த்தியையடை ந்து; யானோகளை அடையப்பெற்று. மரை-தாமரை; மராபெயன்னும் வி வங்கு. அத்தம்-கை; அரு கெறி. க. ஆனகதுநதுபி- வசதேவன்.

க. வெண்டாமரைமணி' யணித

ல்-ஞானம் மிகுதியாக அடைதலை

விரும்பி.

கக. காழ்-வைரம். பாழ்- நீங்க. குழ்க்கது-ஆலோசித்தது.

க2. முய-நெருங்கி. சுதை-அமி தம். ஏண்-பெருமை.

க3. பாடுகிடக்த-வரங்கிடந்த.

க4. மச்சுப்ராணம் உத்தராபாகத் தில இத்தல புராணம் கூறப்பட்டள எது.

க5. அதர்-வழி.

க6. மருதவேந்தன்-இந்திரன்.

க7. நாகம்-யானை. மாகம மன் சு-ஆகாயத்திலுள்ள மேகம். ஆகம ம்-வைவத்னவாகமம். மஞ்சன்- மை ந்தன்.

தல விசேடச்சருக்கம்.

க. இயவளார்- கடவுளார். கவ ற்றி - கவலைப்படச்செய்து. அவ்கி ய- தகுகிய. உடங்கு-ஒருங்கு. மற இயவு-கெட்டவழி.

- அ.அ. தலைப்பெய்து-கட்டு
அக. வராவு இலங்கு கோடி-பிரை.
கூ. மருங்கு-கூட்டம்.
கூடி. குறும்படி-பறிக்கும்படி.
அலகி-தங்கி
கூகு. மண்ண-கழுவ.
கூசு. தெவிழ்ந்து திகழ்த் து ; விளக்கி. நங்கி-இ.யர்க்கு.
கூகு. எந்து என்ன ?
கூடு. சாம்பி - சோந்து டிலிரி-
கதறி. விதித்து குடுக்கி
கூடு. சிம்புளித்து-முடிக்கொள்ளு.
கூடு. இறைக்கும்-அரசாட்சிபுரியும.
கூகை. மங்குல் உழல்பீஸார்- அச்சர்
கூகூ. காங்குத-காப்பால்.
கூகூ. ஒதை-ஒதை.
கூகை. மிறை வளையு.
கூக்கு. கொட்கும்-சுழலும
கூகூ. மேல் நந்தி-மேல் விளங்கி
ஆண்றுண்மை-ஆழமந்த அட்சி
இழுதை-பொய் மலிர்தல் - விளங்கி
கல் பேனம் - நூரை மழுவேங்கித்-
பரசுராமன். மூன்றுகம்ம் - அங்கம்,
பூர்வம், பகுசுருநி. சேயினை -
ஊரத்தினை கரியொன்று - இடவழு
வமைதி
கூகூ. தடவத்து-தடவி.
கூகை. அகைப்புற-துன்புற.
கூகை. உலவை-காற்று.
கூகூ. வையம்-தோ.
கூகை. பொதுஞ்சம-தழுமிகும்.
கூகு. வெரிக்-முதுகு.
ஆற்றலன்-மிருகண்டமுனி.
கூகூ. கஞ்சுப் சுற்றம்.
கூகை. மயர்ந் து-மயங்கி.
சூகை. நாம்-அச்சம்
கூகை. துயக்கு-தளர்ச்சி.
கூகை. ஆம்பல்-செவ்வல்லி ; யானை
யுமாம்.
கூகூ. போழ்-பிளவு பாழி-வலி.
தாலத்துவச்ச் சருக்கம்.
ஈ. சுலாவிய-சூழ்ந்த.
கு. தேத்து-தேசத்து
- கூ. கூழ்-பயிர். மணி
தரின் கூட்டம்.
கந். நூறி- அழித்து.
பினங்து. பொக்கம்-தா
கச. கலனம் - வேகம்.
குதிரை.
கள. பிளை-பெண்மான்
கசு விசிகம் - அம்சு.
கூ. ஸிறுக்கும்-ஸிறுத்தி
கூ. பாத்து-பகுத்து.
கூ-சி. துதுப்ப-அவிக்க.
ந.ஏ. போங்கை-பனை.
முடை-தீ நாற்றம்.
ந.ஏ. வந்து-காற்று
ந்தி சிங்குரம்-புளி.
ந.ஏ. கழுது-பேய்.
ந.ஏ. படிமாற்று - படிக்
அங்கம்-பரிகரத்தார்முத
ரங்கவைபோகம்-சண்
இ. ந் தீ ரயாக ச் ச்
க. தளி-கோயில்.
க. ஆண்டளைப்பான்-
ந. பண்டாரம்-பண்ட
ரம்-நல்லபண்டங்கள்.
ஏ. வலங்து-குழுந்து.
கச. கையிக்கு-அளவு
கரு. வினைமுதல்-கருது
கது. உம்பல்-யானை.
கூ. அழுந்துபட்டது-து
உச. உடல்-பொன்.
கு. சும்மை-ஒலி.
தீர்த்தமான்மியச்ச
உ. அறுகை-அறுகம்ப
ஞைகம். தெறுத்து- கா
இட்டு.
ந. கருவினை-பாவல்
ய. விசிட்டம்-எல்லா
கூ. அல்கலான்-நாள்
உக. சூல்லை-துளசி.
உ.ம. பரசின்-துதித்த
உ.க. கோசிகம்-பட்டு.
உ.ஏ. சாறு-திருவிழா.
ந.ஏ. தளி-மழு.

